

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 156

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 14 de març de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1397/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a valoració sobre el preu de la cistella de la compra..... 9789
 - 2) **RGE núm. 1512/23**, presentada per la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de torre virtual per a l'aeroport de Menorca. 9790
 - 3) **RGE núm. 1527/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoguera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi del nou sistema d'avaluació. 9792
 - 4) **RGE núm. 1516/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a compromisos adquirits amb els caçadors amb referència a l'ampliació del Parc Natural de Llevant. 9793
 - 5) **RGE núm. 1518/23**, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a pujada de l'impost de turisme sostenible. 9794
-
-

- 6) RGE núm. 1521/23**, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a parcs eòlics marins a Menorca. 9796
- 7) RGE núm. 1522/23**, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obligacions de servei públic OSP Menorca-Barcelona. 9797
- 8) RGE núm. 1523/23**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació inclusiva. 9798
- 9) RGE núm. 1525/23**, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a salut pública digna. 9800
- 10) RGE núm. 1532/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a compliment de les recomanacions recollides a l'informe del Parlament Europeu sobre menors. 9801
- 11) RGE núm. 1524/23**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política d'habitatge del Govern. 9802
- 12) RGE núm. 1526/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres del port de Fornells. 9804
- 13) RGE núm. 1528/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de les carreteres. 9805
- 14) RGE núm. 1529/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la Llei del “només sí és sí”. 9807
- 15) RGE núm. 1513/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a regulació del preu dels lloguers per part de les comunitats autònomes. 9809
- 16) RGE núm. 1393/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a elecció del senador propi per a Formentera. 9810
- 17) RGE núm. 1411/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a afirmació del vicepresident Sr. Yllanes sobre VOX i els assassins. 9811
- 18) RGE núm. 1415/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a impacte de la nova escalada de preus a les famílies de les Illes Balears. 9813
- 19) RGE núm. 1639/23**, presentada pel diputat Sr. Antoni Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió en matèria sanitària. 9814
- 20) RGE núm. 1515/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a la fiabilitat d'un partit polític. 9815
- 21) RGE núm. 1519/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a recomanacions del Parlament Europeu respecte de les menors tutelades. 9817
- 22) RGE núm. 1531/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a mesures d'accés a l'habitatge davant el rebuig de la limitació de preus del lloguer al Congrés dels Diputats. 9818
- 23) RGE núm. 1530/23**, presentada pel diputat Antoni Costa i Costa del Grup Parlamentari Popular, relativa a límit al preu de lloguer de l'habitatge. 9820
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1207/23**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general en matèria de drets i protecció de les dones. 9822
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 67/23**, de comunitats balears o illenques fora del territori balear. 9827

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 860/23**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a neutralitat i concòrdia als centres educatius. 9846
- 2) **RGE núm. 864/23**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, per a la dignitat del sistema públic de pensions. 9854
- V. Informe sobre el compliment del Pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici del 2022. 9862

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el plenari.

Abans de començar els vull informar que la pregunta número 9, la RGE núm. 1525/23, de la diputada Tania Marí i Marí s'ajornarà fins que la diputada pugui arribar, per problemes de vol, abans de les preguntes de la presidenta, si arribàs abans mantendríem el programa.

I.1) Pregunta RGE núm. 1397/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a valoració sobre el preu de la cistella de la compra.

Primera pregunta, RGE núm. 1397/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a valoració sobre el preu de la cistella de la compra, que formula la diputada Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Sr. Conseller, molt bon dia. La meua pregunta, l'acaba de dir el president i és aquesta, l'opinió que avui saber per part del Govern de les Illes Balears: com valorau l'increment de la cistella de la compra a la nostra comunitat autònoma?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, la relación del incremento del IPC es general en el conjunto de Europa, general en el conjunto de España, general en todas las comunidades autónomas y, por tanto, más que una valoración de un efecto que tiene una guerra, como la causada de Rusia sobre Ucrania, y cómo está afectando al conjunto europeo, lo

que tenemos que valorar es, teniendo ese escenario, qué medidas se están adoptando, porque el incremento del IPC es general en todo el mundo.

Me imagino que ha visto lo que ha sucedido en Estados Unidos en estos tres últimos días, por tanto, es una situación global económica de incertidumbre.

Por tanto, lo que hay que valorar es qué políticas se están haciendo para hacer frente a esa situación, valorar lo que ha hecho el Gobierno de España, consiguiendo tener el IPC más bajo de la zona euro, y también valorar lo que está haciendo este gobierno, el Govern, para conseguir también que, en la medida de lo posible, el IPC de Baleares esté por debajo de la media nacional, uno de los más bajos de todas las comunidades autónomas, y que la cesta de la compra esté un punto por debajo de la media nacional y, por tanto, todas las medidas que se tienen que articular y seguir articulando en esa dirección, sabiendo que es una situación compleja, sabiendo que es una situación difícil para nuestra ciudadanía, lo que hay que ver es qué medidas se están implementando por parte de los distintos gobiernos y cómo está reaccionando nuestra comunidad autónoma, en esa dirección.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a veure si podem unir allò que diu el Govern de les Illes Balears amb allò que diu la ciutadania i els joves de la nostra terra. Vegem, vostè em diu que és una situació global, sí; és una situació derivada d'una guerra, sí; però, d'on veniem nosaltres, com a comunitat autònoma? Tota la vida hem pagat més car que la resta de comunitats autònomes, pagam fins i tot el preu de la patata més car que res a tot el món. És a dir, nosaltres pagam uns preus exagerats per qualsevol cosa, i ara hi ha un increment del 5,7 sumat al que històricament ja pagàvem, ni guerres, ni res de res de res.

Tomàtiga de ramellet, passi pel mercat, sap què val un quilo de tomàtiga de ramellet, per posar-li un exemple, en el mercat de Pere Garau? 7,5 euros el quilo. Ens en podem comprar mitja. Tots els aliments han pujat de manera estratosfèrica i

arribam fins i tot al 14% d'increment. El sucre? Més d'un 41% ha pujat; la llet, un 31%; els olis i greixos, un 21%; els cereals i els derivats, un 20%. Per no parlar de la cultura, de l'ensenyament, dels carburants, que ja pagàvem caríssims.

Això en què deriva? En un projecte per als joves de vida zero, perquè em contarà que si no podem comprar tomàtigs, com poden comprar o llogar un pis? Molts, és vera, fan feina fins i tot amb contractes indefinits, nosaltres no negam les polítiques que vostès han desenvolupat, no les negam, però així i tot no arriben, qualque cosa no es fa bé.

Llogar un pis: n'hi ha 10 per menys de 600 euros a tota la comunitat autònoma, la mitjana són 1.712 euros. Els joves, compartir pis, pisos pastera, comprar? Impossible. Balears és la comunitat on més puja el preu del lloguer des de l'any passat: 14,6 euros el metre quadrat.

Falten 40.000 habitatges socials. Després, què passa? Que, després, a Madrid no ens entenen, ha quedat ben clar quan el PSOE no comprèn el PSIB i, molt manco, els habitants d'aquesta terra. Mitja tomàtiga de ramellet i viurem -com dic- a pisos pastera. Facin entendre a Madrid que la nostra societat i la nostra situació no és la que tenen la resta: pugem els aliments i la vida és un projecte de futur, però mai de present.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Yo creo que desde luego ha dado determinados datos pero no ha hecho una valoración de la situación económica, y me sorprende que diga que nosotros tenemos el IPC más caro cuando los datos reflejan que no es así. Y usted habla de un escenario de otras épocas y...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., pero es que eso fija una serie de precios en nuestras islas, también tendría que hablar usted de cómo son los salarios, de toda otra serie de cosas que usted no ha mencionado.

Por tanto, sí le pido un poco de rigor a la hora de hacer una valoración global de la política económica porque no ha dado ningún dato económico, ni micro ni macro, para venir aquí a hacer según qué aseveraciones, y no le he interrumpido.

Por tanto, sí le digo que creo que lo que tiene que valorar es de forma global cómo está funcionando nuestra economía. Nuestra economía está haciendo que las pensiones suban un 8,5%, mucho más que el IPC en este año.

Los salarios de Baleares son los que más suben en el conjunto de España precisamente para hacer frente a ese IPC, con un 5% este año, en el convenio de hostelería, un 23% en el de sanidad privada.

Hemos puesto un escudo social, con la Conselleria d'Afers Socials, donde se está pagando ahora mismo 300 y 600 euros a la gente que cobra una prestación y subsidio, cosa que no pasa en ninguna otra comunidad autónoma para hacer frente a esa situación.

Se ha subido el salario mínimo y esta comunidad autónoma está prácticamente en pleno empleo.

Ese es todo el escudo económico que hemos articulado, que nos pone como la comunidad autónoma que mejor estar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Algunes aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 1512/23, presentada per la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de torre virtual per a l'aeroport de Menorca.

Segona pregunta, RGE núm. 1512/23, relativa a projecte de torre virtual per a l'aeroport de Menorca, que formula la diputada Patrícia Font i Marbán del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President i bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller. Avui tornam a insistir en la torre de control de l'aeroport de Menorca, però amb un doble vessant: per una banda, l'estat en el qual es troba la torre física i, per una altra banda, el projecte de torre virtual.

La setmana passada vostè va donar una resposta a una pregunta de la Sra. Cabrera que creiem que no s'ajusta realment a la realitat, i és que la torre física realment es troba en un estat lamentable, amb amiant i corrosió, açò, vull dir, reconegut per la mateixa AENA, i no s'inverteix en el seu manteniment. Cal recordar, a més a més, que és la més antiga en funcionament.

AENA va reconèixer la necessitat d'una torre nova des de l'any 1999 i hi va insistir el 2009, el 2010, el 2017... És clar, hem de pensar que l'aeroport de Menorca és una infraestructura fonamental, per tant, parlem d'una qüestió eminentment social, amb clares derivades en una ciutadania que necessita agafar avions per qüestions de salut, per qüestions d'estudis, per qüestions de feina.

Respecte d'aquesta torre virtual, de moment, és un projecte que està aturat, i nosaltres no és que qüestionem la seguretat, parlem en aquest cas de l'operativitat. Perquè el sistema que s'ha plantejat per a Menorca s'ha fet a Røst, a Noruega, però, és clar, parlem d'un aeroport que té 10.000 passatgers a l'any, mentre que a Menorca estam a punt d'arribar als 4 milions de passatgers, i tot açò, bàsicament, concentrat, el 90%, en 7 mesos. Però és que, fixi's, fins i tot a l'hivern puja també el

nombre de passatgers, aquest febrer l'hem tancat amb 88.000 passatgers, un 33% més que l'any passat.

Però és que, a més a més, aquesta torre virtual que es planteja a Menorca és un projecte pioner per fer fins i tot tasques d'aproximació. I hem de tenir en compte que darrere de la torre de control hi ha l'heliport de l'hospital, hi ha l'aeroclub, hi ha Sant Isidre i fins i tot es vol fer una base d'hidroavions. És clar, són característiques que no es produeixen a altres bandes.

Ens preocupa que no hi hagi una alternativa, en cas d'avaría de l'única càmera que volen posar per a aquesta torre virtual, ja que la torre de contingència només podria operar 5 vols per hora, enfront dels 22, 23 actuals.

I és, a més, Sr. Conseller, és que fins i tot Escòcia, que tenia també un projecte de torre virtual a les seves illes escoceses, l'any passat va decidir cancel·lar-lo, després de fer-hi una inversió de 9 milions d'euros.

Per tant, Sr. Conseller, la pregunta és senzilla: considera que el projecte de torre virtual per a l'aeroport de Menorca garanteix l'operativitat del trànsit aeri?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputades i diputats. Sra. Font, he de dir-li, en primer lloc, que el Govern és sensible en aquelles qüestions que preocupen la ciutadania de les Illes Balears, i fa feina i s'ocupa i es preocupa per aquestes coses importants.

En el cas de Menorca, fa temps, sabem també dels acords que hi ha hagut en el Consell Insular de Menorca, i he de dir-li que estam amb aquest tema des de fa un temps. Estic segur que la pregunta concreta, si la torre virtual pot garantir la seguretat, la resposta és que sí, perquè no m'imagín que, després de tots els controls que fa l'Agència de Navegació Aèria, sigui una cosa que no tenguí seguretat, no se'm passa pel cap.

Una altra cosa és el que vostè em planteja, si és aquest aeroport adequat per fer aquest experiment, o si es pot repensar per fer una altra cosa, perquè, efectivament, en el nostre país no hi ha gaires experiències en aquest sentit, i algunes altres - només n'hi ha una a Vigo- i això.

Això que només tenguí una càmera em pens que és una prova, no crec que hi hagi cap document que digui que només tindrà una càmera aquesta torre, hi haurà les necessàries, però, en fi. Crec que aquest és un tema que encara té un llarg recorregut i, com vostè sap, fa prou temps que se'n parla.

És veritat que no és competència d'aquest govern, això no fa falta que li digui, però sí que ens ocupa i ens preocupa, i estic segur que els canvis que s'hagin de fer es faran amb totes les garanties possibles.

Un parell de coses en relació amb la torre actual: a l'any 2020 es varen invertir 210.177 euros en obres en aquesta torre, per part d'AENA, i hi ha una previsió d'aquest estiu, a l'any 2023, de fer una altra inversió de 80.000 euros. Les notícies que tenc, que m'han dit, des d'AENA, és que amiant, no n'hi ha, una altra cosa és que la torre estigui en condicions de ser millorada, com segurament totes les coses que tenen una certa antiguitat. Però també que s'incorporen 3 controladors més a la torre actual per cobrir tots els torns i, de la mateixa manera que el Govern ha fet al·legacions, també el Govern balear, al·legacions a la idea de la privatització de la torre de control de l'aeroport de Palma, idò també seguirem pendents i amb ganes de tenir una actitud responsable, una actitud de vigilància sobre les actuacions que pugui fer AENA en aquesta importantíssima infraestructura per a l'illa de Menorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies Sr. Conseller, no tenc temps, només li demanam que es faci més pressió política, perquè és l'única manera de solucionar una qüestió que és d'índole social per a Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. El conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Mari i Ribas):

No tenc temps per estendre'm gaire més, però seguirem amb aquesta actitud, tant de bo tenguéssim -en el cas d'AENA, amb tota la relació que tenim amb AENA- la capacitat d'intervenció que tenim en altres entitats, com pot ser l'Autoritat Portuària o aquestes coses, on tenim participació més important, tant de bo!

Però seguim fent feina per a això. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 1527/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi del nou sistema d'avaluació.

Tercera pregunta, RGE núm. 1527/23, relativa a canvi del nou sistema d'avaluació, que formula el diputat Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, desde la entrada en vigor de la LOMLOE estamos viviendo un auténtico vodevil, especialmente en lo que hace referencia al sistema de evaluación.

Usted, por su cuenta y riesgo, decidió implantar un modelo de evaluación diferente al del resto de las comunidades autónomas. Lo hizo deprisa y corriendo y sin tener en cuenta a la comunidad educativa, además sin formarles previamente. Usted quería ser el primero, no sabemos en qué, pero usted quería ser el primero, y lo que hizo fue enfadar a todos.

Todos se enfadaron porque nadie entendía nada, ni los alumnos ni los profesores, tanto de la pública como de la concertada, ni los padres entendían el resultado obtenido en cada materia. Muchos colores, sí; mucha carga de trabajo, también, pero todo tremendamente improductivo.

Ante esta situación, uno de los principales sindicatos de enseñanza de Baleares, el sindicato ANPE, tildó su sistema de evaluación de "chapuza evaluativa", pero usted erre que erre y además sacando pecho. ¿Cómo se podía equivocar usted? "Si soy el conseller March", debía pensar.

Y la semana pasada Educación anuncia que promete cambiar la evaluación y la información a las familias, y hoy Educación permite a los centros pasar un año más sin aplicar las notas LOMLOE.

Por ello le pregunto: ¿cuáles son las razones que le ha llevado a cambiar el nuevo sistema de evaluación que usted mismo impuso? ¿Era o no era una chapuza evaluativa?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula. El conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Moltes gràcies, Sr. Fuster, per la seva primera pregunta. No sé si és un nyap o no és un nyap, però realment li falta bastant informació, això també li ho vull dir.

Miri, nosaltres, el sistema d'avaluació, els criteris d'avaluació -ho hauria de saber- és normativa bàsica -normativa bàsica-, i, per tant..., -sí, ja pot fer que no-, llegeixi la LOMLOE que segurament li falta un poc de llegir la LOMLOE.

Nosaltres hem aplicat la LOMLOE...

(Remor de veus)

... hem aplicat la LOMLOE tal com va vàrem aplicar la LOMCE, malgrat estar-hi totalment en contra. Nosaltres vàrem començar el mes de juliol de l'any passat... hi havia un esborrany de resolució que varen donar als directors, que sabien quins eren els criteris d'avaluació. A partir de... Sr. Fuster, escolti'm i no faci coses amb el dit, que no és veritat...

(Remor de veus)

Jo sé exactament el que passa... el que passa dins la Conselleria d'Educació.

(Continua la remor de veus)

Nosaltres vàrem flexibilitzar absolutament les coses d'acord amb les opinions que varen tenir...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

...sindicats, famílies i els directors. En aquests moments nosaltres... està aplicant i els 315 centres estan aplicant la normativa i la normativa d'avaluació que es va aprovar i que és normativa bàsica.

Vostès varen criticar que nosaltres ho havíem avançat. Escolti'm, hi ha..., perquè fins i tot havia començat el curs i no hi havia avaluació o no s'havia fet... amb retard.

Miri, hi ha comunitats autònomes, com les de vostè, que a finals d'aquest trimestre passat fins i tot encara no sabien de què anaven. Nosaltres, evidentment, estam aplicant la normativa LOMLOE, on hi ha dos elements claus: l'avaluació formativa, que és allò que ens permet veure com avança l'alumne, i l'avaluació acreditativa, que és, en definitiva, com qualificam aquesta avaluació.

I nosaltres el que estam fent ara, d'acord amb les aportacions que estan fent directors, sindicats, FAPA..., és preparar la resolució del curs 2023-2024 que no canvia, matisa, flexibilitza perquè hi ha qüestions bàsiques que no canvien, Sr. Fuster, no canvien perquè és normativa bàsica, i això vostè ho hauria de saber.

Per tant, nosaltres consideram que aquest curs hem fet formació, hi ha més de 10.000 professors que s'han format i realment hi ha molts de centres que estan fent una feina excel·lent i li puc assegurar que el curs 2023-2024, en què

també governarem, li puc assegurar que encara serà molt millor l'aplicació de la LOMCE.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Vostè tenia una magnífica oportunitat per demanar disculpes ara mateix a tota la comunitat educativa, Sr. Conseller, i no ho ha fet.

Miri, pot venir vostè a darnos todos los sermones que quiera, pero ANPE, los alumnos y los profesores tenían razón: era una chapuza evaluativa y por eso usted rectifica y nos alegramos que rectifique porque haciéndolo, acierta. El problema es que usted solo acierta cuando rectifica, y solo a veces, Sr. Conseller, porque esta, aunque usted lo niegue, será su tercera versión del modelo de evaluación desde que entró en vigor la LOMLOE. Esperemos que sea la última, Sr. Conseller.

Mire, usted se ha pasado ocho años filosofando en educación, mucha filosofía educativa, pero gestionar, lo que se dice gestionar con el balance que presenta y con su tercera versión de esta LOMLOE lo que demuestra es que su balance es muy deficiente. Le puede poner usted todos los colores que quiera, le puede poner muchos colorcitos, pero, como se decía antes, en temas de gestión, necesita mejorar.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Sr. Conseller, si vol utilitzar deu segons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Sí, deu segons. Sr. Fuster, gràcies per aquesta avaluació. Li puc assegurar que d'aquí vostès arribar a un 10%... del que nosaltres hem fet li queda molt fet. Hem fet... gestionat, demà firmam, avui... vàrem acordar un acord amb la...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1516/23, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a compromisos adquirits amb els caçadors amb referència a l'ampliació del Parc Natural de Llevant.

Quarta pregunta, RGE núm. 1516/23, relativa a compromisos adquirits amb els caçadors amb referència a l'ampliació del Parc Natural de Llevant, que formula la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores diputades i senyors diputats, molt bon dia. El passat 20 de febrer el Consell de Govern va aprovar el Pla d'ordenació dels recursos naturals de Llevant, és a dir, el PORN, i l'ampliació d'aquest mateix parc.

Els municipis que formen part d'aquest parc natural, Artà, Capdepera, Sant Llorenç i Santa Margalida han anat demanant, igual que la resta de municipis, quan hi ha hagut interès per part dels caçadors de la zona, quan hi ha hagut zones amb potencial de terrenys lliures i quan volien caçar en una zona coneguda - com dic- de terrenys lliures, adherir-se al Pla marc del Consell de Mallorca.

D'aquesta manera, sempre hi ha hagut enteniment. És un model que funciona i no ha suposat cap problema.

Amb el PORN s'ha prohibit la caça, excepte a cans amb llaç, i amb una excepció en els filats a Son Real.

Sr. Conseller, ens podria dir quins compromisos havia adquirit la Conselleria de Medi Ambient amb els caçadors en referència a l'ampliació del Parc Natural de Llevant?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia a tothom. Sra. Sureda, els compromisos adquirits amb el col·lectiu de caçadors, així com també amb totes les administracions i altres entitats afectades per l'ampliació del Parc Natural de Llevant, va ser el d'escolta i entesa amb l'objectiu de fer un parc participat i estimat per tots. I li puc dir, Sra. Sureda, que així ho hem fet i així ho hem aconseguit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Escolta, sí; entesa, no, perquè o l'han enganat a vostè o vostè em vol enganar a mi, i això... a ca meva es diu "dir mentides", perquè testimonis n'hi ha, no ni d'una ni de dues persones, i no ni a una ni a dues reunions, perquè varen assegurar que no tocarien res dels terrenys lliures.

Què volen, prohibir la caça? Amb quins arguments? Expliqui'ls. Han llevat les competències a aquests quatre ajuntaments, que ja no poden triar quin tipus de caça tendran, gent amb pocs recursos, gent humil, gent de classe mitjana o baixa, els joves, aquesta gent que no pot pagar els vedats, aquests queden exclosos, només hi podran anar els que s'ho poden permetre.

I per què només cans amb llaç? Perquè els interessa, a vostès, per llevar les cabres, i això és una realitat.

Hi ha hagut modificacions i restriccions que no sortien a l'esborrany, modificacions que no han pogut defensar aquests caçadors, com, per exemple, els quinze colls a Son Real o com per exemple la falconeria, modalitats tradicionals, modalitats úniques que s'haurien de defensar i protegir, perquè aquestes maneres de caçar, Sr. Conseller, aquests caçadors han existit des de sempre i han ajudat a mantenir l'equilibri als ecosistemes, i vostès no, prohibir, prohibir i prohibir, i aquest, Sr. Conseller, no és el camí, perquè va en contra del sector i també de les tradicions.

Ens agradaria que s'ho poguéu repensar i poguéu rectificar.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Sureda, m'ha sorprès la seva pregunta, però sobretot m'ha sorprès la seva segona intervenció, bàsicament per dos motius. El primer de tot és perquè fa dues setmanes, dos caps de setmanes, vostè i jo vàrem coincidir a l'acte de celebració de l'ampliació del Parc Natural de Llevant, un acte amb una assistència massiva, amb la representació de tots els col·lectius i les entitats afectades i vostè mateixa, com a regidora de l'Ajuntament d'Artà i també com a representant d'El Pi, on també va celebrar amb efusió aquesta ampliació.

Per tant, jo em deman ara dues coses, si és que hi ha hagut algun canvi de directriu o de doctrina per part del seu partit, o bé si vostè en aquell moment encara no s'havia llegit el Pla d'ordenació de recursos naturals. I, en segona instància, em sorprèn un altre aspecte que per a mi és el més important. Miri,

per una banda, vostè ara em demana que la Conselleria de Medi Ambient i Territori es faci amb una petita part de reivindicacions d'una petita part del col·lectiu de caçadors, quan vostès a 10 dels 11 municipis on El Pi governa, precisament, està prohibida la caça tradicional en els terrenys lliures...

(Remor de veus)

Jo, Sra. Sureda, li demanaria coherència, coherència en un parlament democràtic. Primer de tot, per donar credibilitat a les seves postulacions. I després El Pi hauria d'explicar si de veritat defensa el col·lectiu de caçadors o si bé és que ja està en plena campanya electoral.

Dit això, el Pla d'ordenació no prohibeix la caça, no prohibeix la caça...

(Remor de veus)

El Sr. Melià es posa nerviós,...

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques, que diu: "jo?")

No prohibeix la caça. I en segona instància, només un 12% de parc natural són terrenys lliures. Vostè m'interpel·lava també el coll de Son Real. Per primera vegada, el Pla d'ordenació posa un límit als colls de Son Real. Miri, el Pla d'ordenació estipula 15 colls. I jo li diré, la mitjana dels darrers cinc anys han estat de 13 peticions. El darrer any 9.

Per tant, jo Sra. Sureda, li repetesc, li deman coherència i sobretot...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 1518/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a pujada de l'impost de turisme sostenible.

Cinquena pregunta, RGE núm. 1518/23, relativa a pujada de l'impost de turisme sostenible, que formula la diputada Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sr. Negueruela, la semana pasada durante la feria turística ITB de Berlín...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... la noticia de que el candidato de MÉS per Mallorca a la Presidencia del Gobierno autonómico, les recomendó de cara a la próxima temporada, un aumento significativo del impuesto de turismo sostenible, también llamado ecotasa. ¿Está usted de acuerdo con esta recomendación del partido MÉS sobre una subida de la ecotasa?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Creo que si el impuesto de turismo sostenible, también llamado impuesto turismo sostenible...

(Algunes rialles)

... porque es un impuesto. Por tanto, creo que lo primero es saber a qué se hace referencia cuando uno habla de un impuesto, de una tasa, la diferencia clara, normativa que existe entre dos mecanismos de articulación diferentes. Por tanto, creo que eso es importante. Creo además que este gobierno ha aprobado unos presupuestos, donde se establecen cuáles son las cantidades del impuesto de turismo sostenible para el año que viene, pero sobre todo lo que ha hecho, es pactar con el conjunto de consejos, con el conjunto de entidades locales y con las organizaciones empresariales y sindicales, por primera vez prácticamente con unanimidad y con prácticamente ningún voto en contra, a qué va destinado el ITS.

Usted de lo que no habla es a qué va destinado el ITS, sí está de acuerdo con el ITS, cuando este año es la partida más importante que vamos a destinar precisamente es a agua, a la mejora de nuestro medio ambiente y por tanto, a ayudar en elementos clave que nuestras islas necesitan, para seguir siendo una potencia económica y turística como la que somos hoy en día, entre otras cosas, gracias a que hemos implementado un ITS desde hace siete años, que hoy en día no sólo es un ejemplo para el resto de territorios y nos piden cómo se ha implementado aquí, sino que también es un ejemplo a la hora de gestionar recursos derivados del turismo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sr. Negueruela, le he dicho cuando le formulaba la pregunta, que la noticia de que MÉS reclame subir la ecotasa nos había sorprendido, aunque debo reconocer que tampoco es que nos haya sorprendido mucho y sobre todo dejó de sorprendernos, cuando cuatro días después supimos que también la Obra Cultural Balear, ese chiringuito que debería llamarse "Obra Cultural Independentista Pancatalanista", porque la cultura balear no saben ni que existe, ha solicitado que el 5% de la ecotasa se dedique a imponer el uso del catalán

en Baleares. Me gustaría que nos aclare esto, Sr. Negueruela, y saber qué pretenden hacer ustedes con el dinero que recaudan, a costa del principal y prácticamente único motor económico de estas islas.

No me ha contestado. ¿Van a subirla, Sr. Negueruela?, porque encarecen ustedes alojarse en un hotel, pero no para que el sector turístico gane más dinero y pueda retribuir mejor a esos trabajadores, o pueda reinvertirse en mejoras en las instalaciones, o en una mejor atención, ni siquiera para destinarlo a lo que la ley dice que tiene que destinarse, que es a proyectos medioambientales; ustedes encarecen venir a Baleares, para destinar ese sobre coste a sus caprichos, como subvencionar un concierto al Grupo Prisa, que también habla luego de ustedes en sus medios de comunicación, o sufragar gastos corrientes del Gobierno autonómico, porque lo que reciben para sostener los servicios públicos se lo gastan en sus chorradas y en su propaganda y luego, claro, no les basta y meten la mano en lo que nos da de comer a todos los habitantes de estas islas, que es el turismo.

Me gustaría que nos lo diga claramente, si van a subir el impuesto de turismo sostenible, la ecotasa, y si lo van a destinar a imposiciones lingüísticas, porque ya viene siendo habitual que el PSOE engañe a sus votantes y a los ciudadanos y les venda que son una cosa, cuando en realidad son otra muy distintas, sobre todo cuando se acercan las elecciones. Solamente hay que tirar de hemeroteca para reconocer que el PSOE de Baleares miente y que además está totalmente entregado a los independentistas de MÉS per Mallorca y de la Obra Cultural Balear. Esta vez al menos si lo reconoce, no habrán engañado a sus votantes y todos sabrán que además de dar 5 millones al año de los impuestos de todos para imponer el catalán a la gente, también van a meter la mano en los 120 millones de euros que le quiten al turismo...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

... para sus delirios catalanistas y seguir alimentando al independentismo pancatalanista.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias Sr. Presidente. Creo que...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Creo que se le ha olvidado también, no sólo la parte independentista, creo que también debería añadir la parte sociocomunista, porque hoy no la ha mencionado y creo que también faltaba en esa diatriba que usted ha soltado, que somos,...

(Remor de veus)

Sí, sí, no hay ningún problema, ningún problema en poder hablar con la claridad que usted lo hace. En un momento donde hemos recuperado el cien por cien de nuestro turismo, no hay ningún problema en el ITS respecto a la demanda, no condiciona absolutamente la demanda, sino que nos permite es tener unos recursos no cuestionados por nuestra ciudadanía, para hacer, por ejemplo, proyectos de agua, proyectos de medio ambiente, proyectos del sector primario, el sector primario del que ustedes a veces tanto hablan, apoya que el ITS vaya directamente al sector primario.

Por tanto, no sé si ustedes hablan con las organizaciones agrarias, con las medioambientalistas, con las organizaciones sindicales está claro que no, con las organizaciones empresariales poco hablan ustedes. Y por tanto, no ven que es un instrumento que ya no está en cuestión, sólo lo cuestiona la ultraderecha y a veces la ultraderecha que esta a veces es la derecha de la ultraderecha.

(Algunes rialles)

Por tanto, es complicado ese posicionamiento que están haciendo ustedes. El ITS está para quedarse, no se va a tocar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 1521/23, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a parcs eòlics marins a Menorca.

Sisena pregunta, RGE núm. 1521/23, relativa a parcs eòlics marins a Menorca, que formula el diputat Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días señores. Sr. Vicepresidente, nos interesaría conocer su valoración sobre los auténticos retos que tendrá que afrontar la regeneración marina en Baleares y su previsión sobre el futuro que le espera. Contamos -entendemos- con la voluntad de generar, de diversificar las diferentes alternativas de producción. Contamos con un marco de apoyo efectivo por parte de Europa. Contamos con la ruta de desarrollo de la eólica marina y de las energías

del mar en España, emitida por el Ministerio de Transición y que determina una serie de zonas de alto potencial eólico, que se corresponden con las que aparecen en los partes meteorológicos, como sitios donde hace viento, que están condicionadas por la existencia de regímenes de viento suficientes, el respeto a la biodiversidad, las cuestiones de defensa y aguas internacionales y la evitación de conflictos sectoriales.

Contamos -entendemos- con la ministra Ribera, que presentó estos planes, felicitándose por la titularidad pública y estatal en nuestro litoral, con la presidenta Armengol, que la semana pasada declaró, aseguraba que la transición energética es la única apuesta que tiene futuro en las islas, como usted mismo acudiendo al Blue Forum de Rotterdam y hablando de poner Baleares en el mapa de las eólicas.

Ahora bien, las dos zonas correspondientes a Baleares de estos planes, las (...) 2 y 3, se ubican en la costa nordeste de Menorca, frente a La Mola i Favàritx, ya recibieron un informe desfavorable por parte de la Comisión de Medio Ambiente, nos preocupa, y sobre ellas escuchamos, desde el Consell de Menorca, declarar que no se determinan en el PTI zonas de acogida de energía eólica *offshore*, quedando así prohibida la instalación en aguas interiores de Menorca. Lo que no deja de resultar esa cosa curiosa y que lo que no está expresamente permitido, parece que esté prohibido, que es un principio raro.

Imponen como condiciones la no afectación del territorio, el dimensionamiento de las necesidades propias y el encaje social y cultural. Desde luego, para nosotros es una cuestión de encaje, pero de encajes de adaptación a los horizontes de futuro, de capacidades técnicas de enlaces a tierra y a la península, de capacidad inversora y de su localización, incluso el encaje con el artículo 116, sobre lealtad en instituciones que plantea nuestro Estatuto.

¿Qué futuro no espera, Sr. Yllanes, estará salpicado de problemas, trabas, dudas y dilaciones debidas a causas administrativas y competenciales?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Té la paraula el Sr. Vicepresident i Conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gràcies, president, bon dia a totes i a tots. Bon dia, Sr. Méndez. Son dos minutos y medio para intentar hablar reposadamente, nada más y nada menos, que de eólica marina. Ya le diré que cuando acudimos a Rotterdam y, posteriormente a Bruselas, a lo que fuimos es a aprender, a aprender de una experiencia ya muy prolongada que tienen el resto de los países europeo en eólica marina: Francia, Bélgica, Holanda, Noruega, Estonia, Suecia, Dinamarca, Alemania, todos ellos tienen sobradamente resuelto el tema de la eólica marina, como una

energía enormemente eficiente y, por lo tanto, enormemente interesante para la transición energética necesaria que tenemos que hacer en Europa.

¿Qué es lo que hicimos nosotros desde el Govern de las Illes Balears? Pedirle al ministerio que, a la hora de planificar de hacer ese plan de ordenación del espacio marino, tuviese en cuenta la posibilidad de que Baleares se integrase. Y lo que hace el ministerio es, a partir de dictámenes de expertos, determinar cuáles son las dos zonas en donde se podría instalar eólica marina en Baleares, que están las dos al norte de la isla de Menorca.

He dicho “podría”, no he dicho ni “debería”, ni “habrá que hacerse” ni “hemos contactado con ninguna empresa”, no, estuvimos hablando con expertos que tienen, ya digo, absolutamente superado el tema de que la eólica marina es una de las soluciones esenciales para la transición energética, insisto, en Europa.

A partir de aquí, lo que ha hecho el ministerio, en el ejercicio de sus competencias, es configurar este mapa de dónde se puede instalar eólica marina en toda España, y ha incluido Baleares en el espacio Levantino-Balear y ha incluido en Baleares estas dos (...).

Yo creo que, sinceramente, toda esta cuestión de la transición energética consiste en hacerse una pregunta muy importante, y es: ¿de verdad queremos acabar con el consumo de combustibles fósiles en Baleares? Perfecto, pues pongámonos manos a la obra, ¿con qué? ¿Por qué? Evidentemente, sí, no nos gusta el segundo cable de conexión Mallorca-Península, no nos gusta la eólica marina, no nos gusta que haya que ocupar un 0,7% del suelo rústico para instalar parque fotovoltaico, cada vez somos más habitantes en estas islas y vamos a tener números de récord en turistas, lógicamente va a haber que atender un crecimiento del consumo y un crecimiento de la demanda, y solo habrá una vía de hacerlo, y quien tenga que hacer campaña electoral tendrá problemas, repotenciando y creando nuevas centrales térmicas, quemando más combustibles fósiles y empeorando la calidad del aire.

Esa es la diatriba y el debate que tenemos que abrir en estas islas. Gracias, Sr. presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1522/23, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obligacions de servei públic OSP Menorca-Barcelona.

Setena pregunta, RGE núm. 1522/23, relativa a obligacions de servei públic OSP Menorca-Barcelona, que formula la diputada María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días. Sr. Conseller, el Sr. Marc Pons anunció en 2019 que controlaría los precios abusivos de los vuelos. En enero de 2021, nos vendió un nuevo modelo de OSP híbrida Maó-Barcelona, para controlar esos precios, a sabiendas de que no era viable, puesto que estaba cubierta. En enero de 2022, otro año después, el Gobierno central dice que está en fase de estudio y el Govern asegura que está trabajando intensamente. Pero, en diciembre de 2022, la Comisión Mixta de Seguimiento de la ruta OSP afirma el ministerio que la ruta Menorca-Barcelona está abastecida, que, además, cuenta con una compañía que ha entrado a operar y, además, justifica que esas subidas de precios puntuales también pasan en otras zonas de España.

Con lo cual entendemos que, cuatro años después, volvemos a la casilla de salida. Por tanto, ¿en qué situación se encuentra la anunciada OSP Menorca-Barcelona?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Cabrera, el projecte de la OSP Menorca-Barcelona es troba en tràmit de negociació en aquests moments amb les distintes companyies que operen. Com vostè deia molt bé, efectivament, quan un mercat està cobert per les distintes companyies, bé, es complica obligar o poder justificar una obligació de servei públic.

Però mantenim la idea des d'aquest Govern de negociar amb l'Estat la interposició d'una experiència pilot amb l'OSP Menorca-Barcelona, de la mateixa manera que l'Estat ho farà amb dues comunitats més, amb les Illes Canàries, amb un trajecte també, a mode d'experiència, com li dic, i també amb una ruta Melilla-Madrid.

Aquesta és una qüestió llargament parlada, estam, per tant, jo crec, davant una notícia important perquè serà dins enguany que això es farà realitat. S'establirà aquest preu mitjà que farà possible que no hi hagi aquests alts i baixos en els preus en determinades circumstàncies i, per tant, seguim avançant en aquesta qüestió.

Jo vaig tenir una reunió divendres, dia 10 de març, amb la directora general, amb María José Rayo, aquí, a Mallorca mateix, parlarem d'aquest tema i de molts altres, i que, per tant, seguim amb aquesta idea, i dins enguany això es farà una realitat quan hi hagi un acord amb les companyies que ens traspasaran al Govern, perquè puguem conèixer-lo, i és una proposta del mateix Govern de les Illes Balears que ho farà possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, estaremos expectantes, viendo si realmente es inminente, porque llevamos cuatro años, más de cuatro años, Sr. Conseller, al final es que esto siempre se resume en lo mismo, una vez más ustedes, en un tema tan importante como es la conectividad, que es estratégico para Menorca, oiga, pues vuelven a incumplir sus promesas, insisto, más de cuatro años. Y vuelven a engañar a la gente porque todavía no sabemos qué pasará.

Mire, el Sr. Marc Pons anunció la medida como herramienta para moderar el precio de los vuelos, pero no solo no se han moderado estos precios, sino que tampoco contamos con esa ruta OSP Menorca-Barcelona, que usted nos anuncia que será inminente, entre otras cosas porque le vuelvo a repetir, esta ruta ya está cubierta, y así lo ha manifestado, recientemente otra vez el ministerio, a través de las preguntas que hemos formulado, nuestro senador, Tobal Marqués.

Por tanto, aquí queda claro una cosa, el quien ha trabajado por la conectividad aérea y quién no, Sr. Conseller. Mire, todos los grandes logros en conectividad aérea han sido conseguidos por el Partido Popular, la OSP interislas, la OSP Menorca-Madrid, el 75% de descuento de residente, la creación del Comité de Rutas, el Comité de Coordinación Aeroportuaria y, al final, con ustedes lo único que conseguimos es que peligran todos estos logros.

Y si hace un par de semanas le decíamos que no queremos en Menorca experimentos con esa nueva torre de control virtual, ahora le reiteramos que estamos hartos de ser destinos piloto de propuestas, que ya les dicen que no son viables, porque con esto ustedes nos han tenido enredados a los menorquines durante todo este tiempo y, mientras tanto, no han llevado a cabo ninguna actuación que sí sea una solución real.

Por tanto, Sr. Conseller, insisto, estaremos expectantes a ver si realmente esto se soluciona, pero le exigimos que sean claros y que no nos engañen más. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, president. Sra. Cabrera, jo venc encara a aquest Parlament amb la ingenuïtat de pensar que un ha de venir aquí a contestar el que li pregunten a un, però, és clar, vostès vénen

aquí a fer el seu discurs trufat de totes les seves idees i a fer-nos la seva "retafaila".

Miri, el que es marca en aquest projecte és a partir d'una tarifa de referència mínima, bé, mitjana, de 60 euros, que no es pugui augmentar per sobre d'un marge i que tampoc no disminuirà per sota d'un marge, i aquesta serà una qüestió que serà bona per als ciutadans de la comunitat autònoma, mantenint la llibertat del mercat, que jo pensava que era el que vostès defensaven, perquè, és clar, quan un govern progressista, un govern d'esquerres fa qualsevol actuació per controlar alguna cosa del mercat, vostès ràpidament ens acusen d'intervenir al mercat i tal. I ara resulta que quan ho intentam fer, també ens critiquen. Vostès es quedaran sempre a aquesta banda de la bancada pel que es veu.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1523/23, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació inclusiva.

Vuitena pregunta, RGE núm. 1523/23, relativa a educació inclusiva, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Molt bon dia, diputades i diputats. Considera satisfactòria i de qualitat l'educació inclusiva que proporciona el Govern de la Sra. Armengol?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Durán, si he de contestar, és molt millorable, però ha millorat moltíssim comparat amb les retallades que vostès varen realitzar. Per tant, l'educació inclusiva és quelcom molt més complex del que vostès a vegades plantegen, si hi ha un ATE o no hi ha un ATE.

L'educació inclusiva implica una normativa, una organització, una formació, recursos etc., i nosaltres pensam que durant aquests vuit anys que governam s'ha fet una gestió adequada perquè l'educació inclusiva avanci. Més diré, les dades objectives i d'altres sectors diuen clarament que les Illes Balears és la comunitat educativa més equitativa que realment hi ha a Espanya; i si comparam amb comunitats autònomes com

la de Madrid, que és la segona menys equitativa d'Europa, és evident que la diferència és brutal.

Per tant, hem millorat molt l'educació inclusiva, ens falta molt encara per millorar, però li puc assegurar que amb vostès l'educació inclusiva sempre ha anat cap enrere. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Conseller, fa una setmana tornàvem a conèixer la denúncia de la mare de Luca, un nin de vuit anys amb TEA que va al centre Sant Rafel, d'Eivissa, i que a principi de curs ja s'havia queixat que li havien retallat hores d'ATE. Quan tenia unes horettes cada dia de dilluns a divendres vostès li varen deixar només un parell els dimarts i divendres. I ara, des de la setmana passada, li han llevat l'ATE i la conselleria no li dóna cap solució ni una, no té cap tipus de suport dins la classe. La situació no és nova. Els directors d'infantil i de primària d'Eivissa, el passat 30 de gener, tornaven a exigir a la conselleria més auxiliars per atendre els nins amb necessitats especials, cosa que ja havien fet a principis de curs.

Ho hem denunciat moltes vegades, són massa els casos com el de Luca o de Milan, un nin de quatre anys de Palma que la conselleria també li va llevar el reforç educatiu totalment amb un AT. Davant les queixes desesperades de les famílies hem presentat propostes per augmentar, segons la demanda dels centres, el nombre d'ATE, AD i PTS; com també hem presentat diferents esmenes al pressupost.

Vostès sempre han votat en contra i amb la seva tossudesia i falta de sensibilitat habitual ens podrà dir ara que vostès han fet més inversió que mai, han posat més reforç que mai, però l'única realitat és que ara tenim més falta d'ATE que mai. I això vostè no ho pot rebatre.

Des del Partit Popular ho deim de forma clara i contundent, creim en l'educació inclusiva, de qualitat, que proporcioni amb mitjans adequats una correcta atenció a la diversitat i que no deixi cap nin o nina fora del sistema educatiu; com vostès fan ara, Sr. Conseller. El sùmmum de tot, Sr. Conseller -Sr. March, em pot mirar quan li parl, si no li sap greu-, és que des de la conselleria, Sr. Conseller, fan por a les famílies amb nins amb discapacitat. Quan van famílies a la conselleria vostès els fan por i els diuen que el Partit Popular no creu en l'educació inclusiva i que el Partit Popular omplirà les escoles d'aules UEECO i que el Partit Popular només vol centres d'educació especial. Això els diu. I, a part de ser fals, és barroer, Sr. Conseller.

Sr. Conseller, deixin de dir mentides, facin la seva feina i posin els recursos necessaris a tots aquells nins que tanta falta els fa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies. Sra. Durán, la que diu mentides és vostè i li diré un parell de dades que realment..., vostè parla dels docents, etc., ...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... escolti!

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Miri, nosaltres des que hem començat hem incrementat tot el personal d'atenció a la diversitat. El nombre d'orientadors ha incrementat més del 30%. Personal d'atenció a la diversitat, ha augmentat AD, PT, AL, s'ha incrementat contínuament. El nombre d'ATE són 311, s'ha incrementat contínuament. El nombre d'ATE s'ha incrementat a la pública i a la concertada. Més li diré. Hem creat equips especialitzats, com en temes de nins autistes, com d'alteració de conducta, com de temes de llenguatge, com d'altres capacitats. Hi ha UVAI per donar resposta a totes aquestes situacions.

Miri, nosaltres treballam amb el programa PAE, que és un programa a favor de l'èxit educatiu; el programa PROA, el programa de nins amb dificultats. Treballam en un nou model de decret inclusiu que suposarà que els centres d'educació especial, per cert, nosaltres a Eivissa varem crear un centre d'educació especial que quan vostès governaven els nins havien d'anar realment a Mallorca, a Alacant o a Múrcia; i nosaltres varem crear un centre d'educació especial per donar resposta a una necessitat d'aquests infants. Més li diré. En aquests moments feim aquesta normativa que suposarà que els centres d'educació especial, a més d'escolaritzar, són centres de recursos per fer possible la inclusió educativa. Estan amb més formació que mai en temes d'inclusió educativa, i així li podiem donar resposta. Vostès agafen casos particulars i generalitzen.

Nosaltres sí que tenim sensibilitat. Nosaltres no feim més que intentar donar resposta. Vostès són els que fan por. Vostès són els que, en definitiva, fan por a la gent. Vostès, per molt de "postureig", la gent té la consciència i inconsciència col·lectiva que vostès tenen una política educativa de retallades i que va en contra realment de la qualitat de l'educació...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 1525/23, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a salut pública digna.

Novena pregunta, RGE núm. 1525/23, relativa a salut pública digna, que formula la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Com tot saben, fa deu dies pacients i sanitaris de Can Misses es varen manifestar. Un parell de dies després, demostrant l'allunyat que està de la realitat que pateixen els eivissencs, el conseller de Mobilitat i candidat al Consell d'Eivissa, va assegurar que la situació sanitària a Balears és molt bona i que hi ha una atenció sanitària de qualitat.

Sra. Consellera, comparteix les paraules del seu company i considera que els pacients que es varen manifestar a Eivissa reclamant una sanitat pública i digna estan equivocats?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Diputada. Respect profundament el dret de totes les persones a manifestar-se, també dels nombrosos càrrecs del Partit Popular que varen aprofitar l'oportunitat que un servei té dificultats per polititzar una situació que em va semblar bastant cruel.

A diferència de vostès -com li dic-, nosaltres respectam. Vostès no respecten les manifestacions que hi ha hagut a Andalusia, a Galícia o a Madrid, on governa el Partit Popular; milers i milers de persones al carrer. Tampoc no varen fer cap variació quan a aquesta comunitat autònoma varen sortir més de 100.000 persones al carrer, no varen canviar cap de les seves postures polítiques; governava el Partit Popular.

Nosaltres respectam i estam al costat dels pacients. Els hem incorporat permanentment en la presa de decisions i a múltiples projectes on comptam amb les associacions de pacients estam continuament i permanentment en contacte amb ells, perquè les seves preocupacions, Sra. Diputada, són les nostres preocupacions.

Continuam fent feina per tenir un sistema de salut de qualitat i excel·lent. Sí, és el nostre deure, és la nostra obligació i és la voluntat d'un govern progressista.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Sra. Consellera, faci el favor d'assumir responsabilitats, que ja fa vuit anys que governa i els responsables d'aquesta situació són vostès. Per molt que ho adorni i per molt que ataquí el Partit Popular, la realitat no canviarà. No canviaran les concentracions dels sanitaris al carrer per les pessimes condicions del seu govern socialista. No canviaran els desmentits de les infermeres perquè no n'hi ha per contractar pel seu govern. Tampoc no canviaran les llistes d'espera més llargues de tot Espanya del Partit Socialista, els metges més saturats de tot el país gràcies al Partit Socialista, la fuga de professionals més accentuada de la història de la sanitat eivissenca a càrrec del Partit Socialista. Un terç del pressupost de Salut acaba al sector privat amb un partit socialista, desmantellament del servei d'oncologia i cardiologia a càrrec del seu partit socialista, dos anys per a una revisió o per als resultats d'un TAC amb el Partit Socialista, entre 1.000 i 1.350 infants per pediatre, gestió socialista; primera manifestació dels pacients a les portes de Can Misses contra el seu govern i el de Francina Armengol.

És alarmant que siguin incapaços de veure aquest problema i a la vegada en creïn un altre en imposar el català, ara sí, ara no; ara a alguns sí, ara a alguns no, i demà ja ho veurem.

El més lamentable és que amb tota aquesta caòtica situació tenen temps de venir a Eivissa a desfilat amb candidats i no d'acompanyar ni reunir-se amb pacients eivissencs en allò que importa: la sanitat.

Són els responsables polítics més irresponsables de la història, i la nostra sort és que ja estan de sortida.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que no es sé com tenen la capacitat de fer aquest discurs després que vostès quan varen passar per la sanitat pitüsa varen fer fora 400 professionals, varen desinvertir a Can Misses, varen tenir manifestacions

permanentment i no li treuré retalls de diari, com solen fer vostès.

Per què no reconeix el que funciona, Sra. Diputada?, per què no reconeix que, per exemple, ja s'ha incorporat l'oncòloga que estava de baixa a l'illa d'Eivissa? Per què no... hi van des de Mallorca, els tres que vostè diu que falten bandes de Mallorca... Per què no reconeix les 90.000 consultes que s'han fet a Atenció Primària amb les demores més baixes de la comunitat autònoma i la satisfacció de totes les persones que van als centres de salut?

Per què no reconeix que durant el mes de març s'han incorporat quatre especialistes més a l'Àrea de salut d'Eivissa i Formentera? No ho reconeix, sap per què? Perquè els encanta dir que Eivissa no és atractiva. A vostè, eivissenca, li encanta dir que Eivissa no és atractiva, i aquest no és el camí. Mentre vostès s'amaguen darrere pancartes, nosaltres feim feina, molta feina...

(Remor de veus)

... Sra. Diputada, molta feina. Això és el que fa un...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM
(Patricia Juana Gómez i Picard):

... govern progressista i no els vots que es puguin gratar darrere la crítica destructiva i enganyosa del Partit Popular.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SRA. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.10) Pregunta RGE núm. 1532/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a compliment de les recomanacions recollides a l'informe del Parlament Europeu sobre menors.

Desena pregunta, RGE núm. 1532/23, relativa a compliment de les recomanacions recollides a l'informe del Parlament Europeu sobre menors, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Consellera, el 30 de novembre -com vostès sap-la Comissió de Peticions del Parlament Europeu va aprovar l'informe... desplaçada aquesta missió l'11 i 13 d'abril, aquí, a Mallorca, sobre abusos sexuals infantils a les Illes, un informe que ja va ser publicat al Butlletí Oficial del Parlament dia 7 de desembre.

Som conscients que el problema de l'explotació sexual de menors tutelats a les Illes Balears és polifacètic i requereix una acció integral per part del conjunt de la societat i de totes les autoritats a tots els nivells.

A Ciutadans compartim el diagnòstic i recomanacions de l'informe i estam compromesos perquè planteja un escenari en el qual es treballarà en l'àmbit europeu per establir normes mínimes comunes per a totes les autoritats, tant de l'àmbit autonòmic com estatal i local.

Per tant, ens interessa saber quina és la previsió del grau de seguiment de l'anàlisi i el compliment de les recomanacions de l'informe per part de la seva conselleria i del Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Efectivament, com diu vostè, és un informe que marca recomanacions. Crec que és important subratllar la paraula "recomanacions", de totes les recomanacions, onze corresponen als consells insulars, dues a Europa, dues a Espanya i una als mitjans de comunicació i vuit al Govern de la comunitat autònoma, a les vuit del Govern de la comunitat autònoma es parla de coordinació, de formació i de protocols.

En relació amb això, el que li puc dir és que en prevenció, en formació ja s'han fet 1.448 hores de formació en protocol i formació en detecció, hi han participat 8.745 professionals, o hi han assistit, repetit alguns, no?, 8.745 assistències de professionals. S'han impartit 368 tallers a alumnes de segon i de quart d'ESO; s'han impartit 7 tallers a pares i mares; s'ha realitzat la campanya "L'objectiu de l'explotació sexual ets tu", que es posa com a exemple a determinats congressos. S'ha valorat ja i s'ha validat l'eina de detecció de menors i joves en risc d'explotació sexual; s'ha fet un nou protocol de maltractament que ha substituït el de l'any 2010 pel de l'any de 2021, es va aprovar a l'any 2021.

S'han fet dotze reunions polítiques de seguiment i 45 reunions tècniques de seguiment; s'han incorporat tres psicòlegs més a l'UTASI, i s'ha fet una borsa de psicòlegs perquè els casos més lleus tinguin una ràpid tractament.

Per tant, es fa un seguiment d'accions que ja es realitzaven, perquè vull recordar que les recomanacions apuntades en aquest informe són totes recomanacions o suggeriments que les persones que varen ser entrevistades varen suggerir a les persones que es varen desplaçar a Europa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Consellera, com vostè sap, l'informe no tan sols li fa recomanacions, li fa una anàlisi, declaracions específiques amb denúncies, entre altres qüestions, de mancances de l'exdirector de l'OBIA, el Sr. Serafin, de l'actual director de l'OBIA que, per cert, es va assabentar en compareixença a una comissió fa una setmana que estava publicat, no... no tracten molt vostès aquest informe entre el seu gabinet i especialment amb el director de l'OBIA.

Miri, nosaltres sabem que vostè no té competències en matèria de tutela, però té corresponsabilitat en l'aplicació de les competències, de l'equitat territorial de tots els menors, de la seva protecció i dels recursos necessaris perquè vostè té plans directors, plans estratègics i té pressuposts que donen als consells i, per tant, li recoman que llegeixi les recomanacions que fan, però també el diagnòstic que fan aquests experts, entre ells membres de la seva conselleria.

Miri, s'ha de millorar -i ho denuncia aquest informe- la cooperació entre tots els actors, tant la Fiscalia com els mateixos directors de l'OBIA li diuen que compti amb les famílies, no s'ha comptat amb les famílies, informades, i tampoc amb aquelles a les quals des de Justícia no els han llevat el vincle, i han demanat que desplegui completament la Llei de protecció dels drets dels menors amb mesures judicials també creant aquest centre especial. Vostè no hi està d'acord, la resta sí hi estam d'acord... el centre per a aquests joves que tenen conductes reincidents i... que afecten altres menors.

I sobretot una qüestió: més dotació pressupostària, però sobretot més recursos de professionals especialitzats, consellera, no els té suficients, la ràtio és completament inadequada per a aquesta atenció i protecció.

I, per tant, li recoman que tornin a estudiar les anàlisis que els experts fan, ja no nosaltres com a grup parlamentari, el Fiscal de la Secció Especial de Menors, el director de l'OBIA. El Sr. Javier de Juan de l'IMAS deia que no tenia relació amb les famílies que li denunciaven per mor que era una cosa judicial. Això és el que jo crec que ha d'abordar vostè com a corresponsable...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Sr. Diputat, ja li ho he dit: totes les recomanacions que recull aquest informe són recomanacions o suggeriments que les persones entrevistades els varen dir, no han aportat res nou, ha vengut una comissió d'Europa per no aportar res nou, tot

varen ser suggeriments que els vàrem dir i, a més, els vàrem explicar com volíem millorar-los tots.

Per exemple, vostè ha fet referència a un centre especial. Això és de Protecció de Menors, no és del Govern de les Illes Balears. Sempre estan confonent el que és una cosa i el que és una altra.

I jo li demanaria a vostè, vostès que estan governant a Eivissa: què han fet durant tot aquest temps?, perquè allà sí que tenen el sistema de protecció de menors del Consell d'Eivissa i és competència... Què han fet vostès durant aquest temps per millorar el sistema de protecció d'Eivissa, que és on hi ha hagut també problemes en temes d'exploració sexual...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 1524/23, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política d'habitatge del Govern.

Onzena pregunta, RGE núm. 1524/23, relativa a política d'habitatge del Govern, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Moltes gràcies, president. El preu mitjà de l'habitatge a Palma destrossa els rècords de tot Espanya. Al mes de gener, els preus de l'habitatge a Palma va pujar més que la mateixa inflació, que ja és dir.

Aquests dies sabem que les famílies de Ciutat es veuen obligades a destinar més de la meitat dels seus ingressos al lloguer o també sabem que a dia d'avui no hi ha cap barri de Palma, ni un, on no se superi el lloguer de 1.000 euros cada mes.

Amb aquestes dades, Sr. Negueruela, vostè que és l'amo de les garroves, encara tendrà la cara de dir que la política d'habitatge del Govern és un èxit o reconeixerà que és un fracàs que suposa molt de patiment a les famílies?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. No sabía que iba a poner Palma de ejemplo. Ustedes, lo último que hicieron en Palma fue convertir un solar de vivienda pública en un hotel, ¡en un hotel!...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...en un hotel de lujo, porque ustedes no quieren solares...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

... no quieren solares para VPO. Usted, en Campos, cuando Xisco Antich compró un solar en Campos para hacer vivienda pública, no lo recepcionan, y ustedes piden ahora que ese solar de vivienda pública se convierta en un aparcamiento; usted, en su ayuntamiento, piden que un solar para vivienda pública sea un aparcamiento; usted, en Ibiza, está intentando recurrir que cuando nos ceden solares para hacer vivienda pública no se hagan, y lo quieren llevar a los tribunales.

Ustedes no hablan de trabajadores, viene aquí y dice lo que se gastan los trabajadores y trabajadoras en la vivienda, es que los trabajadores y trabajadoras lo que quieren también es tener vivienda pública, que ustedes les niegan sistemáticamente, porque cada vez que han tenido oportunidad han puesto esos solares en manos de la especulación, o bien para hacer hoteles de lujo, o bien ahora para hacer un aparcamiento, o bien simplemente para que la clase trabajadora de estas islas no tenga derecho a una vivienda, que es lo que han hecho cuando ustedes han gobernado, porque se niegan sistemáticamente a hacer vivienda pública y a hacerlo en nuestras islas. Y esa es su política, no la nuestra.

En un problema, además, más general, un problema, además, de cómo se compone nuestra economía, que usted sabe bien. Porque yo lo que sí me pregunto y me gustaría que me respondiese, cuando habla de la vivienda, cuando habla del alquiler..., usted ha dicho -la última vez que le he escuchado en público- que 90.000 plazas de alquiler vacacional tienen que ir a la bolsa de plazas, es decir, que tenemos que incrementar en 90.000 la bolsa de plazas de alquiler vacacional. Lo dijo usted la última vez que fue a un debate en el seno...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... de HBTUR. Sra. Cabrera..., usted no ha preguntado, me ha preguntado, él, lo siento mucho... Pero, entonces, lo que me gustaría saber es si esas 90.000 plazas, usted quiere de verdad incrementar la bolsa de plazas en 90.000 e incrementar la especulación sobre nuestro suelo y sobre nuestra vivienda, ¿es correcto o no es correcto, Sr. Sagreras?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Sr. Negueruela, vostè està en declivi, vull dir, jo tendré feina per contestar-li al que vostè m'ha demanat i no sé si podré complir amb tot.

(Alguns aplaudiments)

Anem per parts, estan fracassant tant que jo només els queda fer el ridícul, la seva única política d'habitatge els darrers vuit anys ha estat dir que el Partit Popular va vendre un solar, fan el ridícul! El batle de Palma anuncia que vendrà els solar de Son Vida que té l'Ajuntament de Palma per fer habitatges!, ens estan copiant!

(Alguns aplaudiments)

Em parla del solar de Campos, l'únic que va fer Antich i Carbonero va ser pegar un *pelotazo* de 28 milions d'euros que, 15 anys després, a Campos encara en parlen, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

La seva única aspiració ha estat fer habitatges de protecció oficial, ha estat l'únic que han anunciat; quan governava el PP la gent tenia l'aspiració de poder comprar o fer una habitatge privat. Vostès són molt poc ambiciosos, només aspiren que qualcú pugui tenir qualche habitatge de protecció oficial. Fa el ridícul cada dia. Tan malament ho han fet en habitatge que ja l'únic que els queda és anunciar que la gent ha d'anar a viure en contenidors, Sr. Negueruela!, que és això...?

(Alguns aplaudiments)

Tant s'han avesat a fer el ridícul, que el pròxim que veig que farà serà posar el casc i l'armilla groga a la presidenta Armengol i enviar-la a inaugurar el nou barri de "son autocaravana" de Palma, que a la gent no li queda més remei que viure...

(Alguns aplaudiments)

... dins autocaravanes. Han fracassat tant, que la gent -fins i tot en els pobles- només els queda viure dins els pisos pastera, comparteixen diverses famílies un mateix pis; però és que el ridícul dels ridículs l'han fet aqueixa setmana: anuncien que prohibiran la venda de pisos a estrangers, i voten aquí a favor de limitar els preus del lloguer, i voten el contrari a Madrid... És que no sé com no està empegueït, Sr. Negueruela!, i com que dins política es pot fer quasi de tot menys el ridícul, a vostè li queden 75 *telediarios* de seure en aquesta cadira.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Sagreras, con el tono que tiene usted, con la forma de plantear la política que tiene, creo que lo que me queda aquí es todo el tiempo que considere la presidenta Armengol en esta legislatura o en la que viene, que será quien decida si me sigo sentando aquí. Desde luego no serán ustedes, porque lo tienen bastante complicado.

Son Busquets empieza a ser una realidad ahora mismo, no con ustedes. Empieza a ser una realidad, porque hay que diseñar y pensar las cosas, cosa que está haciendo este gobierno.

La propuesta estrella que presentan ustedes sobre el precio tasado, incrementarlo para hacer compra de vivienda privada, de HPO, eso, lo ha hecho este gobierno en un decreto ley, lo hace el Sr. Agustinet, presenta el decreto ley, y ustedes van después y dicen que van a hacer lo mismo, y esa es su propuesta estrella en esta materia.

(Remor de veus)

Por tanto, miren lo que estamos haciendo...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Silenci, per favor.

I.12) Pregunta RGE núm. 1526/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres del port de Fornells.

Dotzena pregunta, RGE núm. 1526/23, relativa a obres del port de Fornells, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Buenos días, señoras y señores diputados. La reforma integral del puerto de Fornells es un ejemplo claro de cómo una inversión necesaria puede tener el rechazo mayoritario de la población precisamente por hacerlo mal, por falta de transparencia, por falta de información, por falta de coordinación y, sobre todo, por alguna actuación que carece de toda lógica y de toda explicación racional.

En el año 2016 el entonces conseller Sr. Marc Pons anunció estas obras y dijo dos cosas importantes: una, que se haría en

tres años y, otra, que se haría de forma consensuada con los ayuntamientos y los vecinos. Ninguna de las dos cosas ha sido cierta. Seguramente por eso el propio municipio de Es Mercadal solicitó su reprobación en pleno.

Siete años después, creo que es hora de que el Govern informe a este parlamento de cuál es la situación y haga una valoración global, nos diga cuándo finalizará el proyecto, cuánto ha costado de verdad, quién lo ha financiado, si se ha financiado con fondos propios o con fondos ajenos, y de forma transparente y consensuada si se ha trabajado conjuntamente con el ayuntamiento.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, efectivament, les obres que es fan a Fornells van a molt bon ritme; en aquests moments hem acabat ja totes les feines de la zona urbana, es prepara tota la temporada, les obres han estat importants, potser l'obra més important que ha fet Ports Illes Balears en el conjunt de les Illes: més de 8 milions d'euros per millorar un servei públic perquè la gent..., per millorar també la imatge global de tota la zona del Moll, per potenciar l'atractiu que ja té Fornells.

Hem renovat xarxes de la part de ports, però també de les instal·lacions portuàries, però també de les municipals: un paviment distint, eliminar asfalt, integrar tota la primera línia, d'acord amb l'ajuntament de Mercadal. El dia 12 de juliol del 2018 es va aprovar l'informe del projecte de reforma del port de Fornells, en què es ratificà per unanimitat l'acord que havia estat aprovat per la Junta Local de Fornells. Aquesta és la qüestió.

Jo sé que durant les obres es produeixen distints moments però hi ha hagut -jo crec- una feina molt important, una inversió molt important i una execució del projecte que ha estat bastant pactat, segur que no amb tothom, però bastant pactat, en reunions importants tant amb tots els empresaris de la zona i també amb l'ajuntament que ha intervingut en aquestes obres, per fer millores també en la seva trama d'infraestructures urbanes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Conseller, por su información.

Bueno, una obra que tenía que durar tres años, y dura siete, y considera que va a buen ritmo..., yo me alegro de que termine, pero un poco de retraso sí que lleva ¿no? Y lo más polémico, lo más polémico desgraciadamente, es lo que los vecinos han venido a denominar "el mamotreto". El mamotreto es que, en primera línea del mar, se construya -sin ningún tipo de necesidad, sin ningún tipo de argumentos, sin ninguna razón que justifique esa construcción-, en contra de lo que ha pedido el ayuntamiento y de lo que han pedido los vecinos; un gobierno que se dedica a hacer informes en contra, por ejemplo, de edificios ya existentes, en que hay actuaciones en la costa para que los derriben y en cambio él *ex novo* construye y pone cemento en primera línea del mar, y en contra de lo que han dicho los vecinos y los ayuntamientos. Si eso le parece una forma ejemplar de hacer unas obras, yo creo que no.

Resulta también curioso que hayan tenido que trasladar desde Mallorca 7.000 toneladas de roca para hacer el refuerzo de los muelles de Fornells; 7.000 toneladas de roca a través de barcos y camiones, no es muy ecológico en la isla de *Piedras y viento*, de Ruiz y Pablo, parece que tendrían que sobrar piedras pero, desgraciadamente, tal como tenemos las normas en Menorca tenemos que traer hasta las rocas de Mallorca.

Y, por último, la última polémica que tienen ustedes con los comerciantes; a los comerciantes, que llevan dos años pidiendo coordinación, ahora se les exige hacer obras por una media de unos 40.000 euros para poder instalar los toldos y las instalaciones, quejándose de que la comisión de coordinación, que se pactó con el ayuntamiento, ni se reúne ni se sabe dónde está, y que las peticiones por escrito que realizan, ni siquiera se les informa ni se les dice absolutamente nada.

Por tanto, desgraciadamente, una obra buena y necesaria...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, seguim pensant que l'obra és important, és necessària, el projecte estava dissenyat des de fa temps, estava assajat, i crec que és un magnífic projecte i una inversió molt important.

És veritat que, com li he dit, hi ha una part urbana que s'ha fet, té una part marítima que s'ha de fer ara i que, efectivament, es fan les obres de l'escollera que acabaran... duraran fins el mes de juny, el mes de juny s'aturaran per no interferir en la

temporada i, per tant, una bona temporada. No s'han cobrat els lloguers de les terrasses al port de Fornells mentre hi havia les obres i ara s'ha fet. Dia 22 de febrer, el que passa és que vostès no ho saben perquè aquest govern treballa i treballa consensuant, hi va haver una reunió amb els empresaris de la zona per fer possible aquest pacte també amb què ja havíem anunciat de la imatge, diríem, uniforme que hauria d'haver -hi a tots els negocis.

Efectivament, hi va haver una primera proposta que resultava una mica..., hi havia un tema de preu per unes fustes que es posaven, s'ha arribat a una solució intermèdia, enguany es farà ja una instal·lació més provisional i es tornarà a parlar de la reforma que es fa. Tot això es fa perquè aquest govern dialoga, s'asseu amb la gent...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 1528/23, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de les carreteres.

Tretzena pregunta, RGE núm. 1528/23, relativa a finançament de les carreteres, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Consellera d'Hisenda, resulta que Pedro Sánchez ha tancat definitivament el conveni de carreteres quan no han arribat ni la meitat dels doblers. El senador Popular José Vicente Marí va interpel·lar per escrit el ministeri a veure què passava i la resposta va ser: no hi ha previst cap conveni de carreteres per a Balears, cap. Això desmunta el que vostè ens va dir la darrera vegada que li vàrem demanar, va dir que els convenis s'estaven negociant i que aviat es faria un nou conveni amb els consells perquè poguessin arribar, per exemple, a Mallorca els 230 milions d'euros que falten per a les carreteres.

I ara què, Sra. Consellera, reconeixerà avui que ens ha pres el pèl vostè o Pedro Sánchez i que ha fracassat en la seva gestió?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Molt bon dia, Sra. Riera. Senyors diputats, senyores diputades. Em pareix que el Partit Popular pren el pèl als ciutadans de les Illes Balears. Em pareix un exercici de cinisme que la senadora Maria Salom demani pel conveni de carreteres si quan ella va arribar al Consell de Mallorca va dir que s'havien d'aturar les màquines, va convertir...

(Alguns aplaudiments)

... va convertir un conveni prepagable que havia negociat la Sra. Armengol en un conveni que no es pagava. Va deixar de fer les inversions estatutàries. Vàrem perdre fins i tot Toni Catany. Hem pogut recuperar Toni Catany que podem ara inaugurar properament perquè hem pogut recuperar aquestes inversions.

Quantes vegades es va reunir la Comissió d'Hisenda, la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, entre el Govern de l'Estat i la comunitat autònoma quan vostè era membre del Consell de Govern? Zero vegades perquè què no varen defensar els interessos de les Illes Balears, perquè ideològicament el que interessava era reduir l'administració, reduir els serveis públics, i Maria Salom aturava màquines i vostè acomiadava funcionaris. Em sembla un exercici de cinisme espectacular.

(Alguns aplaudiments)

Però dir que en contra, aquí, al Govern de les Illes Balears, des de 2015, el desenvolupament del règim especial fiscal que vostès han votat en contra, el factor d'insularitat, convenis per a la gratuïtat del transport públic, un nou model de mobilitat, un nou model de Illes Balears.

Sra. Riera, crec que és el Partit Popular qui prenen el pèl als ciutadans de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sra. Consellera, que vostè hagi de tirar de vuit anys enrere per justificar el menyspreu del Sr. Sánchez... el Sr. Sánchez sí que ha aturat les màquines al seu govern, a la Sra. Armengol li ha pegat una frenada.

El que sí és una presa de pèl és la foto de Raixa, Sra. Armengol, Sra. Sánchez, Francina i la ministra Montero el setembre de 2021, no fa vuit anys d'això, ha estat ara fa poc en aquesta legislatura. Vostès fent-se fotografies a Raixa per anunciar la quantitat de doblers que havien de venir a Balears i ens donen 100 milions de factor d'insularitat i ens en lleven

230 de carreteres? Però quin negoci fan vostès, el negoci de na Peix Frit? O quin negoci fan vostès quan continuam a més a la cua de les inversions estatals, som els tercers per la cua, tant que parla vostè d'inversions; quan ens hem quedat sense uns doblers que té Canàries, per exemple, que té un conveni de carreteres i també té un règim fiscal. Què és millor Canàries que nosaltres o és que són millors i posen les màquines en marxa millor a Canàries que vostès al seu govern?

És una pena, Sra. Sánchez, que s'hagi deixat enganyar pel Govern de Pedro Sánchez. Es nota que vostè no ve a les vuit del matí aquí, a Palma, per la carretera de Manacor, per la carretera d'Inca, per la de Llucmajor, d'on sigui, és igual, la gent està desesperada perquè està una hora per poder entrar a Palma, i vostès no demanen els doblers per fer les carreteres? Qualsevol dels conductors que van per les carreteres anirien a reclamar els doblers molt millor que vostès, qualsevol dels conductors que volen arribar d'hora a fer feina o dur els nins a escola.

Miri, nosaltres reclamarem aquests doblers d'aquí a setanta-cinc dies i es farà la carretera general de Menorca, el que falta, i es farà el Pla general de carreteres de Mallorca, tot el que falta, i el segon cinturó, un pla que, per cert, va signar la Sra. Armengol...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... i ara és paper banyat.

Qui atura les màquines aquí, Sra. Consellera? Qui té les màquines i les ha tengut aturades és vostè i com que ha badat per això l'envien a l'oposició a l'Ajuntament de Palma amb qui ja no serà batle, el Sr. Hila.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sra. Riera. Si mai no han reclamat res per a les Illes Balears, zero reunions de la comissió mixta. Des que governam -tanta sort que fa vuit anys que no governem-, des que governam 105% més de finançament per als consells insulars, que no tenen cap problema d'inversió. El Consell Insular d'Eivissa té 70 milions d'euros de romanents per fer inversions i no les fa...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

... 620 milions...

(Alguns aplaudiments)

... de factor d'insularitat, un règim especial fiscal per als empresaris, que han votat en contra, els empresaris estan contents d'aquest règim especial que vostès no volien, 200 milions d'impacte al territori de les Illes Balears per aquestes bonificacions fiscals; un nou model de mobilitat; gratuïtat del transport públic, 43 milions per a la gratuïtat del transport públic; inversions al tramvia de Palma; inversions en matèria hidràulica...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

... en un model que vostès aturen màquines i retallen serveis públics sense atendre les necessitats ni del territori ni de les persones, nosaltres tenim la maquinària...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

... de l'administració al màxim rendiment per donar cobertura a la ciutadania de les Illes Balears, als seus projectes de vida i al futur d'aquestes illes.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.14) Pregunta RGE núm. 1529/23, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la Llei del “només sí és sí”.

Catorzena pregunta, RGE núm. 1529/23, relativa a la Llei del “només sí és sí”, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. La Llei del “*sólo sí es sí*” era una de les normes estrelles que havia de combatre la violència sexual, però en lloc d'això ha produït l'efecte contrari: rebaixar penes als agressors i amollar violadors al carrer. Les úniques que han defensat aquesta llei ha estat la seva autora, Irene Montero, tota sola al Congrés, i la presidenta socialista Francina Armengol, tota sola com a presidenta aquí al Parlament, fins la setmana passada que el Sr. Pedro Sánchez no va tenir més remei que reformar aquesta llei, segons varen dir els socialistes a Madrid -clar- per evitar més revisions de condemnes a agressors sexuals.

Per tant, pensa demanar avui disculpes el govern Armengol per haver defensat durant set mesos la Llei del “*sólo sí es sí*”?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Riera, per fer una pregunta cada setmana, la mateixa pregunta seguida, no acabarà tenint una resposta distinta.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Escoltin un segon.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Continuam defensant aquesta llei perquè és una bona llei per a les dones, perquè és una llei que defensa de manera integral les dones víctimes de violència sexual, que és la manera més ferotge de totes de violència masculista que podem patir les dones. És una llei que té moltíssimes coses bones i té un efecte que no va ser desitjat. I precisament per aquest efecte, no desitjat en aquest moment i al Congrés dels Diputats es tramita una modificació del Codi Penal. I, com hem dit en moltíssimes ocasions, a totes aquelles dones que se sentin ... i que han estat afectades per aquesta rebaixa de penes per suposat que hem d'estar al seu costat, hem d'estar al seu costat, al costat del seu dolor, però no de la manera que ho fan vostès...

(Remor de veus)

... perquè vostès únicament ho fan de manera partidista...

EL SR. PRESIDENT:

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez).

... vostès únicament es posen al costat de les dones quan els interessa. Ho fan de manera partidista, per treure'n profit. Com sempre, intenten treure profit de les dones. Aquesta llei és bona i s'està modificant en aquells aspectes que no eren desitjables.

Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Riera, lliçons de feminisme del Partit Popular, cap ni una!

EL SR. PRESIDENT:

(Remor de veus)

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Cap ni una! Miri, li posaré un exemple d'aquesta legislatura del company que té assegut a l'escó. Té la competència en igualtat i què fa? Lleva la Direcció Insular d'Igualtat del Consell d'Eivissa, perquè clar, li preocupa tant, tantíssim el feminisme...

(Alguns aplaudiments)

Quin espectacle vergonyós han donat en el Congrés un dia abans del 8-M! *“Los socialistas son unos traidores de las mujeres, aliándose con un puñado de fascistas”*. *“Es la votación de la vergüenza”*. *“Son mujeres de segunda”*. *“Están volviendo al Código Penal de la violencia”*. Això els han dit des de Podemos, a vostès. *“Estamos cansadas de las peroratas de Podemos, su intervención es impresentable, inmadura y poco seria”*.

...les dones, es preocupa tant per les dones, que decideix l'única institució, la més important que governa el Partit Popular, decideix llevar la que fa igualtat entre homes i dones. Aquest és el feminisme del Partit Popular. El feminisme del Partit Popular és quan aquest país avança en drets com l'avortament, el divorci, el matrimoni igualitari, ... quan aquest país avança en drets, el Partit Popular fa recursos davant el Tribunal Constitucional. Totes les lleis que han avançat en drets, tenen el segell progressista i totes tenen el recurs del Tribunal Constitucional.

Aquest és el seu feminisme, Sra. Garrido?, ballar-se a veure qui és més feminista? Insultar tots els homes com fan des de Podemos, dient que són uns violadors? Perjudicar les dones com fa vostè o la Sra. Armengol, defensant durant set mesos una llei que deixa violadors al carrer? Perquè això és el que han fet aquí en el Parlament durant set mesos, defensar-la dient que és una bona llei i ara l'han de rectificar. La pena és que no la rectifiquen perquè tinguin complicitat amb les dones o per l'alarma social, la rectifiquen per l'alarma electoral, perquè els està desgastant de cara a les eleccions de dia 28 de maig.

Aquesta Llei de “només sí és sí” és una bona llei que s'està corregint quant als seus efectes penals. Sra. Riera, llegeixi-se-la, té més de 80 articles i aquests són 3. Li falta llegir-se prop de 77 articles, faci el favor de llegir-los...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Gràcies, Sra. Consellera.

(Continua la remor de veus)

Miri, li donaré dades de feminisme. Tenen un Ministeri d'Igualtat amb un pressupost de 600 milions d'euros i no han reduït ni el maltractament a les dones, ni les denúncies de violència, ni l'atur femení. I vostè aquí, té el major pressupost de la història per a la igualtat i resulta que som la comunitat amb la major taxa de violència de gènere de tot Espanya, 110 casos per cada 10.000 dones. Resulta que les denúncies del seu govern han augmentat un 7,6% en un any i resulta que s'ha duplicat el nombre de dones que renuncien a declarar contra els seus agressors. Ja ni parlem de les menors tutelades que varen deixar abandonades, o de les festes amb prostitutes del seu *tío Berni*, del que no volen parlar. En això s'haurien d'haver concentrat i no en treure violadors al carrer.

Silenci per favor!

(Remor de veus)

Sra. Consellera, no han estat el govern de la gent, han estat el govern contra la gent, contra les dones, contra les nines i contra les desprotegides. Facin el favor...

I.15) Pregunta RGE núm. 1513/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a regulació del preu dels lloguers per part de les comunitats autònomes.

Quinzena pregunta, RGE núm. 1513/23, relativa a regulació del preu dels lloguers per part de les comunitats autònomes, que formula el diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. Des de MÉS per Menorca consideram que l'habitatge és probablement el problema més greu que en aquests moments tenalla la ciutadania de les Illes Balears. Per això estam a favor de desenvolupar mesures a curt, a mig i a llarg termini, estem a favor de continuar fent habitatge públic, estem a favor de garantir i donar seguretat als propietaris, estem a favor de penalitzar l'habitatge buit, estem a favor de perseguir el lloguer turístic il·legal, estem a favor d'aconseguir preservar el sòl residencial per als residents i no per als segon residents. I sí, també estem a favor de limitar els preus dels lloguers en aquelles situacions o en aquelles zones en les quals hi ha problemes gravíssims d'accés a l'habitatge.

Per això va ser molt decebedor que l'altre dia al Congrés, es rebutgés la proposta que havia sortit d'aquest parlament, també amb el vot en contra, malauradament, del seu partit. I és per això que li deman la valoració sobre aquests fets.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Gràcies Sr. Castells, per parlar d'una qüestió que sens dubte compartim l'anàlisi, és un dels problemes més greus que té la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma. Des de fa vuit anys estam fent una revolució en política d'habitatge en aquestes illes, perquè veníem d'on veníem, no importa estendre's molt, però crec que compartim l'anàlisi perfectament i hem avançat moltíssim, amb les mesures que competencialment podem des d'aquesta comunitat autònoma.

La primera Llei d'habitatge és pionera i innovadora a tot l'Estat espanyol. Hem posat més recursos que mai públics per a la construcció d'habitatge i pel tanteig i retracte, que està fent possible augmentar el parc d'habitatge públic d'una forma enorme a les nostres illes, un 73% augmentarem el parc d'habitatge públic. Hem pogut negociar millor el Pla estatal d'habitatge, i, per tant, tenim més recursos per ajudar el lloguer per als ciutadans i ciutadanes. Hem incorporat el bo lloguer jove. Tantes i tantes qüestions que via negociació estatal, via amb les pròpies competències del Govern de les Illes Balears hem tirat endavant. Llàstima que no tots els ajuntaments

d'aquestes illes s'hagin sumat a posar a disposició sòl públic per al Govern, per poder seguir fent aquesta política d'habitatge públic, normalment allà on governa la dreta són reticents a cedir sòl públic. Aquesta és una de les qüestions que haurem de treballar en la propera legislatura.

Efectivament, hi ha algunes mesures que no podem prendre sense una norma estatal, com és aquesta de la regulació dels preus del lloguer, una de les quals nosaltres hem plantejat en diverses ocasions i que sap que aquest Govern està compromès en això, en tenir aquesta eina per fer-ho possible. Nosaltres, en aquest parlament hi va haver una posició majoritària a favor de la iniciativa, que vostès varen presentar com a grup, de modificació de la LAU, és veritat que en el debat ja va sorgir que això aniria a la vegada que la Llei estatal d'habitatge, que és absolutament necessària, i després tal vegada hi podré una mica més, perquè tenc una sèrie de preguntes sobre aquesta qüestió.

I, efectivament, aquí li vàrem donar suport al Govern, el Govern dóna suport a aquest objectiu de poder limitar els preus del lloguer. I lamentablement no s'ha aprovat en el Congrés dels Diputats, però estic convençuda que molt aviat s'aprovarà la Llei d'habitatge.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Presidenta, a banda d'haver tingut l'honor de representar aquest parlament al Congrés i haver pogut defensar el que va aprovar aquest parlament, també va haver-hi un debat entre els grups del Congrés al voltant de la Llei de l'habitatge. I jo, havent sentit aquest debat, no puc ser tan optimista com vostè sobre l'aprovació d'aquesta llei d'habitatge. És a dir, l'excusa que no passa res perquè rebutgem aquesta proposta del Govern de les Illes Balears, perquè ja s'aprovarà una llei d'habitatge a nivell estatal, em sembla molt agosarat.

És a dir, jo crec que realment hem perdut una gran oportunitat de desbloquejar un dels elements que bloquegen l'aprovació de la Llei d'habitatge, perquè jo vaig sentir el que deien els grups allà presents. I jo sé, igual que vostè sap, quines coalicions són necessàries perquè surti endavant una llei tan important en el Congrés, i en aquests moments aquesta majoria, seguint el debat polític que va haver-hi en el Congrés, jo no la veig gens realista. Per això em sorprèn que tant vostè com persones del seu partit vagin aferrant-se a aquesta segura aprovació de la Llei de l'habitatge, que jo no veig segura per cap lloc.

Crec que hem perdut una gran oportunitat, una gran oportunitat de poder regular això des de la nostra comunitat autònoma, perquè, com vostè sap, els problemes d'habitatge són molt diferents en unes comunitats autònomes que en unes

altres. A tot arreu és un problema greu, però a la nostra és especialment greu i especialment preocupant per als ciutadans. Crec que hem perdut una gran oportunitat de desbloquejar aquest tema i de poder fer aquestes polítiques des de la nostra comunitat autònoma. I crec que invocar aquesta possible aprovació de la Llei de l'habitatge estatal, no és més que un placebo que no ens du enlloc.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies Sr. Castells. A veure, necessitam una llei estatal d'habitatge, perquè a part de la regulació dels preus de lloguer, diu moltes altres coses que després hi incidirà, que són absolutament importants i necessàries, perquè la política d'habitatge és una política que - com vostè deia abans- és molt complexa, no es pren una sola mesura, no serveix, sinó que es necessiten moltes i amples de mesures i, per tant, necessitam altres qüestions de la Llei estatal d'habitatge.

No és un placebo, crec que és una realitat que s'aprovarà la Llei estatal d'habitatge fa temps que anam punyint al Govern de coalició i als grups parlamentaris que la poden fer possible. Jo, com a presidenta del Govern, tenc molt clar que defensaré els interessos de les Illes Balears i van per ser arriscats i agosarats en política d'habitatge, independentment de qui governi a Madrid, el meu plantejament sempre serà defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma, com demostram també en aquest tema.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 1393/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a elecció del senador propi per a Formentera.

Setzena pregunta, RGE núm. 1393/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a elecció del senador propi per a Formentera, que formula la diputada Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Gràcies, president. Molt bon dia, diputades i diputats. És un honor per a mi poder fer avui la meua primera pregunta a la presidenta Armengol, confiam poder dirigir-li més preguntes en la propera legislatura des d'aquest mateix escó.

Fa catorze dies vàrem celebrar el 40è aniversari de l'Estatut d'Autonomia que reconeixia la importància per a les Balears de tenir veu pròpia en les seves decisions i en el conjunt de l'Estat, i fa tot just una setmana, el 8 de març, les dones ens manifestàvem juntes reclamant la igualtat real i efectiva dels nostres drets, però sembla que Formentera, coneguda des d'antic com l'illa de les dones, encara no està al nivell que li pertoca i ha de continuar lluitant per aconseguir-ho, perquè no té veu a la cambra de representació territorial de l'Estat i aquest parlament mai no ha nomenat cap senador de l'illa.

Per això li deman, Sra. Presidenta, quines passes ha fet el seu govern des del 9 d'octubre de 2018, quan aquesta cambra va aprovar per unanimitat la proposició de llei perquè Formentera pogués triar senador propi?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltíssimes gràcies, Sra. Díaz, per la seva pregunta, és un plaer per a mi contestar-li aquesta primera iniciativa que fa com a diputada per Formentera, i òbviament i lògicament es preocupa per un tema que té especial rellevància, especial significació i que és el paper de Formentera dins tot Espanya, no?, per tant, la visibilitat de Formentera i... és una qüestió bastant evident que no té cap lògica que sigui l'única illa que no té un senador propi d'elecció directa per als formenterencs i les formenterenques.

Per això, quan es va enviar aquesta proposició no de llei aquí al Parlament de les Illes Balears va ser aprovada per unanimitat, previ, com sempre, el posicionament del Govern de les Illes Balears, que per això..., vull dir que és la meua responsabilitat i la de tots els companys i companyes que en formam part, el Consell de Govern va donar el sentit favorable a aquesta proposició de llei que s'està tramitant al Congrés dels Diputats.

Com a Govern no podem incidir -com vostè sap perfectament- en la tramitació que fa al Congrés de Diputats. Pel que sabem, hi ha una sèrie d'iniciatives de diferents comunitats autònomes en termes de representació al Senat, que esperem que es vegin el més aviat possible.

Sap vostè que això a més necessita de modificacions molt àmplies i, per tant, necessita de consensos molt amplis en el Congrés dels Diputats, però crec que juntes, això també ho podem aconseguir, Sra. Díaz.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta Té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

És cert que potser aquesta proposició de llei no és a les seves mans, d'aquest govern, perquè pertoca al Congrés dels Diputats, però sí que és al seu abast que els partits de progrés que li donen suport al Govern donin suport a l'esmena que he presentat com a representant de la coalició que represento perquè un dels senadors de designació autonòmica sigui de Formentera.

També crec que és al seu abast que el seu partit, el PSOE, i el PP es posin d'acord, com han fet recentment i amb justícia, per canviar la discriminatòria paraula "disminuïts" per "discapacitats" a la nostra Constitució, i elimini de l'article 69.3 de la Constitució el guió que ens lliga a Eivissa i coarta l'autonomia de la meua illa.

Faci-ho perquè no només es recordi que els dos partits varen ser capaços d'arribar a un acord per a aquell nefast article 135, aquesta històrica i justa reivindicació de Formentera no és només bona per a l'illa de Formentera, ho és per al conjunt de les Balears.

Parafrasejant la vostra intervenció de l'altre dia a La nit de les dones, quan dèieu, i amb raó, que les dones juntes són més fortes, les illes juntes som i serem més fortes.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, seguirem treballant políticament per fer-ho possible. Vostè m'atorga un poder que no tenc, ja m'agradaria, no?, però... En l'àmbit de les meves possibilitats li garantesc que seguirem treballant en allò possible.

Li he de dir que en l'àmbit del que és competència d'aquest govern, crec que la resposta que hem tengut des de fa vuit anys amb l'illa de Formentera és de respecte absolut, d'intentar arreglar els problemes que representa la triple insularitat, d'inversió com mai a l'illa de Formentera, només amb finançament del consell insular hem augmentat més d'un 128% el finançament a l'illa de Formentera.

Hem fet possible una nova llei de consells insulars que per primera vegada ja regula clarament el Consell Insular de Formentera. Hem fet lleis específiques per a l'illa de Formentera com la desregulació de l'entrada de vehicles; l'altre dia inauguràvem la residència; hem posat la base del 061, les inversions a l'hospital que han evitat que 10.000 formenterers hagin de fer els trasllats i tantes i tantes coses que hem somniat juntes, que hem aconseguit juntes i que seguirem somiant i aconseguint juntes, perquè quan governa la dreta el que fa és

posar un delegat del Govern de les Illes Balears a Formentera per controlar políticament Formentera.

Nosaltres garantim més autogovern, més competències, més finançament.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.17) Pregunta RGE núm. 1411/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a afirmació del vicepresident Sr. Yllanes sobre VOX i els assassins.

Dissetena pregunta, RGE núm. 1411/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a afirmació del vicepresident Sr. Yllanes sobre VOX i els assassins, que formula el diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, en el último pleno en el que usted estuvo presente su vicepresidente Sr. Yllanes afirmó textualmente que VOX estaba con los asesinos. ¿Comparte usted esta afirmación? ¿Cree que VOX está con los asesinos?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos, per la seva pregunta. Efectivament vaig escoltar la pregunta de l'altra setmana, com faig sempre, en el Parlament de les Illes Balears, i aprofitaré per fer una reflexió, a veure si això vostè ho pot compartir.

El llenguatge importa, les paraules importen, importen els discursos que un fa, perquè d'ells depèn on es posicionen. Jo, com el Sr. Yllanes va fer l'altre dia, li repetiré coses que vostès han dit i després em dirà on se situen vostès, però jo li repetiré el que vostès han dit objectivament.

Fa dues setmanes vostè va dir que els treballadors públics eren *garrapatas*; el seu company d'escó va dir que la Secretaria Autonòmica de Memòria Democràtica estava plena de *cucarachas* que s'havien de fumigar, això vol dir eliminar, vol dir matar, això és diccionari pur i dur.

Això és el mateix que deien els nazis als jueus o els hutus als tutsis. Això és el mateix. I això són discursos feixistes i són

discursos que es posen devora els que assassinen. Els discursos defineixen on es col·loca cadascú.

Vostès es defineixen amb les seves paraules.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Sra. Armengol, de verdad que yo en ocasiones siento compasión por usted, porque ha de ser, la verdad, que muy duro demostrar en cada pleno la carencia de sus argumentos o intentar manipular, como acaba de hacer, y acudir otra vez a la cantinela del fascismo demostrando además su incultura política.

Sra. Armengol, en esta bancada no hay ningún partido que recoja las características del fascismo, y usted lo más grave es que acaba de dar por bueno que los casi 4 millones de votantes que tuvo VOX en las últimas elecciones generales está con los asesinos, 78.000 en Baleares.

Pero, mire, no se preocupe que se nos acuse a nosotros de asesinos, no será retirado del *Diario de Sesiones* por el presidente socialista del Parlamento balear, eso solo lo hace cuando algún diputado de VOX agradece que su salida de copas en horario prohibido por usted en pandemia no acabara en prostitutas y drogas como sus compañeros socialistas.

Mire, Sra. Armengol, ni a mí ni a los diputados de VOX usted nos va a dar ninguna lección de democracia, porque VOX es el partido que defiende los derechos y libertades ciudadanas frente al pisoteo y prohibicionismo de la izquierda. VOX es el partido que defiende la convivencia, la concordia y la unidad frente a la separación y el enfrentamiento que promueven ustedes con el separatismo y las falsas leyes de memoria histórica. VOX es el partido que más veces ha acudido al Tribunal Constitucional en defensa de los derechos constitucionales pisoteados por sus leyes. VOX, Sra. Armengol, es el partido fundado por José Antonio Ortega Lara, secuestrado y torturado por ETA durante 532 días. VOX es el partido de Antonio Salvá, el padre del Guardia Civil asesinado por ETA, el padre de Diego.

Y usted, y el Partido Socialista, es el que está gobernando con Bildu-ETA, y aquí gobierna con MÉS per Mallorca, que se autodefinen como la marca de Bildu en Baleares.

Sra. Armengol, ¿quién está con los asesinos y quién está con las víctimas?

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Els discursos defineixen, i vostè és el que fa els discursos, vostè i els representants polítics. Jo no m'he ficat mai amb els votants de VOX, perquè esper que la gent els deixi de votar, sincerament ho esper, i ho desig -fermament- perquè vostès, efectivament, són un problema per a la democràcia, i ho són i ho manifesten setmana darrere setmana.

Jo no entraré en els seus discursos, que són realment odiosos, perquè hem aconseguit la pau a Espanya, i l'hem aconseguida des de l'acord de la societat civil i amb representants polítics molt importants en aquest país. I no entraré més en això, Sr. Campos, no hi entraré més.

Però li vull dir una cosa, perquè parlàvem de Memòria Democràtica, quan vostè em feia aquesta pregunta; aquesta setmana hem tengut un gran honor a les Illes Balears, tenir el relator de l'ONU, el Sr. Salvioli, i que digui públicament que les Illes Balears som un referent a nivell estatal i a nivell internacional, en com tractam i tancam les ferides del que va ser una guerra absolutament incivil, 40 anys de dictadura absolutament injusta, i reparar els noms de les víctimes d'aquella dictadura. I això, que és democràticament fonamental, ho està fent aquesta terra.

I sí, Sr. Campos, jo em sent absolutament orgullosa de la política de memòria democràtica, de la política de dignitat d'aquesta terra, de la política de tornar les restes mortals a les persones perquè els puguin enterrar les seves famílies allà on ells trobin. I sap què passa, Sr. Campos?, que ja no hi ha unanimitat amb aquesta política perquè el Partit Popular s'ha entregat als postulats de VOX, i això, democràticament, també em fa molta pena.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.18) Pregunta RGE núm. 1415/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a impacte de la nova escalada de preus a les famílies de les Illes Balears.

Divuitena pregunta, RGE núm. 1415/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a impacte de la nova escalada de preus a les famílies de les Illes Balears, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, presidente. Después de la utilización que hace PSOE con VOX, y VOX con PSOE, volvamos a lo que

verdaderamente le preocupa a los ciudadanos. Mire, Sra. Armengol, las familias de Baleares cada día están...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... más asfixiadas con las subidas de los precios por la inflación desbocada. Ir a la compra hoy supone un verdadero calvario para muchas familias de nuestras islas. Aunque a la ministra Calviño y compañía ya hemos visto lo que les preocupa porque, como no viven en la realidad, espero que al menos usted sí sea más consciente.

Y, a esto, se suma el aumento exponencial de las hipotecas, que la vivienda en Baleares es la más cara, o que el Partido Socialista ha subido las cuotas de los autónomos con la ayuda necesaria del Partido Popular, incrementando el hachazo fiscal constante que reciben del gobierno de turno y mientras la inflación se come las subidas salariales de los convenios que ustedes anuncian a bombo y platillo.

Mire, los datos del Instituto Nacional de Estadística son muy preocupantes: la leche se ha encarecido un 36%, el azúcar un 32%, los aceites más del 30%, suben los huevos un 20%, las patatas un 15%, y la carne un 13%.

¿Qué medidas va a tomar su gobierno con carácter inmediato para paliar los efectos nefastos en los bolsillos de las familias por la escalada de precios en la cesta de la compra?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Guasp. Escolti, no li permet que m'equipari amb VOX, ni PSOE i VOX no són el mateix, som absolutament..., estam absolutament a les antípodes...

(Alguns aplaudiments)

... i el nostre comportament, ni en aquest parlament ni enlloc, no és el mateix, no és el mateix.

A veure, passem a allò seriós, que són les famílies d'aquesta terra, i vegem la situació dels preus i de la inflació que, efectivament, hi ha mesures que es fan a nivell espanyol, que estan ajudant a controlar l'energia, és veritat que les mesures que s'han pres el gener tenen recorregut, i el tendran, i en aquesta línia estam esperant.

Ara bé, jo li respondré aquí, com a presidenta del Govern de les Illes Balears, amb les competències que té aquest govern i amb les mesures que ha pres, Sra. Guasp, i no hi ha altra

comunitat autònoma en tot Espanya que hagi plantejat un escut social tan important en aquest hivern per ajudar les famílies vulnerables, precisament, per fer front a aquesta situació d'inflació, Sra. Guasp, i crec que li ho hem de recordar.

Primer de tot, quan comença la guerra: un pla de xoc específic, ajudam el sector primari i els transportistes, i evitam la vaga de transportistes. Segon, en el pressupost de l'any 2023 -que no va comptar amb el seu suport- vàrem aprovar 25 mesures per valor de 200 milions d'euros per ajudar aquest hivern les persones que més ho necessiten; la renda social garantida, un 15% més; doble paga a les persones que tenen una ajuda a la dependència; retorn de totes les matrícules universitàries a les Illes Balears als estudiants per ajudar les famílies; i, d'una forma molt especial i específica, ajudes als sectors empresarials i d'una forma molt especial i específica -deia- l'ajuda a les persones aturades.

Què li sembla malament del fet que 105.000 persones estiguin cobrant o 300 o 600 euros en aquest mes que, precisament, els ajuden a dur millor les seves vides, entre d'altres, sens dubte també la cistella i l'habitatge.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Usted se escuda en la inflación generalizada, pero en Baleares la inflación subyacente supera en una décima la media nacional. Usted ha fallado a las clases medias de las Islas Baleares, las ha abandonado, como Pedro Sánchez; las está expropiando a base de impuestos, las están ahogando con más obligaciones y más limitaciones. Sus medidas cosméticas no eran suficientes -ya se lo advertí- por eso en muchas de ellas no votamos a favor. Porque no han protegido a las familias, no han protegido a los autónomos, ni a las PIME de Baleares, no han protegido a los que siempre pagan y pagan, y no reciben nada, a los que tanto dan y nada reciben del Gobierno.

Usted no hace nada para proteger el poder adquisitivo de los ciudadanos, mientras los precios suben tres veces más que los salarios, ¿qué medidas concretas ha puesto en marcha para poder paliar la escalada de los precios? Sus medidas cosméticas no han sido suficientes, se lo vuelvo a repetir; nos vetó la deflactación del IRPF para evitar un doble castigo por la inflación; ¿qué ha hecho para que el REB se note los bolsillos de la gente y compensar la insularidad? Se negó a rebajar los impuestos y aliviar los bolsillos de las clases medias. Y...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Guasp, que no hem fet res...? Som una comunitat autònoma que més ha fet en tot Espanya!, però amb diferència d'anys llum, d'anys llum! O, què creu, que les famílies que cobren aquesta doble paga de dependència no són classe mitjana d'aquestes illes? O creu que els aturats als quals donam aquesta prestació de 300 o 600 euros no afecta la classe mitjana i treballadora d'aquestes illes?, o el retorn de les matrícules universitàries?, o el transport públic gratuït?, o les ajudes que donam?

(Alguns aplaudiments)

Creu que això no afecta la classe mitjana i treballadora d'aquestes illes? Sense això, estarien molt pitjor. I després una cosa molt important: estam batallant pels convenis col·lectius s'aquestes illes, o creu que la pujada del 8,5% de les pensions no ajuden en aquestes illes?, o la pujada del salari mínim interprofessional?, o l'augment del 8,5% del conveni d'hostaleria?, o l'augment del 41% del conveni de la sanitat privada on el Govern hi està treballant intensament?, i totes les deduccions fiscals que es podrà aplicar, la classe mitjana i treballadora a la declaració d'hisenda, i la del règim fiscal es veurà, evidentment, en la declaració d'hisenda.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.19) Pregunta RGE núm. 1639/23, presentada pel diputat Sr. Antoni Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió en matèria sanitària.

Dinovena pregunta, RGE núm. 1639/23, presentada en substitució de la RGE núm. 1409/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a gestió en matèria sanitària, que formula el diputat Antoni Costa i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bon dia. Sra. Armengol, fa mesos que l'estic avisant, fa mesos que li deman si era conscient de la situació de la sanitat pública a les Illes Balears; i tot aquest temps vostè s'ha dedicat a parlar-nos de deu o dotze anys enrere, a parlar-me de si jo era o no director general de pressuposts, a parlar-me de Bauzá, o fins i tot a parlar-me de la Sra. Ayuso o del Sr. Moreno Bonilla. I, mentre vostè parlava d'altres bandes, no mirava les Illes Balears; mentre parlava de passat, no mirava el present; i, al final, el, present, Sra. Armengol, li ha passat per damunt.

Continua pensant que s'ha fet una bona gestió en matèria sanitària?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Rotundament sí, i mil gràcies a tot el personal sanitari, excel·lent, d'aquesta comunitat autònoma.

Jo sempre li parl d'ideologia i de coherència. Ideologia: ens diferencia moltíssim, l'aposta pels serveis públics i d'una forma molt especial per la sanitat pública els partits progressistes, i la coherència també, vostès, quan governen fan una cosa i quan són a l'oposició diuen tot el contrari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Vuit anys i ha tengut vostè el pressupost més ampli de la història, i, en canvi, la seva gestió en sanitat ha fracassat.

O no ha vist els manifestants que hi havia davant Can Misses? O no ha vist que 70.000 persones esperen una consulta amb un especialista? O no ha vist que el temps d'espera és de quatre mesos, el doble que a altres comunitats autònomes? O no ha vist que els metges d'Atenció Primària són els més saturats d'Espanya? O no ha vist el descobert dels centres de salut de les Illes Balears? O no ha vist que el 40% de les places d'oncologia estan per cobrir? O no ha vist que en un any s'ha duplicat l'espera d'una cita en ginecologia a Can Misses, a Eivissa? O no ha vist que a Formentera no tenen metges internistes? O no ha vist que el centre de salut de Canal Salat a Ciutadella està desbordat i l'ampliació aturada? O no ha vist que té 4.000 al·lots sense pediatre a les Illes Balears? O no ha vist que ahir mateix hi havia més de 20 persones a Can Misses en els passadissos?

Després de vuit anys, Sra. Armengol, aquest és el balanç de la seva legislatura, no se'n pot amagar perquè aquesta és la realitat que viuen els ciutadans de les Illes Balears. Per sort, Sra. Armengol, li queden 75 dies. Vostè és una presidenta esgotada, el seu temps s'ha acabat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Això ho diran els ciutadans, però li he de dir una cosa: totes les seves previsions han fallat totes, però totes, Sr. Costa, desbordantment.

(Alguns aplaudiments)

Em diu si estic orgullosa de la sanitat pública d'aquesta comunitat autònoma, si, hi estic. I s'ha fet més que mai en la història democràtica d'aquestes illes, si, s'ha fet més que mai en la història democràtica d'aquestes illes. I perquè se segueixi invertint i millorant la sanitat pública d'aquestes illes hi ha d'haver un govern progressista en aquesta comunitat autònoma, això és absolutament fonamental. Perquè tothom ha vist, i jo ho he vist, i vostè ho hauria d'haver vist, tothom ha vist el que passa quan governa la dreta i quan governa l'esquerra...

(Remor de veus)

O no ha vist, Sr. Costa, que hi ha més inversió als hospitals...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... públics d'aquesta comunitat autònoma que mai en la història? O no ha vist que el Partit Popular volia tancar l'Hospital General i l'hospital Joan March? O no ha vist que hi ha una reforma integral a l'Hospital General que és una absoluta meravella? O no ha vist que hem recuperat Son Dureta, quan vostès la tenien tancada? O no ha vist que estam en obres en el Verge del Toro, quan vostès l'havien retornat a la Seguretat Social?...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

O no ha vist que invertim el doble a l'Hospital de Manacor, quan vostès volien fer un hospital privat a la comarca de Llevant? O no ha vist que hi ha la nova zona d'UCI i d'urgències a l'Hospital d'Inca? O no ha vist que a Eivissa existeix Ca Na Majora que ens ha ajudat moltíssim amb la COVID?...

(Remor de veus)

... O no ha vist...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... O no ha vist que hem contractat 5.000 professionals sanitaris més, quan vostès n'havien acomiadat 1.400?...

(Remor de veus)

... O no ha vist que hi ha més inversió en els centres de salut que mai? O no ha vist, Sr. Costa, que hi ha hagut una pandèmia sanitària que ha tensionat molt tota la sanitat a tota Espanya? O no ha vist que tiram endavant el pla de xoc i reduïm les llistes d'espera? O no ha vist tot això?, Sr. Costa...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

És clar, no ho ha vist perquè vostès estan tancadíssims en el seu entorn particular.

I no ha vist, Sr. Costa, que quan governen fan el que fan i que el Partit Popular, quan governa a les altres comunitats autònomes fa això d'ideologia? No ha vist que la Sra. Ayuso privatitza la sanitat pública a Madrid? No ha vist que el Sr. Moreno Bonilla...

(Petita cridòria)

... està fent el mateix i vol privatitzar l'Atenció Primària...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... a la nostra comunitat autònoma?

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

No ha vist tot això, Sr. Costa? La gent sí que ho ha vist.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

I.20) Pregunta RGE núm. 1515/23, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a la fiabilitat d'un partit polític.

Vintena pregunta, RGE núm. 1515/23, relativa a la fiabilitat d'un partit polític..., -per favor! Vintena pregunta, RGE núm.

1515/23, relativa a la fiabilitat d'un partit polític, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sra. Presidenta, el que he vist és que el president ha parlat per fer callar i jo pugui formular la pregunta com toca.

Vostès, Sra. Presidenta, són reincidentes en la incoherència ,reincidentes en la incoherència: el 2018, el Parlament de les Illes Balears votava, i el PSOE també, favorablement una proposició de llei del Grup Parlamentari El Pi a favor de recuperar les rebaixes comercials; el 2021, en el Congrés dels Diputats el PSOE votava en contra; i ara han reincident amb la proposició de llei de limitació del preu del lloguer, aquí hi votaven a favor, a Madrid, al Congrés, hi votaven en contra.

Creu que és fiable un partit de govern que aquí fa una cosa i a Madrid i al Congrés fa la contrària?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Vegem, jo entenc que el Sr. Castells, avui, a qui agraesc la iniciativa parlamentària, em faci preguntes sobre l'aprovació d'una proposició de llei de MÉS per Menorca, que va tenir el suport de qui el va tenir, a veure com ha acabat al Congrés dels Diputats, però vostè, Sr. Melià, la va votar en contra, votar en contra, d'acord.

Vostè la va votar en contra, perquè no està d'acord amb aquesta política d'habitatge públic, vostè no està d'acord amb limitar els preus del lloguer de l'habitatge, parlem del problema de la gent, que el problema és l'habitatge. A vostè l'únic que li preocupava de tot això és que no evitàssim que hi hagués més lloguer de vacances a l'habitatge, quan vostè sap que és un dels problemes per tensionar el preu de l'habitatge en aquesta comunitat autònoma.

Vostè ho sap, però vostè i jo tenim posicions polítiques absolutament diferents.

Em diu, o sigui, la pregunta ve a mi, com a presidenta del Govern, a demanar-me si em sembla la situació de com voten els partits aquí i al Congrés dels Diputats, si em preocupa. És clar, escolti, Sr. Melià, jo som presidenta del Govern de les Illes Balears, jo defens els interessos de les Illes Balears, de vegades no estic totalment d'acord amb el que planteja el meu partit, i ho he dit públicament, o sigui, a mi m'acusen de si estic entregada al Sr. Sánchez i de què si pens diferent, perquè pens diferent. Doncs, no, jo defens els interessos de les Illes Balears, els defens aquí, amb contundència, i a Madrid, amb contundència.

La LAU s'hagués pogut aprovar l'altre dia? Sí, i jo hagués estat contenta, sense cap mena de dubte, però la Llei d'habitatge s'aprovarà, Sr. Melià, i la Llei d'habitatge durà mesures molt potents en aquest sentit, de limitació de preus de lloguer i d'altres mesures que crec que també són absolutament necessàries, que jo n'estaré contenta i vostè n'estarà enfadat, perquè no compartim la política d'habitatge.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. El que és contundent és que els partits que donen suport al Govern no tinguin l'opinió de la seva presidenta, i al Congrés dels Diputats voti el contrari del que pensa la seva presidenta. Si a vostè això no li crida l'atenció i no li genera una preocupació, perquè, com es pot fer política amb el seu partit en contra,...

(Algun aplaudiment)

... votant d'aquesta manera en el Congrés dels Diputats? Perquè això és la realitat.

I, efectivament, nosaltres estam en contra de limitar els preus del lloguer, perquè la pregunta que ens hem de formular és: volem més pisos buits o desocupats o volem més pisos llogats? Aquesta és la pregunta que ens fem. O ¿volem més pisos al mercat de lloguer o volem més pisos fora d'aquest mercat? Perquè nosaltres el que volem és més pisos ocupats i més pisos al mercat de lloguer. I per això consideram que qualsevol mesura que vagi a limitar, prohibir, posar entrebancs als propietaris, el que provocarà és que aquests pisos quedin tancats.

El que s'ha de fer és política d'incentius fiscals, política de garantia als propietaris de cobrament del lloguer; el que s'ha de fer és fomentar la col·laboració publicoprivada, iniciatives totes que vostè no impulsa des del seu govern. I tota la seva política, al final, d'habitatge, un fracàs absolut, es fonamenta en titulars de futures normatives, que ja veurem si arriben.

Com li ha dit bé el Sr. Castells, hi ha un dubte més que raonable sobre si aquesta llei estatal s'aprovarà, però, sobretot, en el que hi ha un dubte més que raonable és sobre l'eficiència d'una mesura com la limitació dels preus del lloguer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià. Vegem, també les dades són molt contundents i molt clares, mai com en aquesta... des que hi ha un govern presidit per Pedro Sánchez i aquí un govern de Francina Armengol, no s'han aconseguit tantes coses per a aquesta comunitat autònoma, ni en recursos ni en altres qüestions, com ha explicat la Sra. Sánchez...

(Remor de veus)

Però, me'n vaig a habitatge. Vostè se'n vol anar a la situació de la LAU, jo me'n vaig a la Llei d'habitatge.

La Llei d'habitatge estatal, Sr. Melià, -i també d'això s'haurien d'informar i s'ho haurien de mirar, evidentment-, dóna competències a les comunitats autònomes, donarà competències a les comunitats autònomes per a la regulació del preu del lloguer, però hi ha moltes més altres coses. Per exemple, potència un recàrrec d'IBI fins al 150% per als habitatges buits, que crec que és una bona mesura per a aquesta comunitat autònoma; inclou el bo lloguer social jove dins la Llei d'habitatge; posa incentius per poder construir a preus assequibles i, sobretot posa incentius fiscals per als llogaters, si lloguen a zones tensionades podran tenir una..., hi ha una recomposició de l'IRPF, podran tenir bonificacions fins al 70% o fins el 90% fins i tot si és a zona tensionada en segons quines condicions. Tot això ajuda, sens dubte, la política d'habitatge d'aquesta comunitat autònoma que és pionera i que funciona bé, que és una gran política d'habitatge que ha fet possible augmentar el parc d'habitatge públic un 73% i mesures que fan...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 1519/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a recomanacions del Parlament Europeu respecte de les menors tutelades.

Vint-i-unena pregunta, RGE núm. 1519/23, relativa a recomanacions del Parlament Europeu respecte de les menors tutelades, que formula el diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, el escándalo de las menores tuteladas, prostituidas, abusadas y drogadas, responsabilidad suya, de su gobierno y del Consell de Mallorca, sigue suponiendo la mayor ignominia de esta legislatura. De hecho, ante su negativa a investigar, el Parlamento Europeo envió una misión especial de investigación, que también usted y el presidente de esta cámara

intentaron boicotear, no lo consiguieron, y el pasado mes de diciembre elaboró este informe con las recomendaciones y conclusiones de su investigación.

¿Va a cumplir con estas recomendaciones, Sra. Armengol?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos. A veure, de les qüestions diverses que hem tractat aquesta legislatura, dels discursos pitjors que em semblen a mi, de la utilització més barroera que ha fet vostè, és el dolor de les menors en aquesta comunitat autònoma i estigmatitzar-les com ho ha fet. Això és el més barroer que em sembla que he vist mai en política.

Dit això, perquè a vostè no li interessen les menors ni el seu dolor, ni les famílies; a vostè li interessa culpar governs. Aquesta és l'estratègia. Perquè vostè ni ha participat de la comissió assessora, ni ha vingut a fer feina, ni ha participat a la comissió política al Consell de Mallorca. Res absolutament. El representant polític que varen enviar de VOX es va aixecar i se'n va anar sense recollir ni la informació. Aquest és l'interès que vostès han demostrat que tenen, que els coneixem, sabem que són, sabem com són...

(Alguns aplaudiments)

... i per tant, per això, estam escandalitzats de moltes coses i jo estic escandalitzada de moltes coses.

Vull dir-li, això no és una missió especial de gent *enterada* i de gent amb ple coneixement sobre la situació de menors. Això és una comissió política, instigada per un membre de VOX i per la representant del Partit Popular de Noves Generacions de les Illes Balears, una presidència de Dolors Montserrat, una comissió absolutament política que varen venir aquí a prendre, i ho diré una vegada més, perquè l'únic que han fet a les conclusions és agafar el que els vàrem dir, el que els vàrem dir des d'aquestes institucions i des de la gent que hi va participar, jo entre elles, la consellera Fina Santiago, igual que tots els representants que vàrem anar allà a aportar en positiu, perquè aquest és un problema que té tota la societat, la d'aquí i la de tot el món. A veure si ens aclarim.

Nosaltres lluitam, sense cap mena de dubte, per intentar eradicar tota aquesta situació. Ho feim amb mesures, amb contundència, amb pressupost i amb polítiques de coordinació. No utilitzam mai les menors en interès propi.

Si a vostè li pareix que aquestes illes no han fet aquesta feina, ho miri, s'ho planteig i ho estudiï; i sobretot miri què passa a Castella i Lleó, on governen vostès, miri les mesures que tenen a menors.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Mire, Sra. Armengol, las conclusiones del Parlamento Europeo coinciden con las denuncias realizadas durante tres años, tres años por este diputado, por este grupo parlamentario y por mis compañeros del Consell de Mallorca, que coinciden además con todas estas iniciativas, Sra. Armengol, propuestas y peticiones votadas en contra por usted, por el Partido Socialista, por Podemos y por MÉS.

Yo ya veo que usted no piensa cumplir con las soluciones que le da el Parlamento Europeo, pero ¿sabe por qué no quiere cumplir, Sra. Armengol? Porque este informe le deja en evidencia cuando establece: “hay que replantear el sistema de protección de menores tutelados” -y dice-, “hay que requerir que las autoridades de tutela se personen en defensa de las menores en todas las causas, inicien de oficio investigaciones internas objetivas e imparciales en los parlamentos regionales o nacionales para depurar responsabilidades políticas y garanticen que ninguna autoridad política encubra sus responsabilidades ante casos de abusos de menores tutelados”.

¿Está usted encubriendo algo, Sra. Armengol? ¿Por qué no se han personado en la causa abierta en el Juzgado de Instrucción número 8 de Palma gracias a la denuncia de VOX?

Mire lo que causa estupor y vergüenza aquí y en el Parlamento Europeo es su actuación. Allí estaba yo el 8M con mis compañeros defendiendo las niñas menores tuteladas abusadas mientras aquí todos leían un manifiesto feminista que no se acordaba de ellas, Sra. Armengol; porque para leer manifiestos de blanqueamiento, para eso no hay pactos de silencio, para denunciar lo que sufren las niñas, sí que los hay. Pero a nosotros no nos callarán, Sra. Armengol, y esas niñas, esas familias, empezaran a estar protegidas a partir del 28 de mayo.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A qui no callaran és a mi i li tornaré a dir què signifiquen vostès per a aquesta democràcia, Sr. Campos, i ja està bé d'utilitzar el dolor de les víctimes d'abusos sexuals a aquest parlament i a la societat d'aquesta comunitat autònoma. Aquesta societat no es mereix això, Sr. Campos...

(Alguns aplaudiments)

... no ens ho mereixem ni ens mereixem que ens presenti al món com aquesta situació, perquè no és veritat. Hi ha aquest

problema? Sí, hi és arreu del món. Que es lluita? Sí, amb governs progressistes. Que no s'oculta? No, amb governs progressistes no s'oculta.

Sr. Campos, aquesta és la realitat, perquè els representants del Partit Popular que han governat al Consell de Mallorca varen anar a la Comissió a dir que no sabien de què anava la situació, perquè s'havien posat de perfil, com sempre es posen de perfil. Nosaltres no ens posam de perfil i actuam.

El sistema de protecció, Sr. Campos, és dels consells insulars. Li ha demanat al Sr. Vicent Marí quins serveis tenen al Consell d'Eivissa? Li ha demanat als consells insulars? Nosaltres sí, nosaltres coordinam i treballam conjuntament i no és una...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Escolti, perquè crec que és important, Sr. Campos, crec que és important. Deixi de mentir, deixi de fer demagògia, deixi d'utilitzar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 1531/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a mesures d'accés a l'habitatge davant el rebuig de la limitació de preus del lloguer al Congrés dels Diputats.

Vint-i-dosena pregunta, RGE núm. 1531/23, relativa a mesures d'accés a l'habitatge davant el rebuig de la limitació de preus del lloguer al Congrés dels Diputats, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Ya se lo han dicho otros portavoces, pero la semana pasada usted fue desautorizada por sus compañeros, el Partido Socialista, en el Congreso de los Diputados.

Sus políticas de vivienda recibieron un no rotundo del Partido Socialista, de sus compañeros de carnet y militancia, sí. El PSOE votó en contra de su medida estrella..., ¡ah!, bueno, perdón, la medida estrella de sus socios, y de la que el Partido Socialista aquí en Baleares hace seguidismo. A mí me parece muy decepcionante. Y sigue en la deriva intervencionista que han promovido desde el primer día de legislatura y que ha llevado a esta comunidad autónoma al límite. Somos la comunidad con la vivienda usada y nueva más cara de toda España. En diez años el precio de la vivienda ha crecido un 73%, en los últimos diez años. 7.000 personas aún están esperando en la lista de espera de una vivienda social y a día de hoy hay un déficit de 16.000 viviendas a precio asequible.

Así que yo hoy le pregunto: ¿qué medidas piensa tomar el Govern ante este problema de acceso a la vivienda después de que su partido haya votado en contra de limitar los precios del alquiler?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Guasp. A veure, ho intentaré explicar el més raonablement que pugui. El sorprenent de tot això és que avui el Sr. Melià, vostè i el Sr. Costa em demanen per una proposició de llei que vostès han votat en contra, el tema és que vostès estan en contra de totes les polítiques d'habitatge d'aquesta comunitat autònoma, les que volem fer i les que feim.

Per tant, vostès, i ho dic, és un avís a la gent...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... és una avís a la gent, vostès, la dreta d'aquestes illes està en contra de fer política d'habitatge. Vostès el que volen és que l'habitatge estigui a disposició de la gent que se'l pugui pagar, com més ric millor, i de lloguer turístic. Això és el que plantegen dins..., perquè ho tinguem clar tots i totes.

A partir d'aquí, aquest govern no ha esperat la Llei d'habitatge estatal per fer la seva pròpia llei d'habitatge i les polítiques d'habitatge públic. Sra. Guasp, no estam pendants d'això. Que en aquest moment no s'ha aprovat aquesta proposició de llei amb la modificació de la LAU? És cert. Que vendrà la Llei d'habitatge estatal, que és molt més àmplia i que marca també això perquè és una qüestió d'aquestes? Doncs, sí, també és cert.

Per tant, tendrem aquesta llei estatal d'habitatge, però mentre, Sra. Guasp, mentre, hem fet més política d'habitatge públic que mai en la història d'aquesta comunitat autònoma: la primera llei d'habitatge, el tanteig i retracte, les ajudes al lloguer, augmentar un 73% el parc d'habitatge públic de la nostra comunitat autònoma, un acord amb els promotors privats perquè facin habitatge a preu taxat. Ahir mateix aprovàrem un decret llei en el Consell de Govern que declararà d'interès autonòmic aquestes obres, perquè puguin fer més via a poder-se realitzar i poder posar habitatge a disposició de la ciutadania.

Però la política d'habitatge, Sra. Guasp, és una política complexa, una sola mesura no basta, necessitam temps, perquè quan governa la dreta aquí es deixa de fer de política d'habitatge. I destruir és molt fàcil i construir sempre costa molt i és molt més complicat.

I després, si el que em ve a dir és la coherència del meu partit a un nivell i a l'altre. Ara que vostè és líder estatal del seu partit, Sra. Guasp, i l'he sentida aquests dies dir que vostè de la transparència en farà bandera i que mai no s'ajuntarà amb ningú que estigui en corrupció política, em pot dir que fa governant Ciutadans amb el Partit Popular en el Consell d'Eivissa i votant en contra de la comissió d'investigació, i no demanar-li ni una sola explicació? Això quina coherència té, Sra. Guasp?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Mire, presidenta, ustedes el partido del Tito Berni, el partido de los ERE, dando lecciones aquí a un partido limpio como es Ciudadanos. ¡Qué vergüenza!

(Remor de veus)

Mire, van a seguir ustedes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

(Continua la remor de veus)

LA SRA. GUASP I BARRERO:

¡Madre mía! Van a seguir ustedes por la senda del intervencionismo y de la ineficacia, ya lo veo venir y van a continuar con los anuncios populistas, que están hipotecando a los jóvenes y a las clases medias. Ustedes siguen sin solucionar el problema de la vivienda, no venga aquí a mentir, a decir que nosotros votamos en contra de las políticas. Los que votan en contra de todas y cada una de las diez propuesta que ha hecho Ciudadanos han sido ustedes, por puro sectarismo y porque son rehenes de sus socios.

Yo le pido humildad y que reconozca que estas medidas intervencionistas no han servido para nada, que no funcionan, que estamos mucho peor ahora que hace diez años. Es que le he dado los datos y le pido que recapacite, céntrase en no poner más barreras, potencie la colaboración público-privada, reduzca, elimine...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. GUASP I BARRERO:

...el impuesto de transmisión patrimonial, agilice la tramitación de licencias, incentive y dé garantías a los propietarios, impulse

el préstamo joven, reserve para los jóvenes un 60% de la vivienda social que están construyendo. Incentive el alquiler con opción de compra. Planteen de una vez soluciones viables, para construir vivienda asequible y que los jóvenes...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Guasp, de les mesures que vostè m'ha dit, és que jo de les que he sentit així ràpidament, és que la majoria estan en funcionament, o no hi ha un bo lloguer jove en aquesta comunitat autònoma?, no totes l'han posat en marxa, nosaltres sí. O no hi ha una disminució de l'ITP en aquesta comunitat autònoma per compra d'habitatge, un 4%, Sra. Guasp? Aquesta és la realitat. O no tenim un aval hipotecari? Som l'única comunitat autònoma de tota Espanya que té l'aval hipotecari. O no hem fet una desgravació fiscal especial enguany per als interessos de la hipoteca? Som l'única comunitat autònoma que ho ha fet. O no estam fent un parc d'habitatge jove? Estam fent això, Sra. Guasp, ahir mateix vàrem fer un decret...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.23) Pregunta RGE núm. 1530/23, presentada pel diputat Antoni Costa i Costa del Grup Parlamentari Popular, relativa a límit al preu de lloguer de l'habitatge.

Vint-i-tresena pregunta RGE núm. 1530/23, relativa a límit al preu de lloguer de l'habitatge, que formula el diputat Antoni Costa i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bon dia novament, Sra. Armengol. Abans parlàvem de la sanitat, parlem ara d'habitatge. Situació que pateixen els ciutadans de les Illes Balears des que vostè governa: augment d'un 60% dels preus del lloguer, augment d'un 85% dels preus de compra; i mentre això succeeix, vostè va d'ocurrència en ocurrència, en una perillosa deriva populista, intervencionista i d'atac a la propietat privada.

Les seves dues grans solucions que ara ens defensarà. Una, prohibir la venda d'habitatges a estrangers. Una mesura que suposa de facto, dir als ciutadans de les Illes Balears a qui poden o a qui no poden vendre els seus habitatges. Una mesura que sap que va contra la normativa europea i fins i tot li ho ha dit el Sr. Sánchez, tal com li va passar la setmana passada. Una

mesura que tendria un impacte mínim, tal com li diu el seu número 2 al Consell de Menorca, el Sr. Eduardo Robsy.

I segona mesura estrella, limitar els preus del lloguer. És a dir, dir als propietaris, petits, grans, i a qui faci falta, a quin preu han de llogar casa seva. Una mesura que ha incrementat els preus de forma molt significativa allà on s'ha aplicat. Una mesura que els seus propis diputats han votat en contra i vostè ha fet el ridícul més absolut.

Sra. Armengol, continua pensant que vol limitar els preus del lloguer?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies Sr. President. Efectivament, avui Sr. Costa jo li he parlat de coherència i d'ideologia i m'ha fet dues preguntes, una de sanitat i una d'habitatge, demostra clarament el que jo li explicava, que vostè quan governa el seu balanç, és -1 en habitatge públic a la nostra comunitat autònoma. Aquesta és de traca, Sr. Costa,

Nosaltres creim en política d'habitatge públic?, sí. Fa vuit anys que governam?, sí i hem canviat molt les coses, a millor. Falta molt per fer?, sí, efectivament, perquè és un dels reptes més importants que té la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma...

(Remor de veus)

... però només amb governs progressistes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

...hi ha política d'habitatge públic a la nostra comunitat autònoma. Sr. Costa, aquesta és la realitat. Qui ha fet la primera Llei d'habitatge? Nosaltres. Qui fa adquisició per tanteig i retracte? Nosaltres. Qui fa parc d'habitatge públic a les Illes Balears? Nosaltres, hem augmentat un 73%. Vostès venien el sòl públic per fer hotels...

(Remor de veus)

Qui té l'habitatge més car de totes les Illes Balears? No, no, escoltin perquè crec que val la pena...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Qui té l'habitatge més de car de tots els municipis de tot Espanya? Santa Eulària, municipi governant pel Partit Popular durant 44 anys, municipi que no ha cedit ni un solar per fer habitatge protegit al Govern de les Illes Balears...

(Remor de veus)

Aquesta és la realitat, Sr. Costa. Eivissa, que és l'única ciutat de l'illa d'Eivissa que dona solar públic. Què fa el Partit Popular?, diu que durà als tribunals l'Ajuntament d'Eivissa perquè donen solar per fer habitatge de protecció pública.

Després em diu que feim el ridícul quan es vota no sé què en el Congrés dels Diputats contra les Illes Balears. Perquè, clar vostè en contra de limitar el lloguer, nosaltres no, nosaltres estam a favor i ho repetesc una vegada més...

(Remor de veus)

Però escolti, m'explicarà que és raonable explicar en aquesta comunitat autònoma que la Sra. Prohens i els diputats del Partit Popular de Balears han votat en contra del salari mínim interprofessional, en contra de l'apujada de les pensions a les Illes Balears, en contra del règim fiscal de la comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments)

... en contra en contra dels drets de les persones d'aquesta comunitat autònoma. Per tant, Sr. Costa, entre uns i els altres, la diferència és abismal.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sí, Sra. Armengol, varen fer el ridícul, el ridícul. Sra. Armengol, miri, realment el més inquietant de tot és que vostè segueix exactament les mateixes polítiques que Podemos. Això és el que realment és inquietant per als ciutadans de les Illes Balears, que vostè coincideix totalment amb la Sra. Belarra. Això és el que realment ens inquieta i crec que inquieta els ciutadans de les Illes Balears, el seu radicalisme, el seu intervencionisme i prohibicionisme. Això és el que realment ens inquieta.

Els ciutadans de Balears mereixen, no les fracassades polítiques que vostè aplica, sinó unes noves, un canvi a la política d'habitatge a les Illes Balears. Sra. Armengol, s'han de

treure al mercat de lloguer prop de 80.000 pisos que estan buits, però s'han de treure amb incentius no a puntades de peu, com intenten vostès...

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, s'han de posar més habitatges en el mercat de compra i de lloguer, però col·laborant amb la iniciativa privada, perquè en pugui fer més i posar-los a disposició de la gent. S'han llevar burocràcia i tràmits, s'han de reconvertir locals en habitatges, s'han de dividir cases que són enormes, en cases més petites, perquè és el que desitgen ara les famílies. S'han d'incrementar els índexs d'intensitat d'ús del sòl. Sra. Armengol, s'ha de prioritzar que els joves de les Illes Balears puguin comprar un habitatge, sí, eliminant...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Tot això que em predica és el contrari del que vostès varen fer, és que això és el que jo li dic, la incoherència absoluta de quan governen a quan són a l'oposició. Els promotors privats, Sr. Costa, qui ha d'actualitzat els mòduls som nosaltres, els que hem possibilitat que es facin 14.000 habitatges a preu taxat a la nostra comunitat autònoma públicoprivada, som nosaltres. I ahir aprovarem un decret llei per agilitar les llicències. Això som nosaltres, Sr. Costa, amb tota la política pública.

A vostè li preocupa la meua aliança amb Podemos, quan aquests quatre anys hem governat com mai en aquesta comunitat autònoma? El que més em preocupa és que vostè estigui entregat a VOX, a l'extrema dreta d'aquesta comunitat autònoma...

(Remor de veus)

... i que aspiri només a poder governar amb aquesta...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... força política. Amb gent que renuncia a tot el que renuncia. Clar que sí, això és el que em preocupa, Sr. Costa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Continuen els aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 1207/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general en matèria de drets i protecció de les dones.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 1207/23, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general en matèria de drets i protecció de les dones.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

Silenci, per favor.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Garrido, como es usted, la consejera de Igualdad, le voy a formular una serie de cuestiones relacionadas con los derechos de las mujeres y la protección que recibimos por parte de los servicios públicos, pero no para que salga luego aquí a decirme que vomito odio, que soy una machista y las demás pamplinas que me suele espetar cuando se siente acorralada por los hechos, sino para que tenga la oportunidad de explicar ¿por qué este Gobierno regional no hace absolutamente nada para mejorar el bienestar de las mujeres, para asegurar su protección y para salvaguardar sus derechos?

Ni usted, como consejera de Igualdad, ni el nutrido grupo de chupópteras que tiene a sueldo a cargo de nuestros impuestos, hacen absolutamente nada por mejorar la vida de las mujeres en esta comunidad autónoma.

Explíquenos ¿por qué la semana pasada, con motivo del 8M, Día Internacional de la Mujer, animó a las mujeres de Baleares a salir a la calle a manifestarse, para sentirse representadas y empoderadas, según sus palabras? Usted tiene la desfachatez de pedirnos a las mujeres que nos manifestemos, usted, que ha sido incapaz de abrir la boca para exigir responsabilidades a su jefe, Pedro Sánchez, el jefe del partido político al que usted pertenece, el mismo partido político que es culpable de que tengamos a más de 800 criminales sexuales que se han beneficiado de rebajas de condena en toda España, por culpa de una ley, llamada “del sí es sí”, una ley que han aprobado ustedes para contentar a sus socios “podemitas”, a los que les deben las poltronas.

74 violadores ya están en la calle por su culpa. Solo en Baleares, según los últimos datos publicados por el Tribunal Superior de Justicia, llevamos ya seis violadores en la calle y 46 rebajas de condenas, y aún quedan por revisar varias decenas de casos que podrán ser beneficiados también.

Y usted, que no ha dicho ni pío, se ha quedado muda, no sea cosa que su partido se enfade con usted y le quite el cargo, usted nos dice a las mujeres que nos manifestemos, ¿ese es el

feminismo del que tanto alardea, Sra. Consejera de Igualdad? Tampoco le hemos escuchado decir nada ante el escándalo que están protagonizando diputados de su partido político, compañeros de filas, que, con dinero público, se dedican a pagar prostitutas, ¿ahí no anima a las mujeres a que se manifiesten, Sra. Garrido? Porque, según ustedes, las mujeres, el 8M tenían que manifestarse para reivindicar unos derechos que ya tienen, y ¿para pedir responsabilidades a sus compañeros de partido en el Congreso, que han pagado a prostitutas con dinero público, para eso no hay que manifestarse?

No la hemos oído, ¿ese es el feminismo de postín del que ustedes presumen y que es más falso que un euro de plastilina? Vergüenza sentirían de ustedes las cientos de mujeres que en su día lucharon para que hoy en nuestro país hayamos alcanzado la igualdad plena, con los mismos derechos que los hombres. Porque, sí, Sra. Garrido, las mujeres en España, desde hace ya décadas, tenemos los mismos derechos que el resto. Aquí no hay ni una sola norma que discrimine a las mujeres, ni un solo impedimento para que las mujeres hagamos lo que nos da la gana, con los únicos límites que se establecen en las propias leyes y que afectan por igual a los hombres; porque son las leyes, Sra. Consejera de Igualdad, las que diseñan y limitan el comportamiento de los hombres y las mujeres, lo que pueden o no pueden hacer. Y si alguien se lo salta es castigado por la propia ley, pero si las leyes rebajan el castigo a quien ejerce violencia, ya sea contra las mujeres, contra los niños, contra los ancianos o contra los hombres, entonces, por mucho que usted envía a las mujeres a dar voces por las calles, para reivindicar derechos que ya tienen, esos derechos no servirán de nada, porque usted y sus compañeros de partido, -entre los que se encuentran algunos puteros, por cierto-, estarán contribuyendo a que las mujeres no puedan ejercer sus derechos por el desamparo de las leyes que ustedes aprueban.

Leyes que ponen en peligro a las mujeres porque dejan en la calle a violadores que estaban en la cárcel; leyes que anulan a las mujeres porque permiten que cualquiera pueda autodeclararse mujer, ¿tampoco aquí dice usted nada, Sra. Consejera de igualdad, no va reivindicar los derechos de las mujeres ante la aberración que supone la aprobación de la llamada “ley trans”? Tampoco en ese sentido le hemos oído reivindicar nada el pasado 8M, ni a usted ni a ninguna de sus enchufadas a sueldo en el Instituto de la Mujer que usted preside.

¿Sabe que el 46% de los condenados en nuestro país por agresiones sexuales son extranjeros? Pero los extranjeros no son el 46% de la población, son el 15%, por tanto, casi la mitad de los delincuentes sexuales están concentrados en ese 15%.

Es evidente que existe un componente cultural en la violencia hacia las mujeres y que las culturas de determinados países, que sí son machistas y que ustedes se empeñan en importar a nuestro país, con sus políticas de puertas abiertas, permitiendo la entrada indiscriminada de inmigrantes que asaltan nuestras fronteras, pone en grave peligro a las mujeres. ¿Tampoco tiene usted nada que reivindicar sobre eso, Sra. Consejera de Igualdad? ¿Dónde están las proclamas en contra de esa inmigración descontrolada, que está convirtiendo nuestro país en un lugar hostil e inseguro para las mujeres?

Tampoco la hemos oído animar a las mujeres a manifestarse en solidaridad con las niñas, tuteladas, que son drogadas, abusadas, violadas, prostituidas. Lo cierto es que ni usted, ni las feministas del Instituto de la Mujer han movido un dedo para cambiar el sistema de tutela y evitar que haya nuevos casos. De hecho, desde que conocimos el escándalo, en enero de 2020, se han ido sucediendo nuevos casos de abusos a niñas tuteladas por las instituciones públicas de Baleares, y lo único que ha hecho usted es callar e intentar tapar el escándalo, negándose reiteradamente a constituir la oportuna comisión de investigación en este Parlamento para depurar responsabilidades, pero también para detectar los fallos del sistema y modificar las leyes que hace este Parlamento y que es necesario modificar, de forma que las niñas y niños tutelados por instituciones públicas, porque se supone que van a estar mejor que con sus familias, estén realmente mejor y protegidos.

Pero nada de eso reivindican ustedes, feministas de pacotilla. ¿Han implementado ya algunas de las medidas que contiene el informe del Parlamento Europeo, que se desplazó a Baleares para investigar el caso? Les recuerdo que ante su negativa a investigar, en este Parlamento VOX impulsó la investigación a través de la Comisión de Peticiones de la Unión Europea, y los eurodiputados que se desplazaron a Baleares, tras interrogar a policías, a técnicos, a periodistas, a familiares de las víctimas y a la mismísima Armengol, emitieron un informe que advertía de numerosos fallos de control por parte de las instituciones públicas que ustedes gestionan, sus compañeros de partido, Sra. Garrido, en el consejo insular, ¿nada que decir sobre eso, nada que reprochar a nadie, nada que reivindicar en el 8M, tampoco sobre esto?

Le recuerdo, Sra. Consejera de Igualdad, que el informe del Parlamento Europeo dice que es precisamente aquí, en Baleares, donde más casos de abusos sexuales a niñas tuteladas se han producido, y no han sido capaces de poner en marcha ni una sola de las recomendaciones que incluía el informe.

Según el informe del Parlamento Europeo, resulta que se está incumpliendo la ley, aprobada hace más de 15 años, a la hora de tutelar a los niños en situación de vulnerabilidad, resulta que existen fallos sistémicos en la protección de los menores y hay que replantear todos los protocolos de actuación; que no hay transparencia ni coordinación suficiente entre las instituciones y las autoridades policiales; que se deben realizar investigaciones objetivas e imparciales en los parlamentos regionales y en el nacional, para depurar posibles responsabilidades y garantizar que ningún responsable político omite, encubra o subestime sus responsabilidades.

Justo lo contrario de lo que ustedes hacen, que tumban reiteradamente cada solicitud de comisión de investigación que VOX ha instado en este parlamento. Han pasado cuatro meses desde que el Parlamento Europeo emitió el informe y ustedes no han hecho nada. Eso es lo que les importan las niñas, las mujeres y sus derechos y su protección: nada. Todo es una farsa.

Y mientras dicen a las mujeres que salgan a la calle a reivindicar los derechos que ya tienen, hacen todo lo posible para que no puedan ejercerlos, porque en eso consiste su negocio, ¿verdad?, en conseguir que las mujeres perdamos

seguridad, protección y libertad por miedo a ser atacadas y así poder justificar la existencia de sus chiringuitos ideológicos de género.

Ustedes empeoran la vida de las mujeres, lo cual no resulta extraño si tenemos en cuenta que se codean con puteros dentro de su organización política, no solo lo digo por el Tito Berni y su entramado de drogas y prostitución, también cuando gobernaban en Andalucía les daba por lo mismo, se ve que es recurrente en su partido este tipo de comportamientos hacia las mujeres.

Por eso lo lógico es no esperar nada bueno de ustedes en cuanto a aplicar medidas que protejan los derechos de las mujeres.

Y ahora salga aquí y -como hace cada vez que le pregunto por este tema- dígame de nuevo que la machista soy yo por no participar de su circo y su insulto me lo pondré de medalla en mi solapa.

(Algun aplaudiment)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Bon dia, Sra. Ribas. La veritat és que quan pensava en la interpel·lació... no m'ha decebut gens la intervenció que ha fet avui aquí perquè ha anat directament per la línia que havia pensat. Ha vingut aquí a insultar tota la gent que fa feina en pro dels drets de la igualtat entre homes i dones i ha vingut aquí a insultar tota la gent que fa feina a Institut Balear de la Dona i els ha dit "xupòpteres" directament.

Efectivament, dia 8, el dia que vaig fer la roda de premsa per presentar els actes entorn a dia 8 de març, del Govern de les Illes Balears, vaig animar totes les dones i tots els homes a sortir al carrer dia 8 de març a una de les dues manifestacions que hi havia organitzada pel moviment feminista i per una part del moviment feminista que va sortir de la unitat que hi havia hagut fins a enguany. I vaig animar a sortir a aquestes manifestacions perquè és un moment de reivindicació, perquè les dones hem de continuar reivindicant que, malgrat que hi hagi una igualtat formal a les lleis a la nostra comunitat autònoma, al nostre país, a la Unió Europea, la igualtat material no existeix.

La realitat és que les dones continuem patint simplement pel fet de ser dones. La realitat en aquest moment és que les dones cobram 5.000 euros menys a l'any que els homes pel simple fet de ser homes. La veritat és que les dones que es dediquen a les feines ..., que les feines menys pagades o amb salaris més baixos i més dures els fan les dones. La veritat és que hi ha més

pobres entre les dones que entre els homes i puc seguir així nomenant una per una totes i cadascuna de les desigualtats que patim les dones pel simple fet de ser dones.

Hi ha una veritat absoluta que tothom accepta, llevat de VOX perquè blanqueja aquesta realitat, i és que les dones patim maltractaments pel simple fet de ser dones, se'ns pega per ser dones, se'ns assassina per ser dones, se'ns viola per ser dones, se'ns agredeix sexualment per ser dones.

I vostè aquí ha sortit avui matí a fer una defensa..., o més que fer una defensa, a atacar aquest govern per les conseqüències indesitjades -i jo crec que he repetit moltíssimes vegades, jo crec que és tornar a repetir exactament el mateix, però ho tornaré a repetir, per ventura no em sé explicar bé o vostès no ho saben entendre-, per les conseqüències indesitjades d'una bona llei, de la llei del només sí és sí.

Té una sèrie de conseqüències que varen ser les rebaixes d'algunes condemnes a alguns agressors, perquè no s'han rebaixat les condemnes ni a tots els violadors ni a tots els agressors, se n'han revisat únicament algunes. I vostès ho manifesten... perquè diuen “surten al carrer” com si els violadors quedassin a la presó amb una presó permanent i que no sortissin pus mai al carrer. S'han rebaixat en mesos, en alguns casos en un poc més de mesos, en un any, en un any i busques una sèrie de sentències, una sèrie de condemnes que hi havia.

I, precisament per això, s'està fent en aquest moment una modificació del Codi Penal, modificació del Codi Penal que si VOX tenia tan clar que era tan perjudicial per a les dones i tenia tan clar que tendria aquells efectes, crec que VOX té capacitat legislativa davant el Congrés dels Diputats, però no ha fet absolutament res en aquest sentit.

Qui ha presentat la proposta per modificar el Codi Penal ha estat el Partit Socialista, ha estat l'únic partit que ha fet una passa endavant per corregir els efectes indesitjats de la Llei del sols sí és sí i per corregir el Codi Penal, i pot fer tots els espants que vulgui, però és així.

Vostè ha vingut i, sense cap tipus d'escrúpols, ha dit que les dones que varen lluitar per la igualtat en aquest país sentirien vergonya. Jo crec que vostè té la gran sort que hi hagués un moviment feminista a finals del segle XIX, en el segle XX, que va lluitar perquè les dones tenguéssim exactament els mateixos drets que els homes, que va lluitar perquè les dones poguessin votar, l'any 1931 es va reconèixer el dret de sufragi a les dones, que en aquesta comunitat autònoma va lluitar perquè la primera llei cremallera de tot l'Estat fos la llei balear, llei cremallera que..., crec que no m'equivoc gens, li permet a vostè està asseguda avui en aquest parlament, perquè si no, per ventura, hi hauria un home assegut entre aquests dos homes entre els quals està asseguda ara mateix.

(Alguns aplaudiments)

Vostè ha tingut la sort que hi ha hagut un moviment feminista que ha lluitat perquè vostè aquí pugui sortir avui matí a renegar del mateix moviment feminista.

Ha demanat per la llei trans. La llei trans, que no és una llei trans, és a dir, una part de la llei parla del col·lectiu transsexual, però és una llei de drets al col·lectiu LGTBI, i no hem d'oblidar això, i és una llei que de nou consagra els drets i el reconeixement dels drets a un col·lectiu que en aquesta comunitat autònoma sí els tenia reconeguts amb una llei autonòmica, però no a nivell estatal, perquè vostè de nou utilitza una llei que dóna drets a un col·lectiu per anar en contra... o tirar-li a la contra al Govern, perquè tornen fer el que fan sempre: cerquen el dolor de les dones, cerquen on poden ficar una mica... i veure si hi pot haver qualche tipus d'enfrontament entre partits polítics; no cerquen mai la política propositiva, no són positius en cap moment, van a la contra, van a la negativa sempre.

Jo no li he sentit fer propostes mai -mai-, les úniques propostes que té el seu partit en el terreny d'igualtat, a qualsevol altre, però parlam d'igualtat, són “xiringuitos”, tancar els “xiringuitos”, *chupópteras* i tot és això, són les seves paraules.

I com els deia..., li deia la presidenta del Govern fa una estona al Sr. Campos, les seves paraules els defineixen, els defineixen directament, i les seves paraules la defineixen a vostè també, i el discurs que ha sortit avui matí a fer-nos aquí la defineix a vostè com a una dona masculista i es pot posar les medalles que li doni la gana. Si per a vostè que li diguin “masclista” és posar-se una medalla, em sap greu, però em fa molta pena, moltíssima pena, i em fan molta pena les dones que es puguin veure representades en vostè, perquè per ser masculista no has de ser home, ser una dona masculista crec que és la traïció més gran que es pot fer a les dones i al moviment feminista.

I això és el que fan vostès en aquesta cambra, i això és el que fan vostès a la resta de cambres autonòmiques i estatals amb la representació que tenen vostès per la lluita del moviment feminista, amb la veu que tenen vostès perquè el moviment feminista ha lluitat perquè vostès també tinguin veu, amb la veu que la Constitució dóna a un partit com el seu, que renega absolutament de tot, de l'Estatut d'Autonomia, d'aquesta terra, de la Constitució d'aquest país, en renega, perquè l'únic que cerquen és la divisió i l'enfrontament. I, al final, l'únic que cerquen, i sí, li ho dic, i vostè pensa que li anava a dir, li ho dic: l'únic que cerquen de nou és l'odi i plantejar odi amb les seves intervencions.

Acab, perquè se m'acaba el temps, deia que no hem fet res quant als casos que hi ha hagut d'abusos de nines tutelades, i jo li vull remarcar una cosa, i abusos de nines no tutelades, el problema dels abusos a les adolescents, als adolescents i als nins no se centra en si hi ha tutela o no sobre aquests nins, per desgràcia, el trobam a famílies totalment normalitzades, el trobam a famílies desestructuralitzades i el trobam amb nins i nines que estan tutelats, perquè aquesta és una de les xacres més importants que tenim a la nostra societat, no a Balears, a la nostra societat, en el nostre país, a Europa, en el món; l'abús sexual contra nins i adolescents és un fet que ens ha d'originar a tots i que ens ha de dur tots a lluitar d'una manera constant, amb unitat per part de tots els partits.

I de nou, el que ha fet VOX és el que fa sempre, agafar el dolor de les víctimes, utilitzar el dolor de les víctimes, tornar a victimitzar, una vegada rera l'altra, les nines que varen haver de patir els abusos sexuals, perquè la seva utilització els victimitza.

I escolti'm bé, sí que s'han fet coses per part d'aquest govern i pels consells insulars, els que no han fet han estat vostès, vostès no varen voler participar de cap de les dues comissions que va crear el Consell de Mallorca, per què? Perquè era feina, perquè és millor venir després i acusar, però no és fàcil fer feina. Vostès no varen participar i el que va agafar la comissió, aquella pseudocomissió que va venir del Parlament Europeu, totalment polititzada, varen ser les propostes que es varen fer amb les conclusions de la Comissió Tècnica del Consell de Mallorca.

I sí que es fa feina, en aquest moment tenim una eina de detecció de l'abús sexual a menors i adolescents, s'han format més de 8.000 professionals, 360 tallers de nins d'entre segon i quart d'ESO. Al mateix temps, també hem modificat els protocols d'assetjament i s'implementen moltíssimes mesures...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, tiene que acabar.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... *-acabo, acabo, gracias*. Què és el que fa VOX? De nou utilitzar el dolor de les víctimes, de nou dividir. Per favor, una mica de seny, hi ha aspectes amb els que no s'ha de fer partidisme, i aquest és un. Ara, no esper de vostès!

Gràcies

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, Sra. Vicepresidenta. Usted, Sra. Garrido, cree que yo estoy aquí por una imposición legal, no por méritos propios, ¿verdad? ¿Quién es aquí la machista, Sra. Garrido, que cree que las mujeres que estamos aquí es por una imposición legal y no por méritos propios, no ha pensado que a lo mejor son los hombres los que están aquí por una imposición legal...

(Algun aplaudiment)

..., no ha pensado que a lo mejor es al revés, quién es aquí la machista, Sra. Garrido? Usted misma se delata.

Otra vez sacan la bandera del feminismo, atribuyéndose el voto femenino, no sé cuántas veces lo habré oído y cuántas veces le he repetido, cuando Clara Campoamor llevó una iniciativa a las Cortes de España, salió aprobada esa iniciativa para que las mujeres pudieran votar, gracias a los votos del

Partido Conservador, y en contra de la mayoría de la izquierda, entre ellos el PSOE radical.

Sra. Garrido, me limitaré a repetirle lo que le dije ya hace cuatro meses en una pregunta oral en este Pleno, porque, lamentablemente, la situación sigue empeorando para las mujeres de Baleares desde que ustedes gobiernan: una cosa sí ha mejorado, el dinero que se gastan en chorradas propagandísticas, relacionadas con su ideología de género, que se ha triplicado desde 2016, pasando de 3 millones a 9 millones de euros. Pero, mientras tanto, ha aumentado más de un 15% el número de mujeres en riesgo de pobreza y exclusión, según datos de la Red de Lucha Contra la Pobreza. ¿No se da cuenta, Sra. Consejera, de que las políticas económicas nefastas que están llevando a cabo no solo arruinan a los hombres, sino también a las mujeres? Empleos cada vez más precarios, trabas al emprendimiento, impuestos abusivos para pagar sus delirios ideológicos y su fiesta autonómica.

Seguimos a la cabeza en eso que ustedes llaman violencia de género, porque se niegan a profundizar en la raíz del problema, para ustedes todas las agresiones son machistas, usted lo ha dicho, por ser mujeres, las matan por ser mujeres, les agreden por ser mujeres, y como son por culpa del machismo, ya no hay nada más que investigar, ya no hay problemas de drogadicción, ni de alcoholismo, ni de enfermedades mentales, ni crímenes pasionales, ni venganzas, ni por motivaciones económicas, no, todo es machismo. Y, mientras siguen felices, con su venda en los ojos, con sus tapones en los oídos y su mano cubriéndose la boca y la nariz, para no salir de su ilusorio mundo en el que reina el feminismo teatral y exacerbado, las agresiones en el ámbito familiar no dejan de aumentar, sin que se lleven a cabo políticas efectivas que incidan en las múltiples causas que ocasionan esa violencia en los domicilios.

Lideramos la tasa de España en este tipo de delitos, son ya 110 casos por cada 10.000 mujeres, cuando la media en España es de 72,9. Las denuncias, el último año, han aumentado cerca de un 8%. Por supuesto, las mujeres padecen, exactamente igual que los hombres, también la inoperancia de la administración pública: listas de espera de más de 6 meses para operarse, más niñas estudiando en barracones, en vez de acudir a una aula normal, cada vez más casos de niñas tuteladas por las administraciones públicas de Baleares, que son drogadas, prostituidas o violadas, y ahora también hay más agresores sexuales sueltos por las calles de Baleares, por culpa de su aplaudida y chapucera ley "del sí es sí" que usted hoy ha vuelto a tener la cara dura de defender en esta tribuna, una ley que ha excarcelado ya a 76 violadores, 6 de ellos en Baleares, y por culpa de su manía por importar culturas machistas, mediante una política de puertas abiertas que permite y anima a cualquier energúmeno a colarse en nuestro país impunemente, como está ocurriendo aquí mismo en Palma, donde se ha producido ya una agresión sexual por parte de un inmigrante argelino, recién bajado de la patera.

Lo que pasa aquí, Sra. Garrido, es que las mismas mujeres que viven del feminismo pasado de vueltas son las responsables de que las mujeres retroceden en bienestar, tal vez necesitan generar víctimas para poder seguir viviendo del cuento, pero conngo y con las mujeres de VOX no cuentan.

Las mujeres de VOX queremos seguir estando seguras en nuestras calles, queremos que nos devuelvan nuestro bienestar, queremos seguir haciendo lo que nos dé la gana, sin que ninguna “politicucha” nos diga qué tenemos que estudiar o qué tenemos que trabajar para cubrir cuotas absurdas.

Queremos poder tener a nuestros hijos con políticas de conciliación reales.

Queremos que el dinero de nuestros impuestos se vaya a ayudas a la maternidad y no a pagar su fiesta autonómica.

Queremos bajas maternales más amplias y ayudas a las empresas para cubrir las bajas maternales.

Queremos tener a nuestros hijos en paz y que ninguna mujer reciba el mensaje aberrante y engañoso de que un embarazo imprevisto se soluciona fácilmente con un aborto, como si se tratase de irse a empastar una muela, cuando sabemos las implicaciones psicológicas e incluso físicas que tal práctica puede conllevar a una mujer para el resto de su vida.

Queremos que se nos respete como personas y no ser catalogadas como un colectivo.

Queremos un reconocimiento de nuestra condición de mujer, que no es fruto de un capricho o de una autopercepción, sino una realidad con la que se nace y se vive.

Queremos que dejen de utilizar a las mujeres y a nuestra condición para aplicar sus políticas de izquierda sectarias que excluyen a todas las mujeres que nos negamos a pasar por el aro, que nos negamos a aceptar su paranoica visión del mundo en el que la mitad de la población son potenciales delincuentes, por el hecho de ser hombres, y pierden su presunción de inocencia, y son juzgados por tribunales especiales, por el simple hecho de ser hombres, por culpa de esa infame Ley de violencia de género que supuso la instauración en nuestro país de un derecho penal de género.

Queremos protección real por parte de las instituciones que sufragamos con nuestros impuestos y menos luces moradas, pancartas, calendarios, folletos y “chocho-charlas” que caricaturizan a las mujeres y no sirven para nada, más que para subvencionar a algunas mujeres enchufadas por los partidos políticos que gobiernan.

En definitiva, Sra. Garrido, queremos vivir nuestra vida sin que ustedes, mujeres de la izquierda sectaria, se atrevan a juzgarnos ni a decirnos cómo debemos vivirla.

(Algún aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Vostè ha acabat dient que volen viure la seva vida sense que ningú els digui com

l'han de viure. El que fa VOX des que té veu és, precisament, dir-nos a la resta com hem de viure. no fa res més, perquè que les dones haguem lluitat per tenir el dret al divorci, que exerceixen vostès, sense cap tipus de problema ni un, no vol dir que ningú no s'hagi de divorciar; que les dones haguem lluitat per poder decidir damunt el nostre cost i damunt la nostra maternitat no vol dir que ningú no hagi d'avortar.

Per tant, nosaltres no deim a la gent el que ha de fer o el que no ha de fer. Vostè demanava respecte per viure com vostè vol i jo li exigesc respecte a les dones que volen viure com volen, li exigesc respecte a les dones que decideixen avortar i que no es posin davant les clíniques a pegar crits, li exigesc respecte a aquestes dones i que no vagin a l'única comunitat autònoma allà on governen i els vulguin torturar directament dient-los que han de passar prèviament, abans de l'avortament, per escoltar el *latido fetal*.

Això és el que li reclamam. Si vostè reclama poder viure la seva vida, el que ha de fer és deixar viure la gent, perquè VOX i la seva ideologia l'únic que fa és incidir en el que ha de fer la gent, què ha de pensar la gent, de quina manera ha de viure tothom.

Aquesta és la gran diferència: que vostès es passen el dia dient com hem de viure la resta, què és allò bo, què és l'ordre i no respecten la llibertat de ningú per viure com vol, per estimar a qui vol i per fer amb el seu cost el que vol. Aquesta és la gran diferència.

I li dic de nou el que li he dit abans: em fa pena sentir la seva intervenció i sobretot em fa pena venint d'una dona.

I sí, Sra. Ribas, crec profundament que vostè està assegurada entre aquests dos homes perquè per llei havien de posar una dona, perquè si no, haguessin posat un home. Ho crec profundament, perquè és el que demostren en aquells parlaments allà on no hi ha llei cremallera o és el que demostren al Congrés dels Diputats o al Senat, etc., on no s'aplica la llei cremallera.

A partir d'ara, i quan s'aprovi la modificació que el Govern de l'Estat està fent, s'haurà d'aplicar aquesta llei cremallera a qualsevol tipus d'àmbit polític. Això tornarà a beneficiar les dones que estan dins VOX perquè, sí, li ho dic, crec profundament en això que li estic dient.

I em deia que les polítiques que fa aquest govern afecten profundament les dones i ha parlat de tot i m'ha dit que afectaven la pobresa, estam per davall de tots els indicadors de pobresa, hi estam, i, a més, aquest govern té una renda garantida perquè tothom tenguí una oportunitat de vida, i la majoria d'usuaris són dones.

Per tant, estam al costat de les dones, però és que, a més, aquest govern el que fa són polítiques per a l'apoderament de les dones perquè les dones puguin abandonar els seus agressors i la dependència que tenen dels seus agressors. Per això tenim el programa SOIB Dona, amb un increment de pressupost enguany, que arribarà a mil dones, arribarà a mil oportunitats noves de vida, a mil dones que abandonaran el seu agressor i tendran una feina perquè no en dependran econòmicament.

Per això tenim un programa d'apoderament i d'emprenedoria per a dones, com és el Dona impuls. Per això es fan polítiques actives per fomentar la independència de les dones.

I no vull acabar la meua intervenció -i se m'acaba el temps- sense fer-li una reflexió. Vostè aquí ha equiparat els assassinats masclistes, l'assassinat d'una dona, vostè aquí l'ha definit com un assassinat, com un crim passional, l'ha definit com un crim..., ha dit "els crims passionals", ja no hi ha crims passionals, els assassinats de les dones es definien com a crims passionals. Aquest és el fonament de la Llei de violència de gènere, precisament és aquest, que es definien els crims i els assassinats de les dones com crims passionals i acabaven amb atenuants per als homes que havien matat la seva dona perquè es pensàvem que era seva. Aquesta és la diferència. Això és el que vostè ha de veure.

Aquesta és la lluita feminista i el que hem aconseguit, no és la seva.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Consellera.

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 67/23, de comunitats balears o illenques fora del territori balear.

Pasamos al tercer punto del orden del día, que consiste en el debate y votación del dictamen de la Comisión de Asuntos Institucionales y Generales del Proyecto de ley RGE núm. 67/23, de comunidades balears o isleñas fuera del territorio balear.

En primer lugar, presenta el proyecto de ley por parte del Govern la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Bon dia a totes i a tots. Vull començar aquesta intervenció agraint... em consta que hi ha una sèrie d'agrupacions i d'associacions de balears a l'exterior que ens estan seguint per *streaming*, i també vull començar agraint i fent una salutació molt especial a Daniel Gayá i a la seva dona que avui ens acompanyen, que és el president de l'Agrupació Mallorca San Pedro a Argentina, que ens acompanya i que també ens va acollir d'una manera fabulosa aquest mes de juny quan vàrem ser a Argentina juntament amb la presidenta i el director general de Relacions Institucionals, Xisco Miralles.

És imperatiu avui començar aquest debat parlant del marc jurídic que regula les comunitats balears a l'exterior, del mateix Estatut d'Autonomia que en el seu article 11 estableix que "una llei del Parlament de les Illes Balears ha de regular, sens

perjudici de les competències de l'Estat, l'abast i el contingut del reconeixement de la personalitat d'origen de les comunitats balears establertes fora del territori de la comunitat autònoma", previsió de regulació que ja recull l'article 8 de l'Estatut de 1983 del qual enguany feim el 40è aniversari, com vostès saben.

Seguint aquest mateix fil, podem fer referència que, seguint el seu mandat, ara fa gairebé 31 anys que el Parlament va aprovar la Llei 3/1992, de 15 de juliol, de comunitats balears assentades fora del territori de la comunitat autònoma, i que fins ara ha estat l'instrument regulador de la participació dels nostres emigrants a la vida social i política de les Illes Balears.

És evident que atès el temps transcorregut des de l'aprovació d'aquesta llei era ben hora de revisar-la per actualitzar la relació del Govern amb les comunitats, per adaptar-la a la realitat del segle XXI.

La meua intenció, però, no és enfocar el debat avui únicament amb l'exposició de la nova norma. Vull anar més enllà. Els vull parlar de balearitat, d'identitat, de defensa i reivindicació dels orígens i de sentiment.

Ens podríem demanar quina és i ha estat la causa de l'emigració al llarg dels anys i arreu del món i sempre és el mateix: l'escassetat de recursos i d'oportunitats a la terra d'origen provoquen la necessitat de partir a la terra d'acollida amb l'esperança d'un futur millor. L'emigrant deixa la seva terra, la seva família, la seva gent per pròpia iniciativa, però no per voluntat pròpia. L'emigrant enyora el seu poble, la seva ciutat, la seva illa, el seu país, la seva cultura, la seva llengua, els llocs on va créixer i on un dia va ser feliç, i sempre manté viva l'esperança de poder tornar-hi.

Avui la nostra és una terra d'acollida. La nostra és una societat que, malgrat totes les mancances que tenim, és plena d'oportunitats, una societat intercultural una part de la qual és formada per persones que han decidit que la nostra terra és un lloc millor per dur endavant el seu propi projecte de vida que el lloc que es va veure néixer, però això no ha estat sempre així.

La tecnologia del segle XXI permet la connexió instantània amb qualsevol persona a qualsevol banda del món, però això no ha estat sempre així.

Ens hem de situar a les Balears de finals del segle XIX i principis del segle XX, època en què es varen produir les emigracions massives de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers per entendre la magnitud del debat d'avui, i hem de descriure una terra pobra, amb pocs recursos, de la qual moltes persones es varen veure forçades a partir fonamentalment a Amèrica del Sud, però també a Algèria o a França a causa de la fam, després de la Guerra Civil molts d'illencs hagueren de partir exiliats per defensar les seves idees a països com Mèxic o Argentina.

Deia Harper Lee, el personatge interpretat per Gregori Peck a la pel·lícula *Matar a un ruiseñor* que un no pot entendre els altres fins que no considera les coses des del seu punt de vista, fins que no es posa en la seva pell o camina amb les seves sabates.

Posem-nos en la pell d'aquell emigrant balear que ho va deixar tot per pujar a un vaixell que durant setmanes va travessar l'Atlàntic i que mai més no va tornar trepitjar la seva illa, i que a la seva terra d'acollida va formar una família a la qual durant tota la vida els va explicar qui era i d'on era, i que els va contar fins al darrer detall del seu poble, de la seva família, dels seus amics, de la gastronomia de la seva terra i, en ocasions fins i tot els va ensenyar la seva llengua mare.

Aquesta, senyors i senyores, és la descripció fonamental de les comunitats balears a l'exterior, un fet, el de l'emigració balear, que s'explica amb el paper dels oriünds, però també amb el de les generacions posteriors que continuen defensant la balearitat, els lligams afectius que els uneixen amb una terra que en ocasions ni tan sols han vist mai.

Els que en algun moment hi han tingut contacte m'entendran quan els digui que la principal motivació a les cases balears als diferents territoris per mantenir viu el llegat dels seus avantpassats, amb una activitat constant d'exhibició dels nostres símbols, de celebració de les nostres festes, d'elaboració de la nostra gastronomia, de difusió de la nostra cultura i fins i tot de l'aprenentatge de la nostra llengua, és l'orgull de sentir-se part de les Illes Balears. Així, per tant, responem al seu sentit i a la seva passió en la mateixa carta, i ho podem fer amb aquesta nova llei, debatuda amb les comunitats, des de l'any 2020 en la qual hem recollit les seves principals reivindicacions.

Efectivament, cal donar resposta a les qüestions que la norma vigent no contempla, és el moment d'acabar nous objectius i finalitats que ens ajudin a reforçar els llaços d'unió. Aquesta modificació legislativa s'inicià el mes de setembre del 2019, quan la Mesa coordinadora de cases i centres balears que agrupa les comunitats balears arrelades a l'Argentina, Uruguai i Xilè va proposar fomentar formalment que en el següent ple del Consell de Comunitats s'havia de reflexionar i estudiar l'oportunitat de revisar la norma reguladora de les comunitats balears. D'aquesta manera, a la vint-i-tresena reunió del Ple de comunitats balears a l'exterior, que es va organitzar a Palma, el dia 25 de gener del 2020, va tractar la proposta de l'elaboració d'una norma d'una nova legislació reguladora, amb un text que es va posar sobre la taula per part de la Conselleria de Presidència, i que ja recollia alguna de les propostes de la Mesa coordinadora de cases.

L'inici de la tramitació de la revisió de la Llei 3/1992 figura entre les conclusions del plenari.

En el següent ple, celebrat dia 4 de juny del 2022, a San Pedro, al qual vaig tenir l'honor de poder assistir, és on es va donar el vist-i-plau a aquest projecte de llei per part de les cases balears. El text que hem presentat en aquesta cambra és el resultat del procés de reflexió i de debat del Govern amb el conjunt de les cases, per tant, hi trobareu les seves aportacions i inquietuds per abordar els reptes que tenim tots plegats per endavant.

Què pretenem amb aquesta nova llei? El primer objectiu d'aquesta nova llei passa per revisar el concepte i definició de població illenca fora del territori de les Illes Balears, a l'efecte de reconèixer-los com a subjectes de drets i deures en els

àmbits de les competències de la comunitat autònoma. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per població illenca fora del territori de les Illes Balears, en primer lloc, els espanyols o espanyoles residents a l'estranger que hagin tingut el darrer veïnatge administratiu a les Illes Balears, gaudeixen també d'aquests drets els seus descendents inscrits com a espanyols. El segon grup és el format pels espanyols o espanyoles que, tenint la condició política de ciutadans i ciutadanes de la comunitat autònoma, resideixen temporalment fora del territori de la comunitat autònoma o que es troben en situació de desplaçats temporals fora del territori espanyol. La llei també estableix que seran considerats balears a l'exterior aquelles persones descendents dels oriünds de Balears, independentment que tinguin la condició política de ciutadans i ciutadanes de la comunitat autònoma de les Illes Balears i sigui quina sigui la seva ciutadania personal i lloc de residència.

Per finalitzar la descripció de la condició de la ciutadania balear a l'exterior, als efectes d'aquesta llei s'entén que les persones que mantenen i/o acrediten una trajectòria de vinculació afectiva, emocional o de qualsevol altra naturalesa amb les Illes Balears seran considerades pel col·lectiu que aquesta norma regula.

Com a segon objectiu és el de perfilar els requisits per gaudir de la condició de comunitat illenca fora del territori, per tal de reconèixer de manera oficial tal condició i que quedi regulada. A la demanda de les mateixes cases regionals, el tercer objectiu tracta la delimitació dels requisits que han d'acomplir les persones que resideixen fora del territori balear per ser membres de dret de les comunitats illenques. S'ha de permetrà que aquelles persones amb una vinculació afectiva, emocional o de qualsevol altra naturalesa amb les Illes Balears formin part d'aquestes comunitats, sense ser necessàriament descendents de Balears, perquè l'estima cap a aquestes illes la tenen incorporada i no fa falta dur-la a la sang.

El quart objectiu és la creació del Dia Internacional de les Comunitats Balears a l'Exterior, que es durà a terme dia 15 de juliol, en commemoració de la data de promulgació de la primera llei reguladora, en reconeixement de l'emigració balear que es projecte a la seva descendència.

D'una part, el cinquè objectiu resideix en el funcionament intent reordenat de la composició, l'organització, el funcionament i la periodicitat de les reunions dels diversos òrgans, tant el Ple, com la comissió permanent, el Consell de Comunitats i el Consell de comunitats balears a l'exterior.

I, finalment, extret de les conclusions del darrer Consell de les comunitats, celebrat el juny del 2022, s'inclouen els articles 13 i 14 a aquesta norma, mitjançant els quals es crea la comissió específica de grups parlamentaris que formen part del Parlament de les Illes Balears amb les comunitats balears o illenques fora del territori balear, com a símbol de la pluralitat que ha de presidir les relacions polítiques en la diàspora balear, composta, a més dels representants del Consell de les Illes Balears a l'Exterior que es designin per almenys un a una vocal en representació de cadascun dels grups parlamentaris que formen part de el Parlament de les Illes Balears.

També la comissió específica d'entitats locals de les Illes Balears amb les comunitats balears a illenques fora del territori balear, composta, a més de pels representants dels consells de les comunitats, per almenys un vocal en representació de cadascun dels municipis que tinguin una relació d'agermanament i cooperació amb un municipi, entitat o institució radicada al territori o vinculada a les comunitats balears o illenques fora del territori balear.

Cal delimitar les principals finalitats d'aquesta llei que podem organitzar en set grans blocs: reconèixer les comunitats balears assentades fora del territori com un col·lectiu rellevant en el passat i en el present de la nostra comunitat; establir les noves formes de relació entre les institucions autonòmiques a les comunitats balears fora del territori; contribuir a l'enfortiment de les comunitats balears com a forma de projecció de les Illes Balears, més enllà del nostre territori; integrar les comunitats balears amb les actuacions de projecció exterior de les Illes Balears; afavorir la relació i l'intercanvi entre les diferents comunitats balears o illenques fora del territori, amb l'objectiu de millorar-ne el funcionament individual i col·lectiu; contribuir que les comunitats balears o illenques assentades fora del territori siguin un punt de referència i es consolidin especialment a l'àmbit cultural i social, econòmic i polític als territoris en els quals s'assenten i que contribueixin a potenciar les relacions amb les seves institucions i els seus agents socials; facilitar i promoure l'exercici dels drets i deures de la ciutadania balear en els àmbits de la comunitat autònoma de les Illes Balears on té competències.

Establertes les principals finalitats, és convenient, per tant, detallar els objectius estratègics a favor d'un millor desenvolupament de les cases i adaptar-les a la realitat del segle XXI, que, vull recordar, una vegada més, han estat resultant del diàleg amb col·lectius de balears a l'exterior. Parl, per tant, de l'enfortiment de les comunitats enteses com un punt de trobada i espai d'experiència de l'emigració històrica de la nostra terra, en convertir-les en entitats interlocutòries en els territoris on estan assentades; de la recerca de maneres de fer possible la presència de la diàspora mallorquina, menorquina, eivissenca i formenterera aglutinada en el si d'aquestes comunitats com a agents actius en la projecció exterior de les Illes Balears; de la creació de les condicions per fer factible la connectivitat, la interacció, la comunicació i la col·laboració d'aquestes comunitats i els seus membres amb les nostres institucions i la nostra societat; de la generació d'espais per promoure processos de debat i aportar instruments innovadors per abordar el necessari relleu generacional, que es constitueix com un dels grans desafiaments amb vista al futur; de la reivindicació del llegat de la immigració de les Illes Balears i el foment de l'estudi del fet migratori; i de la facilitació de l'aprenentatge, la conservació i la transmissió de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, entre els membres de les comunitats, especialment entre els més joves.

Vaig acabant. Vull agrair l'esforç i el tarannà de la majoria de grups parlamentaris que conformen aquesta hemicicle per la presentació d'esmenes pels debats enriquidors i per la voluntat d'arribar a consensos.

Des del Govern entenem que aquesta ha de ser una llei de tothom. Aquesta llei tracta de les arrels dels que partiren, que són les mateixes arrels dels que som aquí. Aquesta llei tracta de consolidar la seva pertinença a la nostra societat.

M'emociona pensar en el valor que comporta per a aquestes comunitats veure que avui, des de les Illes, des d'aquest parlament, es dona resposta a les seves demandes, perquè l'estima que tenen les persones que resideixen a l'exterior cap a les nostres illes els ha de ser retornada.

Avui el Parlament, en nom del conjunt de la ciutadania de les Illes Balears, es posa d'acord per actualitzar i refermar el compromís de les nostres illes amb les comunitats balears a l'exterior dintre de l'engranatge social i institucional d'aquesta comunitat autònoma.

No quiero finalizar mi intervención sin agradecer el apoyo a todas las personas que hoy siguen este debate a través del canal You Tube del Parlament, especialmente a los que nos separa la inmensidad del océano, pero con los que nos unen lazos culturales, históricos y sociales, pero sobre todo emocionales. Estoy convencida de que hoy es un día especial y es un día de ilusiones y compromisos renovados que nos acercan y nos unen a los balears de aquí y a los balears de allí.

Nos emociona que en las tierras de acogida las y los balears sigan difundiendo y defendiendo la lengua y la cultura de estas islas. Nos emociona ver su compromiso por la preservación y la difusión del patrimonio cultural, social y medioambiental de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera. No cabe ninguna duda de que hoy estamos reforzando y consolidando esta bonita relación.

Con esta nueva ley asumimos el compromiso compartido de encarar los retos que tenemos por delante...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, acabi.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... y lo hacemos con alegría, con consenso, con sentimiento por nuestro legado en la quinta isla.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, les RGE núm. 637, 640, 644, 647 i 650/23, i posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputades. Salutacions a aquelles persones que ens segueixen i també vull donar la benvinguda als convidats aquí presents.

Avui modificam la Llei de comunitats balears o illenques fora del territori balear, una modificació molt demandada per tots aquests illencs que viuen fora, per aquelles entitats que des de la distància tenen una estima a la nostra comunitat, a les nostres tradicions, a la nostra cultura perquè o bé han viscut aquí o bé els ho han transmès per part dels seus éssers estimats, per tant, és important i necessari definir els conceptes i reconèixer els drets i deures en els àmbits en els quals la comunitat té competències.

La consellera crec que ha explicat de manera molt concreta i de manera profunda la modificació d'aquesta llei i des d'El Pi estam d'acord que s'han de mantenir i incrementar aquests llaços amb aquests illencs i amb aquestes illenques que viuen fora de la nostra comunitat.

Dit això, i centrant-me en les esmenes que hem presentat des del nostre grup parlamentari, nosaltres vàrem presentar 16 esmenes per intentar millorar aquesta llei. D'aquestes 16 esmenes se'n varen aprovar 11 a ponència, algunes d'elles de manera transaccionada, i segons tenc constància avui també se'ns presentarà una transacció més, que ja puc avançar que acceptarem.

Aquestes esmenes, que estaven aprovades o que estan aprovades, han fet canvis o han afegit qualche matis o bé han incrementat, jo crec que han millorat el text afegint punts de suport institucional, com per exemple a l'article 6.

De les esmenes que ens queden vives n'hi ha una, que és l'esmena on volem addicionar, la 637, una nova lletra perquè, a part de les finalitats que marca aquesta llei, es poguessin articular polítiques adequades per abordar el fet migratori balear amb caràcter integral i de manera adaptada a les circumstàncies socials i econòmiques del moment. Quan vàrem preparar aquesta esmena en cap cas -i jo ja ho vaig dir als diferents portaveus- no era per parlar de la política migratòria sinó per analitzar la migració balear i poder abordar-la des d'aquesta llei.

Una altra modificació, que pensam que és importantíssima i necessària, és quan parlem al punt i) de l'article 6 d'abordar l'aprenentatge en la conservació i la transmissió de la nostra llengua, de la llengua catalana pròpia de les Illes Balears. En aquest cas nosaltres afegíem "la pràctica en la llunyania", perquè pensam que és molt important mantenir la llengua viva, que la comunitat ajudi a poder mantenir la llengua viva i especificar-ho dins aquest punt és una manera de donar suport, que crec que és necessari per a la nostra llengua i sobretot a aquestes persones que moltes ja no han nascut aquí i els seus pares els ho poden haver transmès, però que és important que mantinguin i coneguin la nostra llengua.

Un altre dels punts que voldríem addicionar és a l'apartat 1 de l'article 6, afegint un nou punt on parlem de la promoció de la relació, la interacció i intercanvi entre els diferents tipus de

comunitats balears a l'exterior. Se'ns va proposar per part de la portaveu del Grup Socialista, se'ns va dir que ja es tenia en compte al punt b). Nosaltres pensam que millora el text i el que fariem o demanàriem és que es pogués integrar dins el mateix text i que es pogués tenir en compte.

Parlant de l'esmena 647, que és la que se'ns transaccionarà, a l'article 8 parla de la revocació del reconeixement oficial que comporta..., parla de la revocació; nosaltres el que afegim era què comportava aquesta revocació, perquè no hi havia, no sabíem... bé, es deia que es revocava en alguns casos, però no s'explicava quins podien ser..., què passaria si es revocava el fet d'aquest reconeixement oficial. Nosaltres a l'esmena dèiem que comportaria la pèrdua del dret d'accés als serveis i a les prestacions, el reintegrament dels beneficis econòmics que ja s'haguessin obtingut i que tot això aniria desenvolupat o es desenvoluparia d'acord amb el que determinàs el reglament. Amb la transacció que se'ns planteja ens demanen que la revocació del reconeixement, el que comporti, sigui el reglament que ho dictaminari en tots els casos i, per tant, de qualque manera millora el text i nosaltres l'acceptarem.

Per acabar, la darrera esmena que hem presentat des del Grup Parlamentari El Pi és una nova disposició tercera on volem ser més ambiciosos. Què demanàvem? Demanàvem que el Govern pogués promoure, és a dir, no obligàvem ni ho fèiem taxatiu, sinó que tenia la possibilitat, ho deixàvem obert, de poder promoure periòdicament l'organització d'un congrés de les comunitats balears a l'exterior amb els objectius de difondre el coneixement i el reconeixement de la presència balear al món, i també de promoure l'estudi i les relacions entre les entitats i les persones que conformen les comunitats balears a l'exterior i entre aquelles que són a les Illes Balears. Per tant, nosaltres aquí fèiem una passa més, intentam poder posar la possibilitat d'obrir a poder fer un congrés internacional, però en aquest cas no se'ns ha acceptat.

Agraïm el tarannà de tots els grups parlamentaris durant la tramitació d'aquesta llei tant en ponència com en comissió. Jo crec que de tots han estat bàsiques les aportacions que hem fet per poder millorar-la, per poder millorar aquesta llei. Podríem haver estat més ambiciosos, també crec que tots som conscients d'aquest fet, però el que és important és que s'han fet passes, que es va fent camí i que, de qualque manera, s'accepten les demandes que tenien totes aquestes persones, tots aquests illencs i illenques que són a l'exterior i, per tant, per això crec que ens podem donar tots l'enhorabona i que sigui una llei amb la qual, en positiu, puguem anar fent feina en el futur.

Respecte de les votacions dels altres grups parlamentaris, dir que nosaltres farem la mateixa que en comissió; sí que, si s'accepten, que també hi ha altres transaccions, en dues esmenes del Partit Popular que canvien els noms de les comissions, nosaltres veuríem bé aquests canvis, perquè consideram que lleven d'embulls o aclareixen més el text i, per tant, hi donarem suport. I, en el tema d'una esmena molt concreta del Partit Popular, que aclareix el tema del que entenem com a govern i administració de la comunitat autònoma, també crec que ho aclareix, ja ho explicaran els diferents portaveus, però també hi donarem suport.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 658, 663, 667, 668, 671, 673, 674 i 676/23, i posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Muy buenos días a todos, especialmente a las personas que nos están siguiendo y a los que verán posteriormente el resultado de este debate, que son nuestros baleares en cada una de las asociaciones, centros, casas y agrupaciones en Uruguay, en Chile, en Argentina y en todo lo que es el Caribe, Cuba, Dominicana y Puerto Rico, aún, únicamente casas y centros baleares, y esperamos que con esta ley una promoción para que ese tejido en el exterior, porque hay mucha colectividad balear residente en el exterior, se asocie y forme parte de esta red.

Especialmente, también, un saludo al presidente de la Agrupación Mallorca San Pedro, Daniel, *benvinguts a casa vostra també*, porque creo que es una oportunidad hoy para que deis un testimonio presencial de la importancia de esta ley.

Tengo que decirte, director Xisco Miralles, que es un privilegio también para alguien que ha gestionado las comunidades baleares en el exterior, hoy seas testigo de una ley, que es una ley consensuada, que es una ley de todos, de los residentes aquí y de esos residentes en el exterior. Por tanto, mi felicitación personal, también de mi grupo parlamentario, al conjunto de técnicos y trabajadores que han promovido esta ley.

Pero quiero hacer una especial también referencia -para no dejármela- a muchos trabajadores públicos que durante mucho tiempo han creído en este proyecto, han empujado en diferentes momentos donde algunas legislaturas o algunos gobiernos no han entendido el concepto de lo que era la igualdad de oportunidades y los derechos de nuestros baleares en el exterior, y en ellos puedo mencionar a Tomeu Mora, a Catalina Gornals o a Pilar Baeza, entre otros, y creo que es importante tener la oportunidad de recordarlos aquí.

Quiero decir que es otra oportunidad también porque se cumplen 30 años, el 15 de julio se han cumplido 30 años, y se cumplirán 31 este julio, que además podemos celebrar, como contempla la ley, que nosotros hemos dado apoyo a un día de referencia para nuestra colectividad, para nuestra historia de la emigración, y de conocer su legado y su trabajo constante.

Me permitirán también anunciarles que mi intervención va centrada sobre todo como verán a un tema mucho más emotivo, mucho más de reconocimiento, que no solo el tema de defensa de estas enmiendas, nuestro grupo parlamentario, a pesar de esto, ha presentado 19 de la 68, creo que es importante decir que todos los grupos parlamentarios le hemos dedicado enmiendas -o la gran mayoría de ellos- a una ley, porque la consideramos también nuestra; y de esas 19 se han aceptado 11. Hoy plantearé el porqué todavía seguimos presentando estas y también defendiéndolas.

Lo llevábamos en el programa electoral de nuestro partido, en las dos legislaturas y por tanto para nosotros es importante que esta ley, aparte del consenso de recoger muchas aportaciones que en el consejo de comunidades, las diferentes casas, agrupaciones y centros trasladaron, también recoja las aportaciones de la mayoría de grupos y sea una ley que no sea una simple declaración de intenciones, que no sea un reconocimiento emotivo a lo que es nuestra historia de emigración, sino que sea una oportunidad para reconocer derechos, igualdades de oportunidades, y también promoción de su tejido asociativo, porque la historia de las Islas Baleares no está al margen de la historia de su diáspora, de un fenómeno migratorio, a pesar del poco reconocimiento que, comparado con otros ciudadanos y ciudadanas del Estado español, pues tienen desde sus instituciones.

Tenemos la oportunidad para que la ley sea algo más que esa declaración, por lo tanto, y se vea plasmada para que oriundos, descendientes, aún oriundos -todavía hay- descendientes, pero también los que tienen un vínculo afectivo y también de colaboración directa que no tienen esta descendencia, desde ciudadanos de las Islas Baleares, *padrins i repadrins seus*, pero sí mantienen un vínculo, como es el caso de algunos que están trabajando activamente en las casas.

Por tanto, en la enmienda 668, respecto a la definición del proyecto de ley, les plantearé que nosotros entendemos que mantener el concepto de comunidades baleares radicadas en el exterior, pese al debate que pueda haber, no haremos un gran debate del por qué habla de comunidades insulares también, sino porque el concepto y el espíritu que tienen los residentes en el exterior, tienen un concepto mucho más fraternal, mucho más arraigado, mucho más generoso en el concepto de ser ciudadanos *d'Eivissa, de Mallorca, de Menorca, de Formentera, ciutadans de les Illes Balears, amb el que això representa per a ells, i tenen arrelat aquest concepte de balearitat, des de qualsevol indret de les seves cases balears*, el concepto, en primer orden, de su nacionalidad, de su patria, como es Argentina, Uruguay, Chile o Cuba, Santo Domingo y Puerto Rico, pero también el de ciudadanos españoles porque así lo demuestran en sus actividades, en sus discursos, en sus intervenciones y en la acogida en todo ámbito institucional, cuando cualquier representante del Estado español, de la comunidad autónoma se traslada y tiene esa relación con sus consulados y con sus embajadas. Por lo tanto, entendemos que el concepto Baleares agrupa y recoge todos estos valores, todo este ideario.

La enmienda 671 pone el reconocimiento conjunto de ciudadanía y de la sociedad de las instituciones de las islas, y para nosotros es muy importante que estudios y publicaciones que tienen más de 20 años, como fue *El moviment associatiu balear a l'exterior*, realizado por Joan Buades, en muchas ocasiones, no sea una simple publicación, sino que esto sea conocido, la historia de la diáspora, la historia de la emigración sea conocida en el ámbito académico, en el ámbito escolar, en el ámbito social, en el ámbito institucional y en el ámbito de nuestra radiotelevisión pública de les Illes Balears y, por eso, nosotros entendíamos que cada una de las peculiaridades de cada uno de los municipios de las islas tiene la oportunidad para estar ahí.

El fenómeno migratorio de cada isla es un aspecto que debe conocerse en el ámbito académico -como decía- pero también en el ámbito social y, como decía el doctor Sebastià Serra, la migración desde el tercer tercio del siglo XVIII hasta los años 60 del siglo pasado, de numerosos habitantes de nuestras islas hacia Argelia, Francia, América Latina y Caribe, constituye uno de los hechos importantes de nuestra historia contemporánea, por el volumen de gente desplazada y por las consecuencias demográficas, sociales, culturales y económicas que van a generar. Ese legado no se puede perder. Ese legado no debe ser anecdótico.

La enmienda 671, entonces, incorpora este compromiso de las instituciones a proyectar esa historia como, también, pedimos que se haga a través las enmiendas 676, 67 y 74, para reconocer la realidad de nuestra inmigración y dar el estatus que les corresponde a las personas residentes en el exterior, sean oriundos o descendientes; deben tener esa respuesta también. Ustedes hablaban del escudo social, pues no es ajena a esa situación de vulnerabilidad de muchos de nuestros ciudadanos en el exterior a situaciones de crisis económica o situaciones de vulnerabilidad en el ámbito social, y lo que se pide con nuestras enmiendas es que el Gobierno colabore complementariamente a esas actuaciones que sus diferentes estados o ministerios, den, como pueden ser y los que hemos conocido, fenómenos como el corralito, en un momento en Argentina, hubo una respuesta solidaria de algunos gobiernos con instituciones de aquí a dar ayudas sociales directas a esas personas a través -en aquel momento- a través incluso de una fundación y de una agencia, y entendemos que eso es muy importante para ellos.

El relevo generacional y la continuidad de nuestro legado es importante, tanto en las asociaciones como en las juntas directivas a través de nuestros jóvenes, y creo que la mayoría de grupos parlamentarios hemos hecho propuestas en este sentido. Pero lo que es fundamental es que para la plena convivencia e identidad de nuestros baleares en el exterior, los jóvenes especialmente y las jóvenes, tengan ese arraigo cultural, social e institucional, es que puedan participar, como han participado en otras ocasiones, en programas culturales, en convocatorias literarias y en participación también en eventos en el sentido, por ejemplo, del programa cultural Art Jove, que ha tenido muy buenos artistas y creadores en el exterior, en cada una de las comunidades. Por tanto, creemos que era una oportunidad que debe estar también contemplada en la ley, por muy específica que pueda parecer.

Saben ustedes que el Consejo de Comunidades para nosotros es el órgano, no sólo de consulta sino de participación activa y entendemos que si se reconoce ese día de la historia de nuestra emigración, de nuestros baleares en el exterior, el *Dia de les Illes Balears*, la *Diada de les Illes Balears*, es un día importante y es un día donde no se tiene que vivir desde la distancia. Les animo y les insto a que ustedes hagan seguimiento en las redes sociales y en la prensa extranjera de los países donde están ubicadas las casas y centros regionales, a la vivencia de nuestro *Dia de les Illes Balears* en el exterior, que no ha sido únicamente folclore y bailes, sino que ha sido una muestra en las calles de esas ciudades, de esos países, de la realidad de les Illes Balears y que han estado presentes, recogidos y muy reconocidos por sus diferentes

municipalidades. Creo que merece que el consejo de comunidades coincida en la celebración del *Dia de les Illes* en Mallorca, Menorca e Ibiza y Formentera y por eso nosotros lo queremos meter en la ley, como ese reconocimiento, la altura institucional que hay que darle a nuestra colectividad en el exterior merece que ese Consejo de Comunidades se pueda celebrar aquí el *Dia de les Illes Balears*, allí también cuando no pueda ser por cuestiones técnicas o de logística. Pero creo que es importante que ese reconocimiento se haga a ese nivel institucional.

Finalmente, también comentarles *el tema de la llengua catalana, la llengua amb les seves modalitats lingüístiques i pròpies a cada una de les illes*, es un tema que está muy arraigado en lo que es la transmisión de esta lengua cooficial entre *els padrins i repadrins* de nuestros baleares en el exterior. Por tanto, lo que pretendemos es que esas modalidades también se promuevan, se usen y se den a conocer también en nuestros baleares el exterior, teniendo muy claro que el interés también de nuestros jóvenes, de nuestros baleares en el exterior, es también el interés de tener la titulación oficial y por lo tanto, en esa línea, por supuesto estamos totalmente de acuerdo que haya la enseñanza a distancia con los planteamientos que se están haciendo en cualquier curso de *llengua catalana, aquí a les Illes Balears*. Pero una cosa no contraresta la otra.

Muchas gracias por su atención. Saber que nos están siguiendo desde el exterior, mandar un cordial saludo en el ámbito de la réplica, pues me posicionaré. Quiero decir que hemos cambiado alguna manifestación de voto del no en principio que había, por el debate que pudo haber después en comisión y que pasaremos a abstención en algunos, que no compartimos las enmiendas, pero que sí entendemos ese valor positivo que ustedes plantean. Las transacciones que nos han planteado aquí, que creo que son de tres grupos parlamentarios, las vamos a aceptar y si las aceptan los grupos a los que se ha hecho la enmienda, nosotros les vamos a apoyar, porque entendemos que mejoran y enriquecen el texto.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 728, 729, 733, 734 i de la 736 a la 744/23 i posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris té la paraula la Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, una altra vegada, diputades i diputats. *Mis primeras palabras quiero que vayan dedicadas a todas las comunidades de Baleares en el exterior, a todas las casas de Baleares que están en el exterior, porque queremos darles y queremos destacar la importancia para el mantenimiento y difusión de los valores culturales y tradiciones de nuestra comunidad autónoma y el dinamismo social que comportan. Para muchas de las personas de Baleares que se encuentran en otros países del exterior, ellos representan sentirse en casa, hablar de las costumbres,*

continuar con el legado de sus antepasados. Por tanto, yo creo que hoy es un día importante para todas ellas y es importante también agradecerles esta ingente labor que hacen. Creemos que esta ley era necesaria.

Era necessari, i així ho reclamaven les pròpies comunitats a l'exterior, actualitzar i millorar l'actual regulació que, com ha dit abans la consellera, va ser aprovada fa més de trenta anys. La principal novetat és que la nova llei reconeix com a persones vinculades a Balears, totes aquelles persones que tinguin, mantinguin i demostrin, una vinculació amb l'arxipèlag de tipus afectiu, cultural, emocional o de qualsevol altre tipus. D'aquesta manera, per formar part d'una comunitat illenca, no serà requisit imprescindible ser descendent de persones de Balears.

Nosaltres hi hem fet molta feina, entenem nosaltres, amb caràcter positiu, perquè -com he dit abans- creiem que era necessari i hem intentat, entenc, com tots els altres grups, fer-hi feina de manera constructiva, i el nostre objectiu era millorar el text. Hem presentat 19 esmenes, de les 19 esmenes en aquest moment en queden vives 13 i segurament quan acabi el transcurs avui d'aquest plenari, en quedaran moltes manco perquè arribarem a tot un seguit de transaccions. Veuran que hi ha tot un seguit d'esmenes que nosaltres hem presentat, perquè nosaltres vàrem recollir unes al·legacions que s'havien fet des del Consell Insular de Formentera i parlant també amb altres representants del nostre partit polític, amb el Consell Insular de Menorca i amb el Consell Insular d'Eivissa, consideràvem que era important que nosaltres les recollíssim i les presentàssim.

Així vàrem presentar una esmena a la part expositiva, que ja està incorporada en el text, que es va incorporar a la comissió dictaminadora i el que fa és definir les institucions autonòmiques, que en aquest cas són el Parlament de les Illes Balears, Govern de les Illes Balears, el president de les Illes Balears i els quatre consells insulars, segons la redacció actual de l'Estatut d'Autonomia i les societats illenques. Per tant, aquesta esmena ja està incorporada.

Després veuran que encara en queden vives -diríem- ens queden tot un seguit d'esmenes que van en aquest sentit i són esmenes que estan fetes a diferents articles. L'esmena 728 a l'article 1, l'esmena 729 a l'article 3, l'esmena 733 a l'article 6, l'esmena 737 a l'article 8 i l'esmena 740 a l'article 12. Totes aquestes esmenes tenien el mateix sentit, era el sentit de definir quines eren les nostres institucions autonòmiques. Al final, amb el Partit Socialista hem arribat a un acord de transacció, a l'article 1, per tant, nosaltres hi estam d'acord. Després la Sra. Silvia Cano, la ponent d'aquesta llei per part del Partit Socialista, exposarà quin és el text que al final hem arribat a un acord. Per tant, nosaltres demanaríem a tots els partits polítics l'aprovació d'aquesta transacció i nosaltres hi estariem d'acord. Mantendríem la resta d'esmenes, les 729, 733, 737 i 740, si bé sabem que no ens acceptaran el nostre text, perquè ja l'hauríem acceptat a l'article 1.

L'esmena 739/23, és una addició d'un nou punt, del punt sisè a l'article 11. I aquesta també és una al·legació del Consell Insular de Formentera i deia així: "Els consells insulars, els llurs àmbits competencials corresponents, prestaran també suport institucional a les respectives comunitats d'origen illenc.

El Consell Insular d'Eivissa i el Consell Insular de Formentera, a més de donar suport a aquelles comunitats que segons correspongui, tinguin en llur denominació institucional, el terme d'Eivissa o Formentera, o algun altre derivat o relacionat, o persona respectivament d'origen d'aquestes illes, també podran fer-ho d'aquelles comunitats que tinguin la denominació de Pitiüses o alguna altra derivada o relacionada, o persones d'origen d'aquestes illes com a conjunt". Nosaltres seguim mantenint aquesta esmena, perquè així ens ho continuat demanant, tant des del Consell Insular de Formentera, com des del Consell Insular d'Eivissa.

Altres conceptes que nosaltres hem presentat, és que l'esmena 734/2023 a l'article 6, nosaltres modificàvem la lletra i). Nosaltres deïem: "abordar l'aprenentatge, la conservació de la transmissió i l'ús de les nostres pròpies modalitats insulars del català -del català de Mallorca, del català de Menorca, d'Eivissa i de Formentera- entre els membres de les comunitats esmentades, especialment entre els més joves". Però és que a més, afegíem: "mitjançant el desenvolupament de tallers i activitats divulgatives en els territoris on estiguin assentades". Nosaltres creïem que era important donar-hi una volta més i ja que també està recollit a altres lleis de comunitats a l'exterior d'altres comunitats autònomes, crec que eren importants aquestes activitats i aquests tallers divulgatius de la nostra llengua. Veïem que no serà acceptada, per tant, nosaltres seguim demanant que s'ho repensin.

A l'esmena 736/23 fèiem una addició a l'article 7 d'un altre punt, que era el punt h), i era "No contemplar en els seus estatuts i altres normes de funcionament, precepte o cap disposició que contradigui el que disposa la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i altra legislació espanyola i balear en matèria de drets individuals i col·lectius". Nosaltres vàrem defensar la inclusió d'aquest nou punt, perquè vàrem considerar que era necessari, i també era un punt que estava recollit a la Llei de comunitats exteriors de Galícia.

La 738/23, a l'article 11, que era per a la reivindicació del llegat de la migració balear a ultramar.

A la 741/23, a l'article 12, nosaltres incloïem dins el consell també els representants de la comissió permanent, i aquesta no s'accepta.

Volia explicar que a l'esmena 743, 742, nosaltres vàrem acceptar una proposta de transacció i ja va quedar modificat, i la proposta de transacció de l'esmena 742, que ja està incorporada al text, deia que "es desenvoluparà el funcionament i periodicitat de la comissió permanent, així com la seva representació al Consell de les Illes Balears a l'exterior, via el corresponent desplegament reglamentari". Aquest és un tema que nosaltres hem dit ja a les darreres lleis que s'han presentat en aquesta cambra autonòmica, i és que és una llei que posa l'estructura del que després s'haurà de desenvolupar, i vostès veuran que a la gran majoria d'articles tenim dependència d'un reglament posterior, d'un desenvolupament posterior. Podríem dir que, una vegada més, som davant d'una llei que té poca definició i ho deixa tot al desplegament normatiu.

Hi ha dues esmenes, que són la 743 i la 744 en que nosaltres acceptàrem la transacció que després explicarà la ponent del Partit Socialista, la Sra. Sílvia Cano, i nosaltres l'acceptam. Nosaltres consideràvem, per això vàrem presentar l'esmena 742, nosaltres consideràvem que la comissió permanent havia de ser un òrgan que es reunís unes vegades a l'any, que servís de preparatori del plenari i que hi haguessin de tenir cabuda els parlamentaris i les entitats locals. El Govern no ho ha considerat així i considerava que s'havia de seguir mantenint doncs la creació de dues comissions, es contemplaven dues comissions, una amb parlamentaris i l'altra amb entitats locals, i nosaltres consideràvem que el mitjà per crear una comissió parlamentària no era a través d'aquesta llei.

Per tant, ara ens faran una proposta de transacció i en lloc que sigui una comissió, serà un òrgan de participació entre el Consell de les Illes Balears a l'exterior i els grups parlamentaris, a l'article 13, i un òrgan de participació entre el Consell de les Illes Balears a l'exterior i les entitats locals. Nosaltres consideràvem que tant els parlamentaris com les entitats locals, tots haguessin pogut participar en un mateix òrgan, per això nosaltres, fins avui, fins al plenari no havíem acceptat aquestes transaccions.

Com que veiem que, al final, el Govern no accepta que sigui just un sol òrgan amb parlamentaris i entitats locals, com, per exemple, si tenim la Llei de cooperació, però no han volgut aquí, ho acceptam, perquè sí que creiem que la redacció proposada ara és millor que la que teníem anteriorment.

Dit això, nosaltres votarem a la majoria d'articles a favor, com nosaltres creiem que no pot ser d'altra manera, i als articles allà on tinguem una sèrie d'esmenes vives que consideram encara oportunes i necessàries, ens abstenem.

Per tant, esperam que almanco tots els partits polítics donin suport a aquelles transaccions que avui es proposaran i que nosaltres hi donam suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. 752, 756 i 757/23 i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, en primer lloc, donam la paraula al Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull donar la benvinguda als convidats que ens acompanyen, gràcies per ser aquí en aquest moment important, evidentment, per a les comunitats il·lenques al exterior.

La veritat és que nosaltres ens vam enfrontar a la discussió d'aquesta llei amb un acord prou extens respecte a la intenció i al fons d'aquesta llei, i les nostres esmenes han anat dirigides bàsicament a solucionar un problema de coherència, és una llei que sembla ser que, una part de la seva elaboració es va pensar

que seria pensada per les comunitats que eren fora de l'Estat espanyol, i una altra part per a les comunitats també de dins l'Estat espanyol, és a dir, fora de les Illes, però dins de l'Estat. A nosaltres ens va semblar que, per la vocació i la voluntat que tenia la llei, el normal era que hi entressin totes les comunitats fora de les Illes, per tant, vàrem presentar una sèrie d'esmenes que se'ns han acceptat, amb alguns matisos, alguns retocs, per acabar de donar coherència a aquesta llei.

En aquests moments tenim tres esmenes vives, i jo ara en retiraré dues, la 756 i la 757/23, perquè es refereixen a temes que han quedat més o manco resolts, amb transaccions d'altres grups parlamentaris i, per tant, creiem que no cal fer-hi més voltes.

Sí que presentarem, i ja l'he donada per escrit a tots els grups parlamentaris, una nova transacció sobre la nostra esmena 752/23, que va en la mateixa línia de l'aportació que acab de comentar que nosaltres hem fet, bàsicament és un article que fa referència a donar suport institucional a les persones, diu que "més enllà del territori balear" diu clarament l'article, i després, més avall, sembla que aquí vam tenir un oblit i continua parlant de "comunitats balears o il·lenques assentades fora del territori espanyol", i nosaltres creiem que aquí hauria també de posar balear, per coherència amb tota la llei. És una esmena menor, la formulem en forma de transacció, per mirar que pugui prosperar, però, vaja, vull dir, és per acabar de millorar la llei i, evidentment, no en farem qüestió.

A banda d'aquesta d'aquesta transacció que els propòs, la nostra idea és votar a favor de totes les transaccions amb les quals s'ha arribat a un acord, perquè em sembla que totes van dirigides a acostar posicions. I, evidentment, també votarem a favor de l'articulat.

Fixada aquesta posició, m'agradaria fer referència a l'incident que es va produir en comissió, a la qual no vaig poder assistir pel problema de cancel·lació d'un vol, i simplement vull lamentar, i vull dir-ho, que amb la sol·licitud que se suspengués durant unes hores aquella comissió, que no fos atesa, en aquell cas, per la presidenta de la comissió, crec que vam perdre una oportunitat d'exercir la cortesia parlamentària, perquè, evidentment, s'ha posat en evidència que tenim un problema, perquè, si, escolti, vull dir, cancel·lar vols o cancel·lar barques, ara que tinc la meua companya de grup, la diputada de Formentera, és una cosa que pot passar a qualsevol moment i creiem que s'hauria de preveure, si no, si almenys la cortesia parlamentària no dóna per solucionar-ho, almenys que se solucionari via reglament, que és el que hem intentat a través d'esmenes.

Dit això, i per acabar, la veritat és que la impotència que vam sentir va ser gran i fins i tot pensàrem en no participar en aquest debat, amb acte de protesta, però creiem que, evidentment, sí el que critiquem és que falta cortesia parlamentària, doncs el lògic és que nosaltres no caiguem en la mateixa trampa i tinguem el respecte que toca a la feina que fan els diputats i, per tant, participem en aquest debat.

Això és tot, moltes gràcies, Sr. President.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Ara té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Bon dia, de nou, i donam la benvinguda als representants d'aquestes comunitats illenques aquí presents i als que ens segueixen *on line*. Ja fa més de 30 anys de l'aprovació de la Llei 3/1992, de comunitats balears assentades fora del territori de la comunitat autònoma, una llei que va esdevenir una fita en relació amb els descendents de la immigració balear, però que ha quedat obsoleta i necessitada d'una actualització en les circumstàncies actuals. Desenes de milers de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs van abandonar les nostres illes en recerca d'una vida millor, avui hem d'agrair als seus descendents l'impuls per fer realitat aquesta llei que debatem i a la tasca del Consell de comunitats balears a l'exterior. Molts han estat els que desinteressadament han mantingut viu el fil que els lliga amb ells i els seus avantpassats a les nostres illes.

També és de rebut donar les gràcies pel fet que el Govern tornés a finançar les cases balears, després d'anys que s'havien deixat de banda; i, per suposat, a tots els grups que han participat en l'elaboració d'aquesta proposta de llei, amb vocació de consens. Precisament, un dels punts que més volem destacar és l'ampliació, que és la de la relació d'aquesta comunitat illenca a l'exterior, amb tots els partits representats al Parlament i als ajuntaments, passant d'una relació només amb el Govern, a una que representa millor la totalitat de la societat balear i de les seves institucions. També la participació d'aquestes comunitats amb les nostres diades, efemèrides, festivitats, mantenint la nostra parla, costums i les nostres tradicions.

Encara avui dia som una comunitat molt marcada per l'emigració, durant molts d'anys hem atret treballadors de la resta de l'Estat i d'altres països europeus, a sectors com l'hostaleria i la construcció i, alhora, molts dels nostres joves, que van anar fora a estudiar, han acabat per no tornar per mor de la manca d'oportunitats en sectors que no siguin el sol i la platja, i les dificultats per assolir un projecte de vida a les Illes, a causa de l'alt cost de la vida i a la gran dificultat per aconseguir un habitatge a preu raonable; una dualitat que és especialment remarcable a Formentera.

No volia acabar la meua intervenció sense posar al centre del debat aquesta diàspora balear actual, que no només hem de reconèixer, sinó també posar els mitjans perquè puguin tornar a casa si així ho desitgen; no ens podem permetre perdre més talent.

Respecte de les esmenes, donarem suport a la transacció a l'esmena 647 d'El Pi, referida a les conseqüències del revocament, i també a la transaccionada 728/23 del PP i a la 739, proposta formulada pel Consell de Formentera, que millora i aclareix el redactat. I, per últim, també votarem a favor de dues transaccions més als articles 13 i 14. Respecte de la resta, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Díaz. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, per posicionar-se respecte de les esmenes dels grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados. En primer lugar, debo transmitir el pesar de mi compañera Esperanza Sanz por no poder asistir a este debate debido a que está aquejada de enfermedad. Trataré de suplirla de la mejor manera posible con un discurso del que -espero- perdonen sus carencias.

En segundo lugar, queremos saludar a las personas que hoy están aquí, representantes de esta inmigración balear a distintos territorios del mundo y que representan, de alguna manera -no solamente estas personas, sino aquellas que nos ven y escuchan por *streaming*- que representan a toda esta comunidad del exterior.

Muchas son las razones que explican la diáspora de tantas personas, tantas familias a lo largo del tiempo, largos viajes muchas veces en condiciones difíciles, a tierras desconocidas en ocasiones, sin saber si el futuro estaba garantizado o ese futuro que a veces era negado en origen.

Si hacemos un ligero o un pequeño repaso de esa diáspora, vemos que en el siglo XIX la emigración se dirigió a Francia y Argelia, especialmente la salida de los menorquines, la de Menorca -la isla que represento- hacia Argel, que dejó según las crónicas de aquel tiempo la isla medio despoblada, con una emigración entonces de cerca de 17.000 personas.

Bueno, la madre..., conocerán ustedes, la historia de la madre de Albert Camus, una mujer de origen menorquín, que nació en Argelia pero que era -ya digo- de origen menorquín; a esta madre se refirió en distintas ocasiones el escritor francés y, sobre todo, en *El primer hombre*.

A final de este siglo, cerca de 1900, se produjo una fuerte inmigración vinculada a circunstancias regionales derivada de la crisis agrícola, derivada de la filoxera, por ejemplo, fue una de las causas que, al destruirse las cepas balears hizo que una parte importante de la población saliera hacia América, debido todo esto a una mala situación del pequeño propietario agrícola de aquel momento y también a la miseria de los jornaleros que trabajaban para las grandes propietarios.

En estas circunstancias, de finales del siglo XIX llegaron a Mallorca contratistas de mano de obra que eran originarios de Uruguay o Chile y Argentina, donde fue una gran parte de la población, que emigró. En el siglo XX, en el primer decenio de ese siglo, se caracterizó también por un saldo migratorio negativo, es decir, en ese momento más de 12.000 personas se fueron de las Islas Baleares, básicamente o mayoritariamente, en esta ocasión, de Mallorca y de Ibiza. Luego ha habido distintas fluctuaciones a lo largo de las décadas siguientes y, después de la Guerra Civil, hubo un importante flujo migratorio, en esta ocasión no debido a razones económicas

sino, evidentemente, a razones políticas derivades de la guerra, huyeron -ya no es emigrado-, huyeron, a lugares diferentes.

A partir de la mitad de la década de los años cincuenta el saldo, en cambio, ya se invierte y será positivo ya que va a decrecer notoriamente la inmigración y regresarán, se producirá el fenómeno contrario, con el regreso de una parte importante de la población; y, a partir de los años setenta, debido al *boom* del turismo, esta inmigración dejó de realizarse.

Las razones, por tanto, son fundamentalmente económicas y sociales, falta de oportunidades en la tierra de origen, que obligan a viajes inciertos y preguntas sobre el devenir laboral, social y económico, sin olvidar tampoco -como decía antes- los motivos derivados de la Guerra Civil, que mandó al exilio a miles de personas que tuvieron que huir de la represión y de las matanzas; viajes que, a veces, supusieron en muchos de los que emigraban el desgarró de la separación familiar por una parte, pero también la ruptura identitaria con el lugar de residencia.

En estos momentos, miles de personas originarias de las Illes Balears pueblan distintos lugares del mundo, singularmente de América Latina. Para estas personas se ha trabajado en este parlamento esta ley con el objetivo de acercarlas a la realidad cotidiana perdida, con instrumentos y herramientas que les faciliten esa posibilidad, y para el que el vínculo de pertenencia se mantenga o se reconstruya cuando haya desaparecido.

La historia es el lugar donde el pasado y el presente se encuentran; conocer y entender ese pasado facilita la construcción del presente, y uno de los elementos centrales del presente -para hacerlo edificante- es la participación de las comunidades baleares en el extranjero, en los órganos que se crean al efecto, algo recogido en esta ley y fundamental para que estas raíces comunes se desarrollen.

Decíamos que a finales de los 70 la inmigración en Baleares se retrae completamente y se asiste al fenómeno contrario, al regreso de muchas de las personas que se fueron por las posibilidades derivadas del turismo.

Pero no hemos de olvidar lo que está sucediendo también en la actualidad. Lo que está ocurriendo en los últimos quince años. La crisis económica de 2008 exacerbó las diferencias sociales con la precariedad laboral, con el desahucio de más de 700.000 personas y el favorecimiento del mercado especulativo de la vivienda; una situación en un contexto económico centrado básicamente en el turismo, que dificulta el desarrollo suficiente de otras capacidades y termina expulsando a determinados segmentos de la población, que ven en el extranjero una oportunidad de desarrollo personal o simplemente con el ánimo de subsistir.

Hay unos datos que dicen que en fecha 1 de enero de 2021 cerca de 40.000 residentes en las islas había inmigrado al extranjero; una cifra que diez años antes no llegaba a las 18.000 personas, lo que indica indudablemente un aumento considerable de la inmigración.

Y para acabar, en cuanto a les *esmenes*, ja lo han citado las personas que han intervenido antes que yo, se han recogido

algunas o bastantes aportaciones en comisión y ha habido una serie de *esmenes* transaccionadas que se han ido aceptando, en concreto la 728, 736, 747 y 744 del PP o la 647 de El Pi y, de MÉS por Menorca, la 752.

Por último, queremos reafirmar nuestro compromiso con las comunidades baleares isleñas asentadas en el exterior, esperando que esta ley les proporcione las herramientas necesarias para poder desarrollar su actividad, pero que sobre todo les permita lograr una continuidad generacional con la incorporación en sus órganos de decisión de gente joven que permita esa ligazón entre pasado y presente, entre las tierras lejanas y las que alumbraron su existencia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyores diputats, la benvolguda als convidats que avui ens acompanyen.

Hi ha una realitat que és que unes Illes Balears a l'exterior existeixen, més enllà de les nostres fronteres físiques, i és per l'existència d'aquesta realitat, d'aquest sentiment, per la qual queda justificada aquesta llei, malgrat a alguns els agradaria que aquesta llei no existís, perquè neguen la realitat de les Illes a l'exterior, o bé voldrien que aquesta quedàs diluïda dins una única acció exterior de l'Estat espanyol.

L'emigració balear ha estat objecte d'estudi i ha estat un camí massa sovint, massa vegades sols d'anada, *Un camí massa sovint només d'anada* és el títol del pròleg de l'historiador Pere Fullana, en el llibre *El moviment associatiu balear a l'exterior*, que el Sr. Gómez ens ha citat a la seva intervenció. I és que per entendre la importància i la transcendència d'aquesta llei és important fer referència a la història de la migració balear, que es podria sintetitzar en tres grans capítols.

Per una banda, el primer, que transcorre des del darrer terç del segle XVIII fins als anys 80 del segle XIX, i que té com a antecedents els religiosos mallorquins que a la segona meitat del segle XVIII realitzaren el seu ministeri per Califòrnia i un reduït col·lectiu de mercaders i militars establertes a l'Amèrica colonial.

El segon capítol, i primera gran onada migratòria, va ser a finals del segle XIX i a principis del segle XX, per la fam i per motius econòmics, a Amèrica del Sud, a Algèria o a França.

I el tercer gran capítol es desenvolupa des de finals dels anys 40 fins als inicis dels 60 en els difícils anys de la postguerra espanyola, i finalitza quan es va produir el pas d'una economia agrària a una turística. I és dins aquest episodi que també cal destacar l'exili, després de la Guerra Civil, on molts

de ciutadans marxaren en escapar del franquisme, perseguits per les seves idees o per por a represàlies o per altres motius, i s'exiliaren a França, Mèxic o a Argentina.

I per últim, no hem d'oblidar altres episodis migratoris com el provocat per l'expansió del model turístic de les Illes Balears a l'exterior, en els anys 80 i, més actualment, els desplaçaments de treballadors, en general, i de joves qualificats, en particular, a la recerca d'una oportunitat que no han trobat a la nostra terra i que s'ha produït a les darreres dècades.

I per entendre també aquesta dimensió d'aquesta llei, també s'ha de fer referència als inicis d'aquestes comunitats balears exteriors. I és precisament en aquest llibre, *El moviment associatiu balear a l'exterior, els camins de la quimera*, de Joan Buades i Maria Antònia Manresa, Antoni Marimón i Margalida Mas, on es dona testimoni d'aquests principis i dels motius pels quals l'impulsaren, que ho feren als seus inicis per distints motius: primer, un bloc a ultramar que fou per atendre qüestions bàsiques i urgents, com l'assistència sanitària o l'ajuda econòmica per als més necessitats, i un segon bloc, a Madrid, a Barcelona o a Berlín, més impulsats per un motiu cultural i lúdic.

I és que en el primer dels contextes, el d'ultramar, és on trobam el primer antecedent de comunitat documentada, que és la participació d'illencs a la fundació d'una entitat, el 1857, a la ciutat de Bons Aires, quan es reuniren catalans i balears per fundar el Montepio de Montserrat, una societat de socors mutus. I crec que és necessari explicar aquests antecedents per poder entendre la justificació d'aquesta llei, però aquesta llei respon també a necessitats actuals, la llei i la relació del Govern balear i la resta d'institucions de les Illes amb les comunitats illenques es justifica també per l'existència, sobretot, del lligam emocional, un lligam viu a dia d'avui, i pel sentiment de pertinença de les persones illenques residents a l'exterior i de les persones que hi resideixen temporalment, per motius eventuals, que hi tenen un punt de trobada i de suport per mantenir una ciutadania activa respecte del nostre territori.

És amb aquesta llei que es garanteixen les relacions amb les comunitats exteriors quant al desenvolupament de les polítiques públiques, els canals de participació, les eines de vinculació amb la cultura de les Illes Balears i la seva promoció internacional, les novetats de l'àmbit i l'agenda de referència de tot el relacionat amb les Illes Balears arreu del món. I especial importància té l'òrgan del Consell de les Illes Balears a l'Exterior, que es regula a l'article 12 d'aquesta llei, no sols pel reconeixement institucional a les comunitats, que també, sinó també per reforçar i formalitzar, mitjançant aquest òrgan, el paper de les Balears en el món com a subjecte actiu.

Una referència que vull fer abans d'acabar és el recull a l'estudi i la divulgació de la immigració balear a la nostra terra, perquè, senyores i senyors diputats, en aquesta intervenció vull lloar la feina de nombrosos historiadors, investigadors, periodistes, comunicadors i estudiosos, en general, que amb la seva feina ens han donat a conèixer aquests episodis i han ajudat a retrobaments i a l'enfortiment de lligams ja existents; són nombrosos els estudis i nombroses les obres d'assaig, publicacions que són un referent en la matèria, com

L'emigració balear a ultramar de Joan Buades, o *La història i memòria de l'emigració mallorquina* de Benet Albertí.

També vull fer referència al periodisme, per exemple, a un recent article, *Quan els forasters érem nosaltres* de Francesc Rotger, a *l'Ara Balear*, tan sols fa uns mesos, un article on se'ns recorden les desenes de milers d'illencs que deixaren la seva terra entre els segles XIX i el segle XX.

I també una especial i molt personal referència al programa *De tot color* d'IB3 Ràdio de Ferran Vallès, concretament amb tota una sèrie de programes, com varen ser *L'emigració balear a l'Uruguai*, o *L'emigració balear a Bons Aires*, i també al projecte audiovisual *Casa Balear*, també de Ferran Vallès, a IB3 Televisió, que han estat o ens han mostrat testimonis de retrobaments, testimonis de la realitat de les comunitats illenques a l'exterior.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Hoy quisiera empezar, y que no sirva de precedente, dando la razón a la presidenta, a la Sra. Armengol, a unas palabras que hoy ha dicho, ha dicho exactamente, en respuesta a mi compañero y candidato Jorge Campos, "las palabras son importantes", y es cierto, Sra. Presidenta, las palabras son importantes. Luego, posteriormente, también la Sra. Consellera de Presidencia se las ha repetido a mi compañera Idoia Ribas, "las palabras son importantes", y es verdad, las palabras son importantes.

Podría argumentar muchos motivos por los que vamos a votar en contra de esta ley, pero voy a empezar por el primero, el que las palabras son importantes. Este proyecto de ley, que apenas tiene 16 artículos y 15 páginas, ha tachado de su redacción original 10 veces la palabra "español", 10 veces, eso sería suficiente para un partido como el nuestro para votar en contra, no obstante lo cual, les daré muchísimos motivos más.

La oportunidad y la necesidad. Nosotros hemos asistido al final de esta legislatura a esta vorágine legislativa que les ha entrado a ustedes de aprobar todo tipo de leyes, la mayoría de ellas absolutamente innecesarias o que no había ninguna urgencia en aprobar, y esta es una de ellas, en un momento en el que estamos entrando en una crisis financiera internacional, en que la cesta de la compra está disparada, en que existe un problema trágico y radical de la vivienda, que ustedes mismos reconocen, este Parlamento se dedica a legislar sobre las comunidades de Baleares en el exterior, cuando, además, ya existía una ley que las regulaba, no existía ni esa urgencia ni esa necesidad.

Pero, claro, es que a nosotros, y lo hemos visto con la declaración del diputado de MÉS, nos gusta jugar a esto de la política exterior, si hasta tenemos una consellera que dice que es de asuntos internacionales o exteriores, o no sé qué, porque en el fondo algunos se piensan que esto es un país, que esto es un estado, que esto es una nación, y ni es un país, ni es un estado, ni es una nación; y aquí se les ha visto la patita, a lo largo de toda esta ley, de que, claro, como ustedes no son tan valientes como sus compañeros catalanes, y se lían a hacer embajadas en el exterior, pues vamos a ver si, a través de las casas regionales, esto que toda la vida de Dios se ha llamado una casa regional, podemos crear una semiembajada, porque, según cómo se interprete esta ley, que, además, es muy difusa y muy amplia, pues se puede dar este tipo de utilización.

Porque, claro, es tan difusa y tan amplia, que se inventan ustedes la personalidad de origen, ¿qué es la personalidad de origen? ¿Qué concepto jurídico es la personalidad de origen? Nadie, se lo han inventado ustedes, no existe, pero nos hemos inventado un nuevo palabra, un nuevo concepto, “personalidad de origen”.

Luego, vamos, siguen ustedes desarrollando en esta ley y nos dicen que bastará ya no solo ser originario o descendiente, no, un vínculo afectivo o emocional con Baleares; se va a llenar Alemania de casas de Baleares, llenas de auténticos teutones que adoran nuestra isla, nuestra gastronomía y nuestras playas; y ya no digamos los que tienen vínculos emocionales, por ejemplo, con nuestro mallorquín más universal, Rafa Nadal, todos los admiradores podrán decir que tienen vínculos emocionales con esta isla, y, ¡vamos!, vamos a tener más casas regionales en Baleares que embajadas tiene España en todo el mundo.

(Remor de veus)

A ver, realmente, lógicamente, lógicamente, ¿por qué plantean ustedes en este momento esta ley? Porque esta ley, en el fondo, tiene un trasfondo electoralista, porque les recuerdo el único momento glorioso y famoso que han tenido las casas regionales de Baleares en el exterior en toda la historia de nuestra democracia, el caso “Mapau”, es lo único famoso y reconocido en toda la historia de nuestra democracia de las casas regionales, el intento fraudulento de compra de votos a través de estas casas regionales en el exterior.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Yo no tengo ningún problema, ya sé, ya sé, ya sé quién fue protagonista del caso “Mapau”...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

..., lo sé perfectamente, lo sé perfectamente, pero es que ustedes van a jugar ahora mismo a lo mismo, hacen esta ley, donde prometen dinero, porque, ¡cómo no!, si ustedes no prometen dinero no son felices, un dinero que no tienen y que necesitan para otras cosas, se lo prometen a estas casas regionales. ¿Quién se lo ha prometido en esta ley de 15 páginas y 16 artículos? Ustedes. ¿Con qué fin? Electoralista, porque aquí todo el mundo, en todas partes cuecen habas y en mi casa calderadas, o sea, es que está más claro que el agua cuál es su intencionalidad, por qué han traído esta ley deprisa y corriendo a este Parlamento. Es esa, ¡ah! y, por supuesto, por supuesto, la pervivencia del idioma, porque, claro, uno solo puede tener un sentimiento balear si habla en catalán -curioso, sentimiento balear en catalán-, pero, bueno, dejémoslo porque no hay ningún problema, ¡eh!, sentimiento balear en catalán.

Y es la máxima preocupación que desarrolla toda su ley, porque, evidentemente, su única preocupación es que alguien en Argentina, en Chile, en Uruguay o en Katmandú diga “*Bon dia*”, esa es su máxima preocupación. Porque, además, basta ver cómo van tachando la palabra “español”, porque ustedes consideran que el sentimiento balear es incompatible con el sentimiento español, cosa que es falsa, porque mi manera de sentirme español es sentirme mallorquín, y me siento mallorquín, y como mallorquín me siento español, es que yo no veo dónde está el problema ni la diferencia...

(Remor de veus)

..., es mi manera de sentirme español, mi mallorquinidad, esa mallorquinidad que nosotros defendemos y que ustedes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

... se empeñan en entregar a otras regiones de España. Entonces ¡háganselo mirar ustedes, no nosotros!

En definitiva, en definitiva, ya les digo, bueno, y ¡cómo no!, es que si ustedes no hacen una ley creando comisiones, subcomisiones, consejos delegados y órganos asesores, informes previos vinculantes, es que ustedes no son felices -no son felices-, ustedes lo llevan intrínsecamente; ustedes no han hecho una sola ley que no cree consejos, comisiones, chiringuitos, reuniones y ¡cómo no!, también un órgano que se tiene que reunir, por lo menos una vez cada dos años, al que seguramente invitarán a que los responsables de estas casas en el exterior vengan aquí o vayan ustedes allá, porque esto de viajar a costa del erario nos encanta. Y, si no, pregúnteselo usted al presidente Sánchez y a su Falcon.

Al final es una vuelta de tuerca, más de lo mismo, que nosotros no podemos compartir con ustedes, porque no es más que una expresión de ese nacionalismo aldeano que imprime toda su política.

Y les..., me gustaría...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

..., me gustaría terminar, -no, si déjelos, si están muy entretenidos-, si, al final, me gustaría recordarles simplemente unas palabras de Pío Baroja: “El carlismo se cura leyendo y el nacionalismo viajando”, viajen ustedes un poquito más.

Gracias, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments, remor de veus i se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera intel·ligible*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Melià... Pel Grup Parlamentari Socialista, per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president. En primer lloc, voldria donar la benvinguda al Sr. Daniel Gayá, president de la Casa Balear a San Pedro, Argentina, oriünd de Felanitx, així com a la Sra. Adriana Mabel, així com també a totes les persones que ens escolten pel canal YouTube del Parlament, i també al director general de Relacions Institucionals i Cooperació.

L'emigració ha tengut una gran transcendència en la nostra història contemporània i, en més d'un segle hem passat de ser una comunitat on nombrosos conciutadans varen haver de partir a ser una comunitat que és receptora de moltíssimes persones que venen a cercar una vida millor. Mentre Europa vivia les dues guerres mundials i Espanya la Guerra Civil i la dictadura franquista, a països com Argentina hi havia en aquests moments un gran creixement econòmic i progrés social. Són molts els descendents d'emigrants balears que realitzen en aquest moment el camí invers dels seus avantpassats i retornen a les nostres illes per cercar un futur millor. I la recent aprovada Llei estatal de memòria democràtica dóna, a més, ara la possibilitat d'adquirir la nacionalitat espanyola per a fills i nets d'espanyols exiliats per raons polítiques o ideològiques, o en el cas de dones espanyoles que varen haver de perdre la seva nacionalitat en casar-se amb un estranger abans de l'entrada en vigor de la Constitució del 1978. Per tant, som davant d'una llei que restitueixi una injustícia i és una restitució democràtica.

La reactivació del moviment associatiu Balears a l'Exterior, a la dècada dels 90 de l'any passat, va ser possible, per una banda, pel nostre Estatut d'Autonomia, gràcies al reconeixement que fa l'Estatut del fenomen migratori, així com per la Llei del 1992, que reconeixia la presència de col·lectivitats originàries de l'arxipèlag balear i dels seus descendents establerts fora de la comunitat.

31 anys després d'aquella llei, són les mateixes entitats les que reivindiquen actualitzar-la i el Govern fa la feina i té present tota l'experiència acumulada per aquestes dècades per part d'aquestes comunitats, així com les seves necessitats. Ens

parlen que l'envelliment és un dels principals reptes que tenen aquestes comunitats fora del territori, i també de la importància del relleu generacional i de com poden treballar l'ús de les noves tecnologies per tal d'acostar molts de joves descendents de Balears.

El Consell de comunitats balears a l'exterior ha demanat el suport necessari a nivell institucional per poder ser tractats com un punt de referència, entenen la diàspora mallorquina, menorquina, eivissenca i formenterenga com a agent actiu en la projecció exterior de les nostres illes, i també varen demanar un espai d'interlocució amb els grups parlamentaris i ajuntaments, així com la institucionalització d'una data, com és el Dia Internacional de les Illes Balears a l'Exterior.

Tot això es recull en aquesta llei i a la ponència es varen assumir moltes esmenes dels grups parlamentaris que han enriquit aquest text.

Del partit Proposta per les Illes, hem acceptat el gruix de les seves esmenes, 11 de 16. Sra. Sureda, li plantejo una nova proposta de transacció a la seva esmena 647, per incorporar què implicarà la revocació, en el sentit que vostès volen que s'exposi que tindrà conseqüències, però que això ja serà objecte de desenvolupament reglamentari, i, per tant, tothom té la proposta de transacció, que “les conseqüències del revocament es determinarà reglamentàriament”.

No podem acceptar la 650, de la creació del Congrés, perquè *de facto* el Consell de les Illes Balears a l'Exterior ja fa les funcions de congrés, les convocatòries, a més de les convocatòries formals de reunions dels plenis del consell, també s'organitzen altres tipus d'activitats més informals o de caire més formatiu, cultural o lúdic, per tant, entenem que se superposaria una mica amb el que ja *de facto* fa.

Del Grup Mixt, acceptam la proposta de transacció que ha fet a la 752, per coherència amb tot el text, i, per tant, retirant les dues que quedaven vives, hem assumit el cent per cent de les seves esmenes.

De Ciudadanos, el 63%. Respecte al canvi de títol de la llei, no el podem assumir perquè el que es va fer va ser fer cas del suggeriment que havia fet el Consell Consultiu al Govern, això es troba la clàusula setena del dictamen de 16 de novembre del 2002, i ens varen recomanar posar al final la paraula “balear” o l'expressió “de la comunitat autònoma”, i el Govern va tenir en compte el suggeriment.

De la 673, tot i compartir que es puguin desenvolupar programes i espais radiotelevisius per reivindicar aquest llegat important de l'emigració balear, nosaltres consideram que això no hauria d'anar aquí, en tot cas a la Llei d'IB3, però la Llei d'IB3 d'alguna manera, a un redactat més genèric ja ho pot contemplar, no? A més, que la missió del servei públic, entre els objectius de la Llei d'IB3 contempla que “entre la missió del servei públic hi ha la d'incloure l'intercanvi cultural, la cooperació amb les comunitats i els territoris que tenen vincles lingüístics i culturals amb les Illes Balears”, i també podria ser objecte d'una inclusió dintre del propi contracte programa. Però consideram que no ha d'anar aquí.

No podem acceptar tampoc la 658, perquè entenem que això ja és possible dintre del redactat més genèric que fa referència a afavorir l'apropament de les comunitats als diferents àmbits de patrimoni cultural i immaterial.

I respecte dels complements per necessitats socials, que també plantegen, nosaltres la rebutjam perquè es va acceptar una esmena d'El Pi per tal de detectar oriünds de les Illes Balears o descendents i fer èmfasi en les persones, sobretot més grans, d'avançada edat i en situació d'extrema necessitat per tal de facilitar-los suport extraordinari i informació d'urgència.

Del Partit Popular hem assumit un 47% de les seves esmenes. Avui acceptariem la 736 i fariem tres propostes de transacció, que estan pactades amb la Sra. Durán, a les 728, 743 i 744.

A la 728, quedaria d'aquesta manera: “El Govern i l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i la resta d'institucions autonòmiques, tal i com ha quedat recollit a l'exposició de motius...”, i tota la resta igual. Aquí és vera que hi va haver un informe del Consell de Formentera per tal d'explicar a què ens referíem per “institucions autonòmiques”; a la ponència vàrem quedar que, per intentar evitar que el text fos un text enrevessat i per una qüestió d'economia del llenguatge, d'acotar a l'exposició de motius a què ens referíem exactament, i dir, doncs d'ara en endavant entendrem això, i va ser una fórmula que als diferents grups parlamentaris i, sobretot, al grup proponent, li va anar bé, i, és més, avui vostè ha dit que retiraria algunes esmenes que eren reiteratives en aquest sentit.

Després, també proposam unes esmenes de transacció als articles 13 i 14; el Partit Popular, inicialment, proposava la supressió d'aquests articles, perquè els volia fusionar. Nosaltres defensam que han de ser dues vies diferents, perquè així ens ho demanen les cases a l'exterior, volíem tenir dues vies diferents i, sobretot, tenint en compte que els ajuntaments tenen una capacitat més operativa o més de gestió, i els diputats no tenim aquesta funció. I, bé, així com he repartit el text de la transacció als grups parlamentaris, tothom ha convingut que millora la redacció amb la finalitat d'evitar una interpretació confusa que la comissió era una comissió dintre del Parlament, no una comissió parlamentària, sinó que era una comissió en el si del mateix Consell de Balears a l'Exterior, per tenir un vincle amb els diputats i una possibilitat d'interacció.

La 734, Sra. Durán, no la podem acceptar, tot i que les comunitats a l'hora de parlar empraran les modalitats de les seves illes i localitats d'origen, no la podem assumir, perquè quan un aprèn una llengua d'una manera formal doncs ha d'aprendre l'estàndard, així que el que s'ha d'ensenyar és la llengua catalana.

I després, Sr. Rodríguez, vostè fa intervencions *random*, que és igual que sigui la Llei de balears a l'exterior que qualsevol altra intervenció, és una intervenció tipus i ve aquí, i això, doncs, denota que no han estudiat molt bé la llei, ni han fet molta feina, ni han pogut assistir a la ponència i escoltar els diferents debats i raonaments que s'han produït; perquè, si s'ha assumit el cent per cent de les esmenes del Grup Mixt és, precisament, per poder evitar que hi hagi una confusió respecte

a quines cases ens referim, perquè si posàvem únicament cases..., fèiem únicament referència a fora del territori espanyol, quedaven excloses les cases regionals a altres comunitats autònomes, les cases regionals, per exemple, a Valladolid, les cases de balears a Valladolid, o a altres comunitats. I precisament per això es va assumir, per poder també incloure-les.

I després he de dir que cada comunitat té competències per fer les seves lleis de comunitats a l'exterior, nosaltres avui l'actualitzam després de tres dècades; a nivell estatal existeix una llei per fomentar també l'estudi de l'espanyol i l'*estatuto de la ciudadanía española*, com a la Llei 40/2016, per arbitrar les mesures i mecanismes per facilitar als descendents el coneixement del castellà i poder col·laborar amb altres comunitats autònomes.

També vostès plantegen, com sempre, les seves dèries amb la nostra llengua pròpia de la comunitat autònoma, una dèria que de cap de les maneres no tenen les comunitats balears a l'exterior, no tenen cap tipus de problema, el que volen és mantenir vius els llaços a la seva terra, el patrimoni, la llengua i l'estimen molt més que vostès, això sense cap mena de dubte.

I després, una última cosa, i és demanar-los que no facin el ridícul, perquè vostè diu que ens hem inventat el concepte de “personalitat d'origen”, i això demostra que no ha treballat aquesta llei, però tampoc no s'ha llegit l'Estatut d'Autonomia en què aquest concepte “personalitat d'origen” apareix a l'article 11, com un dret que tenen les comunitats balears establertes fora del territori balear, i es defineix aquest dret com el dret a col·laborar en la vida social i cultural de les Illes i a compartir-la, i estableix a continuació, que això es regularà per llei, cosa que fem, vàrem fer en el 1992, i ara tornam fer, i que no pot comportar concessió de drets polítics, això ho diu l'Estatut d'Autonomia...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, hauria d'acabar, per favor.

LA SRA. CANO I JUAN:

Així que són els paràmetres en els quals aquesta reforma se circumscriu.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Començam el torn de rèpliques i contrarèpliques i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, molt breument, ho faré des de l'escó. He de dir que acceptam la transacció, com havia avançat abans, a l'esmena 647, i, per tant, l'esmena la retirarem.

De les transaccions que s'han plantejat a la resta de grups parlamentaris, també les acceptam perquè consideram que milloren el text.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Sí, Sra. Sureda, som, com vostè, en moltes coses molt positives i, a més, n'he après molt, però amb segons quines al·lusions que s'han fet, no cap al meu grup parlamentari, sinó cap al conjunt de la immigració, fa que almanco li dediquem en aquest Parlament, els que hem treballat realment una llei, uns minuts.

Me sabe mal lo que ustedes han vivido aquí, porque, entre otras cosas, la intervención del partido que no ha hecho ningún tipo de enmiendas, que sale aquí con el discurso a cuestionar el ámbito competencial, pero, además, los conceptos que establece nuestro Estatuto de Autonomía, la construcción en la acción exterior, pues flaco favor le ha hecho y un menosprecio a la emigración, a la emigración de más de 200 años en este país, en esta comunidad, y a esa emigración que sigue, después de muchos años, enfrentándose a situaciones adversas, pero que sigue manteniendo esos vínculos, no solo con nuestra comunidad autónoma.

Usted le ha dado un concepto trasnochado, un concepto ridiculizado a un conjunto de asociaciones y de personas, muchas de ellas, por cierto, ya no nos acompañan, muchos presidentes y presidentas, y quiero trasladarles reconocimiento, que han desarrollado a 11.000 kilómetros proyectos de cooperación al desarrollo para reducir la pobreza en sus países. Y fíjese qué interés deberían tener ustedes, porque lo vinculan a un hecho de que si hay pobreza en el exterior vienen personas migradas aquí, con lo cual, como mínimo, ustedes podría haber un poquito de interés solo en esa parte que les interesa.

Pero también han establecido convenios con la UNED, la UNED, Universidad Nacional Española a Distancia, que ha permitido que nuestros baleares en el exterior tengan una titulación y una formación académica; pero, además, han establecido convenios y han mediado para que la Universitat de les Illes Balears, en el ámbito de las tres islas, también la isla de Formentera, pueda tener convenios con la Universidad Nacional de Córdoba, Argentina. Todo eso usted lo ha ninguneado, ya no solo a su historia, sino el ninguneo a lo que representan gente que se siente de aquí, españoles también, por si a ustedes les interesaba tener ese mayor vínculo.

Pero no solo no han hecho nada, es legítimo que ustedes no quieran hacer una enmienda, pero que vengan aquí a hacer el discurso que han hecho de menosprecio, desde nuestro grupo parlamentario tiene usted nuestra reprobación en su intervención en ese sentido, insisto, en su intervención.

Y, por tanto, decirle que nosotros para resumir, estamos satisfechos de que la agenda política de esta comunidad autónoma sea quien gobierne, con esta ley se reconozca que esté en la agenda política, que esté en la agenda institucional, el tema de las comunidades baleares al exterior, y además esté el interés por sus personas, que es lo importante; no solo las asociaciones a las que usted ha llamado casas regionales, sino que estén esas personas.

Pero diré más, es muy triste la intervención que usted ha hecho, cuando el reconociendo mayor que se le está dando precisamente a ese colectivo, a ese esfuerzo, a ese trabajo, a ese compromiso, lo estén haciendo incluso ministerios de esos países, municipalidades de esos países u otras asociaciones, como las comunidades de todo el Estado español, todas las comunidades del Estado español, todas y cada una tienen leyes en tema de reconocer a su legado, a su emigración, y a esas comunidades, que no las trata de casas regionales, con todo lo que son las casas regionales de aquí, pero que tienen un compromiso, un ideario y una acción muy diferente de la que tienen aquí, porque no tienen los recursos allí que tienen nuestras casas regionales aquí y en cualquier comunidad autónoma.

Por lo tanto, insisto que usted en su réplica espero, y le pido, además, Sr. Rodríguez, que reformule unos conceptos que usted ha hecho, ya no por la ley a la que todos los grupos parlamentarios, menos ustedes, vamos a dar apoyo, sino por ellos, por nuestra emigración, por sus comunidades baleares en el exterior, por lo que representan.

Y en cuanto a los comentarios que ha hecho la diputada Cano, del Grupo Parlamentario Socialista, le repito un poco lo que comentamos en comisión, el hecho es una oportunidad, lo de nuestra Radiotelevisión pública, el ente público, precisamente, es un espacio para asegurar que tengan ese espacio no anecdótico, sino que asuma. Si hay que modificar una ley del Ente Público Radiotelevisió *durem una proposta per fer-ho*, pero sobre todo la manera reconocer la importancia de los gobiernos en que esos espacios también sean espacios de ellos, porque además a los menorquines, los ibicencos, los formenterenses y los mallorquines, en su ámbito territorial, les gustará ver las actividades que hacen las casas baleares allí, que tienen agrupada y tienen su nombre, como la Casa d'Eivissa i Formentera, en su momento, o en la península y en otras, o pueda ser en Ceuta y Melilla, y en Canarias, tengan también esas casas regionales aquí representando esa emigración en el exterior o en cualquier lado; por cierto, Casa Balear de Berlín, Sr. Rodríguez, Casa Balear de Berlín, le puedo asegurar que ninguno de los asociados de esa casa balear, el tiempo que existió, en absoluto ha sido la descripción que usted ha tenido vinculada, simplemente, además con unos conceptos que me parecen muy trasnochados ya y despreciables, y de menosprecio.

Pero es que esa casa balear, lo que hacía precisamente es proyectar a las instituciones de las Illes Balears allí, con lo cual unos socios bastante necesarios allí y en cualquier otro territorio del territorio del planeta.

Muchas gracias.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president, i de manera molt breu. Sólo voy a aprovechar esta breve intervención para volver a agradecer todo el trabajo que hacen las comunidades, las casas baleares en el exterior, todo el trabajo que hacen he dicho antes ingente, y es así, y además sé que uno de los problemas que tienen muchas veces las casas de la comunidad autónoma de Baleares en el exterior es que continúen nuevas generaciones, el volver a que los jóvenes cojan el testigo. Y, evidentemente, yo creo que sí, que ser balear es un sentimiento, y al cabo de muchos años de tener este sentimiento que, a lo mejor, lo has ido heredando de tus padres o de tus abuelos o de tus familiares más directos, es muy necesario que se siga manteniendo, son españoles y son de Mallorca, Menorca, Eivissa y Formentera, y lo sigan manteniendo a muchos kilómetros de distancia de esta nuestra querida tierra.

Por tanto, aparte de agradecerles esto, vuelvo a repetir que nuestro partido político trabajó de manera constructiva para mejorar el texto de la ley, que, finalmente, vamos a votar a todo el articulado a favor, excepto a dos artículos que mantenemos enmiendas, que consideramos importantes, que es al artículo 6 y al artículo 11, que nos vamos a abstener.

Y que ahora lo único que queda es que, después, esta ley realmente se vea mejorada con un reglamento normativo lo más rápido posible.

Muchas gracias.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes Gràcies, Sr. President. Jo no soc tan optimista com el Sr. Gómez Gordiola i no tinc cap esperança que el Sr. Rodríguez reformuli cap dels termes ofensius que ha utilitzat. Però sí que aprofitaré una mica el fil del que, tal com ho ha expressat la Sra. Cano, que crec que ho ha explicat molt bé, sobre les nostres esmenes, i jo ho diré d'una manera una mica així, diguem, vistosa, per reanimar una mica el debat, que és que les nostres esmenes més espanyolíssimes no podrien ser, perquè en canviar el terme "espanyol" per "balear" el que fem, precisament, és incloure les comunitats balears que hi ha a l'Estat espanyol. Per tant, evidentment, quan hi ha una visió paranoica i obsessiva respecte del nominalisme, doncs, evidentment, qualsevol correcció tècnica es pot equiparar que t'arranquin un queixal. Però nosaltres, bàsicament, el que hem volgut fer és que la llei sigui correcta, faci referència a totes les

comunitats de les Illes Balears, fora del territori de les Illes Balears i que inclogui també les que hi ha a l'Estat espanyol. Per això deia, d'una manera un poc vistosa, que més espanyolíssimes les nostres esmenes, en aquest sentit, no podien ser.

Però, bé, tot això forma part de l'anècdota. Jo crec també que cal acabar i felicitar i encoratjar totes aquelles persones que a milers de quilòmetres de distància, doncs, mantenen viva la flama dels seus ancestres i de la cultura, no només dels seus ancestres, perquè també hi ha gent jove, que són les darreres migracions que hi ha hagut per motius econòmics o per motius d'estudis o per motius de formació i, per tant, vull encoratjar, agrair i felicitar aquesta feina i, evidentment, animar el Govern a continuar en donar-los suport.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Gracias, Sr. Presidente, no haré intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, som un país, cadascú ho visqui com vulgui, però som un país, i VOX està en contra d'aquesta llei perquè s'entén que el treball exterior ha de ser una competència sols estatal. I darrere tot això hi ha tres coses: la primera, l'intent d'esborrar una realitat, el sentiment de pertinença a la nostra terra, el manteniment d'una identitat balear; la segona, l'amenaça que les Illes Balears tinguin competències en relacions exteriors, perquè això suposaria poder dir al món qui som sense intermediaris; i tres, perquè vostès, en el fons, volen suprimir la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per tant, agradi o no, des de MÉS per Mallorca volem potenciar el paper de les Balears en el món com a subjecte actiu. I això pot ser que a VOX li cogui, d'igual manera que els cou que tinguem una ràdio i televisió pública pròpia i en català, que les Illes tinguem una xarxa social pròpia i forta que defensen la nostra llengua, el nostre patrimoni, el nostre territori i els nostres treballadors, una xarxa que fa país; els cou que tinguem un règim especial propi i que tinguem unes competències cada dia, com costes, més i més i més.

I també cou que vulguem altres competències, com la de justícia, i que demanem una nova reforma per a l'Estatut d'Autonomia.

Cou que MÉS reclami una policia autonòmica o un cos d'emergències civil propi. Cou que el Govern tengui ponts i mecanismes de relació amb la Unió Europea i cou que tenguem una llengua pròpia, que és la catalana.

Per això aquesta llei té el nostre suport perquè forma part d'una arquitectura mínima que ha de tenir un país com el nostre. Les comunitats d'illencs a l'exterior són un homenatge al nostre passat, són un compromís de present i són una inversió de futur, són la sisena illa o cinquena poblada i per això es mereixen aquesta llei i molt més.

Per últim, abans he esmentat la referència que l'historiador Pere Fullana dedica a l'emigració balear *Un camí massa sovint només d'anada*, però no sempre va ser així, i per això vull recordar també el paper d'aquells emigrants que tornaren a les nostres illes gràcies als quals hem tengut un testimoni oral de gran valor, que ens ha donat una visió molt rica i ens ha conscienciat sobre la importància de mantenir els lligams amb els que sí quedaren; entre ells, i permeti'm la referència o la llicència personal, hi ha mon pare, que va ser vint anys fora de Mallorca, 12 a Montevideo i 8 a Bons Aires, i, com ell, moltíssims de mallorquins que partiren a Veneçuela, a Cuba, a Uruguai, a Argentina i un llarg etc., molts dels quals entraren a treballar de forma irregular, empesos per la necessitat de fer feina i enviar doblers als familiars a Mallorca per poder surar les economies familiars. A tots ells, que partiren i tornaren, també els devem molt.

I no oblidem, senyores i senyors diputats, que un dia això va passar i que foren els nostres els que partiren per fam, per poder tenir un projecte de vida millor o per la persecució de les seves idees o per la repressió i la por, i no ho hem d'oblidar. I per això vull també donar el meu suport a Gary Lineker, no per les seves declaracions textuals, però sí per la seva defensa de les persones refugiades i per la seva crítica a les polítiques i al darrer projecte de llei d'immigració del Govern britànic.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, Sr. Gómez, que veo que le he disgustado, lo cual no era mi intención. Entiendo que no me voy a poder afiliar a Ciudadanos. Verá, yo creo que cuando ustedes elaboran leyes, estas leyes de consenso que les gusta tanto a veces elaborar, yo no sé, de verdad, si ustedes se dan cuenta de qué instrumento están poniendo en manos de qué personas, porque si ha oído el discurso del diputado de MÉS, ha dicho exactamente por qué apoyan este proyecto, este proyecto es lo suficientemente ambiguo y vago en sus definiciones, en sus conceptos y en su organización, que, en manos de según quién, puede ser utilizado para lo que ellos lo quieren utilizar, que ha dicho clarísimamente, "somos un país"; esto no es un país y Narnia no existe.

Pero es exactamente así, es exactamente así, y ustedes no se dan cuenta de que esta gente de ahí no da puntada sin hilo. Y ustedes les favorecen, les favorecen con su consenso.

Nosotros, claro que estamos a favor del apoyo institucional, afectivo, material, en su caso, si se puede, con nuestras comunidades en el exterior, con las de Baleares y con las de toda España, porque, además, la inmensa mayoría de estas comunidades están en Hispanoamérica y creo que ningún otro partido más que el nuestro está volcado en esa visión de unidad ideológica, cultural, de lengua, que VOX con Hispanoamérica, o sea, nosotros no tenemos nada en contra. Nosotros tenemos en contra de esta ley y de cómo se está estructurando esta ley y de cómo ustedes le están dando argumentos para que la utilicen para lo que la quieren utilizar, porque son malos, pero no son tontos, y saben exactamente lo que hacen y cómo lo hacen, y por qué lo hacen.

Y a ustedes, pues les parece muy bien, a ustedes les parece muy bien. ¿Conceptos trasnochados? ¿Conceptos trasnochados los de estos señores! ¿Cuántas veces han citado hoy ustedes a Franco? Ustedes deben ser de los que piensan que contra Franco vivíamos mejor, porque es que, cada vez que suben a la tribuna, vengan lo que vengan y hablen de lo que hablen, lo citan ustedes...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

... -debe ser esto, oiga, pues ¿yo qué quiere que le diga? Pero los que suben cada vez a hablar del caudillo a esta tribuna son ustedes, una y otra vez, una y otra vez, se ve que lo echan de menos, ¿qué quiere que le diga?

Y, Sra. Cano, con todo el respeto, mire, yo me he leído el *Ulises* de Joyce, que es un tocho y es complicado, *La crítica de la razón pura*, y *La guerra de Yugurta* de Salustio, en latín original; su proyecto de ley, de 16 artículos, me ha bastado el tiempo que he ido esta mañana al cuarto de baño para leerlo.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Intervindré des d'aquí, president. Jo voldria, en primer lloc, donar les gràcies i el reconeixement a les cases balears a l'exterior, per la seva trajectòria i sobretot també per haver fet possible aquesta actualització d'una llei que havia quedat obsoleta. S'han recollit totes les reivindicacions, fruit d'aquestes dècades d'experiència i del bagatge als diferents indrets on es troben.

No és una llei que s'ha fet en dos dies, sinó que té anys de preparació i l'any passat, fins i tot, es va aprovar en el vint-i-quatrè Consell del plenari a Argentina, on hi havia el Sr. Gayá, i precisament estava amb la presidenta, la consellera i el director general, per tant, això no s'ha fet d'un dia per l'altre,

sinó que té tot un temps de preparació i s'han fet les coses amb el temps que requereix; ha passat pel Consell Consultiu i, per tant, té totes les garanties democràtiques.

I ara a la seva fase final ha passat pel Parlament de les Illes Balears, on els diferents grups parlamentaris han fet les seves propostes d'esmenes, les hem pogudes debatre i s'ha millorat el text amb les seves aportacions.

Sr. Rodríguez, vostès demostren una falta d'estima i de coneixement de les institucions autonòmiques. *Y ya, si nos ponemos chulas, chulos, ¿no?, yo también me he leído La crítica a la razón pura, La fenomenología del espíritu y Ser y tiempo de Heidegger, y también me he leído esta ley, porque hay que tener tiempo para todo, y ustedes no tienen leyes, no tienen tiempo para el trabajo parlamentario.*

(Alguns aplaudiments)

I m'agradaria dir que s'han complert 40 anys d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i vostès, amb el seu menyspreu, no han assistit ni a un sol acte, ni a aquest Parlament, en què es va fer una exposició, es va fer l'acte dels 40 anys d'Estatut d'Autonomia, ni a les medalles de la comunitat autònoma, la qual cosa denota la poca implicació i estima que tenen cap a aquesta comunitat autònoma.

I vostès el que representen és la pura involució, la involució a una Espanya centralista, en blanc i negre, que no respecta les autonomies i, per tant, no respecten ni la Constitució ni l'Estatut.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Un cop acabat el debat passarem a les votacions que, si cap grup parlamentari o diputat no indica el contrari, es duran a terme d'acord amb les següents agrupacions.

Un poc de silenci, per favor.

Votació de les esmenes. Votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 644/23. Passam a votar. Votam.

9 sí, 26 no, 17 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 650/23. Votam.

3 sí, 29 no, 21 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 640/23. Votam.

3 sí, 33 no, 17 abstencions.

L'esmena RGE núm. 647/23 té una transacció, que el grup proponent accepta. Deman si qualche grup parlamentari s'hi oposa.

Doncs, votam l'esmena RGE núm. 647/23, amb la transacció incorporada. Votam.

36 sí, cap no, 17 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 637/23. Votam.

3 sí, 29 no, 21 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 673/23. Votam.

7 sí, 42 no, 4 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 663/23 i 667/23. Votam.

4 sí, 29 no, 20 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 658, 674, 676 i 671/23. Passam a votar. Votam.

4 sí, 32 no, 17 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 668/23. Votam.

4 sí, 44 no, 5 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 736/23. Votam.

44 sí, 1 no, 8 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 738/23. Votam.

16 sí, 29 no, 8 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 734/23. Votam.

17 sí, 32 no, 4 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 742/23. Votam.

13 sí, 29 no, 11 abstencions.

A continuació votarem les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 739 i 741/23. Votam.

13 sí, 33 no, 7 abstencions.

L'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 743/23 té una transacció, que accepta el grup proponent. Deman si qualcú s'hi oposa.

Doncs, passam a votar l'esmena RGE núm. 743/23, amb la transacció incorporada. Votam.

49 sí, cap no, 4 abstencions.

L'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 744/23 també té una transacció, que accepta grup proponent. Deman si qualcú s'hi oposa.

Doncs, si no s'hi oposa ningú, votam l'esmena RGE núm. 744/23, amb la transacció incorporada. Votam.

49 sí, cap no, 4 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 737 i 740/23. Votam.

13 sí, 32 no, 8 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 729 i 733/23. Votam.

13 sí, 32 no, 8 abstencions.

L'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 728/23 té una transacció, que el grup proponent accepta i deman si qualche grup s'hi oposa.

Idò passam a votar l'esmena RGE núm. 728/23, amb la transacció incorporada. Votam.

49 sí, cap no, 4 abstencions.

La votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt RGE núm. 752/23 també té una transacció, que el grup proponent accepta i deman si qualche grup s'hi oposa.

Doncs, si no s'hi oposa ningú, votam l'esmena RGE núm. 752/23, amb la transacció incorporada. Votam.

48 sí, 4 no, 1 abstenció.

Passam a la votació de les denominacions del projecte, dels articles i de l'exposició de motius als quals es mantenen esmenes.

En primer lloc, votam l'article 1, amb la transacció incorporada. Votam.

49 sí, 4 no, cap abstenció.

Votació de la denominació del projecte de llei. Votam.

46 sí, 4 no, 3 abstencions.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, demanariem votació separada, per un costat, dels articles 3 i 6, i a nosaltres ens va bé la resta.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

President, nosaltres necessitam votació separada dels 6 i 11. Gràcies.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, nosaltres demanam votació separada dels articles 13 i 14 de la resta.

EL SR. PRESIDENT:

Farem votació a votació. Passam a votar, en primer lloc l'article 3. Votam.

42 sí, 4 no, 7 abstencions.

Ara passam a votar l'article 6. Votam.

29 sí, 4 no, 20 abstencions.

A continuació, passam a votar l'article 7. Votam.

45 sí, 4 no, 4 abstencions.

Ara passam a votar l'article 11, que té una transacció. Deman si ningú no s'hi oposa.

Idò votam aquest article 11, amb la transacció incorporada. Votam.

32 sí, 4 no, 17 abstencions.

Ara passam a votar l'article 12. Votam.

45 sí, 4 no, 4 abstencions.

L'article 13 té una transacció, que deman si qualcú no s'hi oposa.

Idò votam l'article 13, amb la transacció incorporada. Votam.

49 sí, 4 no, cap abstenció.

L'article 14 té una transacció, qualcú s'hi oposa?

Idò votam l'article 14, amb la transacció incorporada. Votam.

49 sí, 4 no, cap abstenció.

I ara passam a votar l'exposició de motius. Votam.

49 sí, 4 no, cap abstenció.

Correspon la votació de l'article 8, que també té una transacció que, si ningú no s'hi oposa, el votam amb la transacció incorporada, votam.

45 sí, 4 no, 4 abstencions.

Votació dels articles, les denominacions i les disposicions als quals no s'hi mantenen esmenes.

Votació de l'article 2, de la denominació dels capítols 2 i 4, i de la disposició addicional única bis. Votam.

45 sí, 4 no, 4 abstencions.

Votació de la denominació del capítol 1, dels articles 4, 5 i 9, de la denominació del capítol 3, de l'article 10, denominació del capítol 5, articles 15 i 16, disposició addicional única, disposicions transitòries primera, segona i tercera, disposició derogatòria única, disposicions finals primera i segona. Passam a votar. Votam.

49 sí, 4 no i cap abstenció.

Es faculten als Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de comunitats balears o illenques fora del territori balear.

(Aplaudiments)

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 860/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a neutralitat i concòrdia als centres educatius.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació de les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la RGE núm. 860/23, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a neutralitat i concòrdia als centres educatius.

Començam el debat amb la intervenció del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears i donam la paraula al Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Desgraciadamente, por todos es conocida la imposibilidad de escolarizar en la lengua oficial del Estado en Baleares, esta animadversión hacia lo que nos es común en España se traslada también a los símbolos que nos unen a todos.

Esta proposición la registramos tras el escándalo -uno más-, protagonizado por el Gobierno de la Sra. Armengol, de expulsar a los alumnos de primero B de bachillerato del colegio La Salle de Palma, por colocar una bandera nacional en su aula. Bandera de España, que provocó el rechazo de un grupo de profesores liderado por la profesora de catalán, que se refirió a la misma -a la bandera de España- como "trapo".

Estos docentes, que deberían ser los primeros en dar ejemplo de respeto a los símbolos nacionales, porque nos representan a todos y encarnan valores como los de concordia y unidad, ofrecieron un lamentable espectáculo de odio hacia lo español, algo que, desgraciadamente, se sufre en la mayoría

de centros públicos y concertados por parte de determinados docentes que, más que docentes, parecen activistas separatistas.

Lógicamente, los insultos hacia nuestra bandera, que fueron además aplaudidos por el Gobierno de la Sra. Armengol, tuvieron su respuesta en gran parte de la sociedad balear que rápidamente se manifestó a favor de los alumnos y las familias; ejemplar, y hay que recordarlo, ha sido la respuesta solidaria de infinidad de alumnos de muchos centros de todas las islas que colgaron la bandera de su país. Una vez más, como ha sucedido a lo largo de nuestra historia, la bandera de España, la bandera nacional, utilizada como símbolo de resistencia, como símbolo de libertad.

Diferentes organizaciones de la sociedad civil nos trasladaron su preocupación ante la evidente ruptura de la neutralidad y la concordia en los centros educativos de Baleares, pero no sólo eso, sino que lo que fue más grave es que estos lamentables hechos contaran con el respaldo del Gobierno autonómico que, lejos de velar por garantizar los derechos de los ciudadanos, consiente y ha consentido desde hace años, cuando no incluso alienta estas demostraciones de odio hacia lo español, una situación denunciada desde hace años por VOX y que, desgraciadamente, con los hechos de La Salle de Palma nos han vuelto a dar la razón. Y digo, desgraciadamente, porque ya nos gustaría estar equivocados cuando denunciemos el adoctrinamiento separatista que se sufre en las escuelas, pero es evidente, una vez más, que estos hechos nos dan la razón.

Es inaceptable quedarse de brazos cruzados o, peor, apoyar a los que expulsan a alumnos por colocar la bandera de España e insultar a las familias afectadas, como ha hecho el Gobierno Armengol, familias que aún están esperando alguna explicación por parte de la Consejería de Educación.

Nadie en España debe sentirse atacado o menospreciado por ser español y por manifestar su identidad nacional española, ya sea mediante la bandera o mediante la exhibición de símbolos nacionales.

Por otra parte, además, es obligatorio que el Gobierno autonómico dé cumplimiento a lo establecido en la Ley 39/1981, de 28 de octubre, por la que se regula el uso de la bandera de España y el de otras banderas y enseñas, y cuyo artículo 3 determina que la bandera de España deberá ondear en el exterior y ocupar el lugar preferente en el interior de todos los edificios y establecimientos de la administración central, autonómica, insular y municipal.

Bueno, pues, por todo ello, desde VOX proponemos: primero, que el Gobierno de las Islas Baleares adopte las medidas necesarias para que en los centros educativos se respeten los símbolos nacionales que nos representan a todos, símbolos que además están por encima de ideologías; segundo, que se adopten las medidas necesarias para que no se produzca ningún tipo de adoctrinamiento ideológico, ni actitudes ni comportamientos que vulneren la neutralidad ideológica y política; y, tercero, que se cumpla con la legislación vigente en lo que se refiere al uso de las banderas oficiales.

Por todo ello, esperamos obtener el apoyo para que esta proposición no de ley salga adelante.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari Popular, que ha presentat les esmenes 1648 i 1649/23, donam la paraula al Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, president. Buenas tardes a todos. Tal como hemos venido diciendo, nosotros entendemos que la polémica del colegio La Salle no debería haberse producido nunca, y nosotros... nuestro partido está a favor, como no puede ser de otra manera, de respetar los símbolos oficiales, como sucede en cualquier país con normalidad democrática, y en contra de que se produzcan también insultos o amenazas en los centros públicos, y respetar las normas de convivencia.

No somos favorables a reabrir una polémica que creemos que ya estaba cerrada y superada, y cuando, por parte de los partidos de izquierdas, presentaron una moción sobre este tema, también le dijimos lo mismo, pensábamos que no era oportuno, que los ciudadanos en este momento tienen otros problemas importantes a debatir y a tratar, y que, por tanto, entendemos que debe existir el máximo respeto a los símbolos oficiales que nos representan a todos, nos representan a los que votan y a los que no votan, a los que son de izquierdas y a los que son de derechas, a los que se sienten españoles y a los que se sienten ciudadanos del mundo, y, por tanto representan a nuestra historia y representan al futuro y, por tanto, no deberíamos tener polémica sobre esta cuestión.

Entendemos que tenemos que seguir avanzando precisamente en esa madurez democrática y que la mayoría de los ciudadanos, la inmensa mayoría, el 80%, el 90% creo que se sienten ciudadanos de su isla, de Mallorca, de Menorca, de Eivissa, de Formentera, se sienten también españoles y se sienten europeos, y que hay que intentar con el tema de los símbolos no ofender a la gente, no hacer... creo que... utilizar los símbolos para atacarnos, para poner banderas y hacer guerras de banderas entre unos y otros y herir sensibilidades de los ciudadanos.

Por todo eso, entendemos que... presentamos precisamente en ese sentido las enmiendas que presentamos, y las presentamos, precisamente, para intentar que todos estemos de acuerdo.

Son dos enmiendas de sustitución en las que decimos que los símbolos oficiales nos representan a todos, lo previsto en el artículo 4 de la Constitución Española y en el artículo 6 del Estatuto de Autonomía, y que debemos ser respetuosos con esos símbolos porque nos representan a todos, y son los que establece nuestro marco legal. Los tenemos en la sede del Parlamento, los tenemos en las comisiones del Parlamento y

están en los centros oficiales, y que no debe hacerse un uso partidista y entrar en una guerra de banderas.

En la segunda enmienda insistimos en el principio de neutralidad ideológica y política de los servicios públicos. Los funcionarios, sean de Educación, de Sanidad, de servicios generales, de cualquier tipo de actividad, lo que deben hacer es servir a los ciudadanos con neutralidad política y cumplir las normas.

El apartado 3 de la PNL que se presenta por parte de VOX lo que dice es cumplir la ley, y le daríamos soporte.

Por tanto, lo que entendemos es que en estos temas, evidentemente que se tienen que defender los símbolos oficiales y se tienen que evitar ese tipo de batallas absurdas, que creo que son una minoría de ciudadanos los que establecen ese tipo de batallas, y creo que algunos las provocan y otros las alientan, y que la mayoría de los ciudadanos lo que nos piden es respetar esos símbolos, respetar lo que ponen las normas y no caer en ese tipo de trampas y de guerras inútiles, sintiéndonos orgullosos de lo que somos, sintiéndonos orgullosos como menorquines, como mallorquines, como ibicencos, como formenterenses, como ciudadanos de las Islas Baleares, sintiéndonos orgullosos de ser españoles, para lo bueno y para lo malo de nuestra historia, y de los símbolos que nos identifican como españoles, y sintiéndonos orgullosos de ser europeos.

Por tanto, entendemos que nuestras enmiendas van en conseguir el máximo acuerdo posible en cuestiones que creemos que son de básica convivencia democrática y en ese sentido las presentamos. Por eso solicitamos y esperamos que los promotores de la iniciativa nos aprueben o acepten nuestras enmiendas y que tengan el soporte del conjunto de la Cámara.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Muchas gracias. Ustedes hablan en su iniciativa de respeto a la autoridad, y yo les pregunto: ¿qué era en el ese momento la profesora de La Salle, sino una autoridad, la máxima autoridad dentro del aula? ¿A qué autoridad se refieren ustedes que tenían que rendir pleitesía esos alumnos, si no era a la profesora en ese momento? Y no lo digo yo, lo dice el artículo 124 de la LOMLOE, una ley que, como demócratas, ustedes también tienen que cumplir. Y no lo digo yo, lo dice también el artículo 58 de nuestra Ley de educación balear, una ley que, como demócratas, ustedes también tienen que cumplir. En ambas se dice muy claramente que profesores y profesoras son autoridades públicas, y si ustedes no lo cumplen tenemos el Código Penal, que, en el artículo 550, habla de reos por desacato a la autoridad.

Sigan ustedes con este tema que igual tenemos que acudir al Código Penal para que ponga un poco de orden.

(Remor de veus)

Hablan ustedes de la neutralidad en la escuela, lo hemos dicho muchas veces, es cierto que las ideologías políticas no tienen que entrar en las aulas, ¿qué demonios hace usted aquí insultando a la profesora de la Salle? ¿Qué demonios hacía usted el 28 de noviembre diciendo: a la profesora de la Salle no hay que amenazarla, hay que expulsarla de la docencia?

Las ideologías políticas no tienen que entrar en las aulas, no tienen que entrar en las aulas, ¿qué hace VOX en las aulas de La Salle, me lo quiere responde usted, Sr. Campos?

Una cosa es evidente, es cierto que las ideologías políticas no entran en las aulas, pero le voy a decir: los derechos humanos no se cuestionan -no se cuestionan los derechos humanos-, no se cuestiona el respeto a la diversidad, el respeto a la igualdad entre seres humanos sin importar la raza, el color, ni el origen de procedencia.

No se cuestiona la neutralidad, se lo hemos dicho, es cierto, las aulas no pueden ser neutrales, se lo he dicho muchas veces, en las aulas se está para cuestionar la realidad dada, para cuestionar lo establecido, y, por supuesto, hay que enseñar a los niños y a las niñas que para ser demócrata primero hay que ser antifascista.

Y ustedes hablan de convivencia y, de verdad, ¿ustedes creen de verdad que mejora la convivencia poner una bandera de España en una fachada? Es que, de verdad, el Plan de salud mental tiene que entrar también aquí en este Parlamento, porque es que ustedes necesitan un gabinete entero...

(Remor de veus)

..., si ustedes creen que mejorar la convivencia en las aulas va de poner una bandera fuera, en la fachada, de verdad, ¡háganselo mirar!

Aquí tenemos en Baleares un Plan Convivexit, su presidenta dijo, comentó, que están bajando los casos de abuso en la escuela, se está mejorando la convivencia, pero no por poner una bandera o no, se mejora la convivencia hablando de diversidad, no criminalizando a la gente que viene o en una patera ni en un avión; que tus hijos no vean cómo os molestan o cómo molestan las personas migrantes, eso mejora la convivencia; que no se ría de la violencia machista, eso mejora la convivencia.

¿Ustedes creen, de verdad, que España, de verdad, que España va a mejorar poniendo unas banderas de España en los colegios, poniendo símbolos en las aulas? A España se la mejora subiendo las pensiones y quienes más cobren aporten más; se la mejora subiendo el Salario Mínimo interprofesional para que los niños puedan hacer cinco comidas diarias, con pescado fresco, con verduras y frutas de temporada; se mejora limitando los precios del alquiler, para que cada familia tenga una casa, para que cada niño y cada niña tenga una habitación propia, como diría la Virginia Woolf; a España se la mejora

invirtiendo en ciencia, en tecnología, para dar a los niños y a las niñas un futuro, un planeta más sostenible, y a los padres y a las madres un trabajo durante todo el año.

¿Es que no saben ustedes cómo se contribuye a la educación? Climatizando las aulas, aprobando que se invierte un 5% de producto interior bruto en educación en Baleares, para poder hacer más infraestructuras públicas, para que bajen las ratios, para que se puedan contratar más profesores, aceptando que una de cada dos mujeres sufre cualquier tipo de violencia machista y educando a los niños para que no sea necesario castigar a los hombres.

A la educación se la mejora preguntándonos dónde demonios están los referentes femeninos en los libros de texto, que tenemos un 8% siendo un 52% de la población, y digo yo que algo habremos contribuido a la historia y a la mejora de este país y de las Islas Baleares, por qué sólo se nos nombra un 8%.

A la educación se la mejora expulsando a todas las religiones de las aulas, a todas, sin excepción.

El día que veamos que usted, en lugar de insultar aquí a profesores viene a insultar o leerle la cartilla a Joan Roig, que hoy ha admitido que los precios de los alimentos se han subido una burrada, entonces podremos hablar de democracia y ustedes serán serios en este Parlamento, porque lo cierto es que ustedes no tienen programa, ustedes no tienen ninguna propuesta educativa, no tienen programa educativo, ustedes son la España que se queda atrás.

Y eso vamos a hacer el 28 de mayo y eso vamos a hacer en noviembre, dejarlos atrás.

Gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Sr. Lafuente, no ha bastado su tono sosegado ¿eh?, habitual, ni sus enmiendas, que, entre otras cosas, no se ha pronunciado tampoco sobre ella, yo sí que lo haré.

Yo le voy a pedir al grupo parlamentario que ha firmado esta mañana, junto con nosotros, incluso junto con VOX, un pacto balear por la salud mental, que no frivoliche como lo ha hecho en su intervención, respetable toda intervención, pero está mucho más por encima lo que hemos firmado hoy y lo que representa, y las personas afectadas y las asociaciones que han venido como para que utilicemos eso de la manera que usted lo ha utilizado, Sra. Santiago.

Mire, Ciudadanos no va a estar dispuesto a que de ninguna de las maneras, en el ámbito educativo se instrumentalice

política ni ideológicamente, ni de un lado ni de otro, todo lo que se refiere al ámbito, como digo, de educación, porque lo que tiene que ponerse en el foco es especialmente a los niños, a las niñas, a los jóvenes, a sus familias, a la comunidad educativa, y por eso nosotros venimos pidiendo un pacto de estado, un pacto global, del mayor consenso en todas las leyes educativas.

Y también nos van a tener ahí como venimos haciendo y como seguiremos haciendo cuando hay algún caso concreto, y no estigmatizando a toda la comunidad educativa, como algunos discursos sí hacen, cuando hay ese caso concreto iremos a Inspección Educativa, lo denunciaremos y lo denunciaremos en Fiscalía, si procede. Por eso, precisamente porque se han dado casos en nuestra comunidad autónoma y se han dado casos en otras comunidades, hemos pedido que se refuerce y se cree mayor ámbito actuación en la Alta Inspección Educativa.

Pero desde nuestro grupo parlamentario ya lo hicimos en una ocasión, cuando se hablaba de... cuando un grupo trajo aquí el tema de apoyo al profesorado, a la profesora del centro La Salle, nosotros aquí manifestamos nuestro apoyo y confianza en toda la comunidad educativa, y cuando haya un profesor o una profesora que se salga de esa labor educativa y docente, para utilizar en algún momento expresiones o medios que puedan suponer el adoctrinamiento, insisto, lo denunciaremos y acudiremos a la Inspección Educativa, incluso a Fiscalía. Pero es que, además, trataremos de dar los instrumentos al resto de docentes para que sean ellos los que identifiquen y reprueben esas actitudes cuando las haya, insisto, una por una.

Y respecto al tema de los símbolos, es verdad, y tiene razón usted, Sra. Santiago, cuando ha comentado aquí, y yo lo comparto, que tener los símbolos puestos en nuestras instituciones no hacen mejor a nuestro Estado, a nuestra sociedad; quemarlos, quitarlos o alterarlos para otro uso, sea quien lo haga, evidentemente sí que hace un deterioro al conjunto de nuestra sociedad y a lo que representa la diversidad de inquietudes y de pensamientos de los ciudadanos residentes en el Estado español.

Así que ustedes plantean aquí, VOX, el cumplimiento de una norma que está en vigor, lo hacen con su retórica habitual de los signos, pero, lógicamente, si usted espera una manifestación clara de nuestro grupo parlamentario, le daremos apoyo. Sí es cierto que, con la intervención que ha hecho el Sr. Lafuente, del Grupo Parlamentario Popular, entendemos mucho más precisa a lo que ustedes pretenden, pero a lo que realmente piensa la mayoría de la ciudadanía, que lo redactado en las enmiendas pues también va en la línea del cumplimiento normativa, pero es lo más..., yo lo veo lo más oportuno en este debate.

Por tanto, si usted acepta las enmiendas, también le vamos a dar apoyo.

Y aprovechando un tema de signos, Sr. Rodríguez, le comentaré en proactivo y en constructivo, y además sin ningún tipo de ironía, que quien más se siente orgulloso de utilizar las tres banderas, la de su país, nación, Argentina, Chile, Uruguay,

Dominicana, Cuba y Puerto Rico, son las comunidades baleares en el exterior, en el orden protocolario, su bandera, la bandera del Estado español a la derecha y la bandera de la comunidad autónoma de las Illes Balears a la izquierda, y a veces algunas comunidades, concretamente, tienen por la gran mayoría de miembros que las componen, pues, sean de Menorca, de Eivissa, de Formentera o Mallorca, además la cuarta bandera propia de la isla.

Y, por tanto, quería aprovechar para decirle que eso también lo conozca y, si no, cuando usted quiera se lo demuestro y se lo planteo. Le invito a conocerlo, haga usted un viaje o no, le invito a conocerlo.

Por tanto, nosotros le daremos apoyo a la iniciativa porque es una iniciativa retórica, es decir, sería instar a no cumplir lo que dice la ley, pero con lo que le he manifestado, no vamos a apoyar jamás el oportunismo, la instrumentalización, usted en la exposición de motivos sí que la utiliza, pero aquí lo que se votan son tres puntos de su proposición no de ley, ni tampoco que se busque la polarización o la confrontación.

Y reitero que la comunidad educativa de nuestra comunidad autónoma, los profesionales que están, en la inmensa mayoría, el 99,9%, no se ven contemplados en lo que ustedes plantean en esta proposición no de ley. Y lo que tienen que hacer con ese 0,1% no son proposiciones no de ley, ni mociones, lo que tienen que hacer es acudir a Inspección Educativa y a Fiscalía, cuando, según usted, se cumplan esos casos, que es lo que hemos hecho nosotros y seguiremos haciendo desde Ciudadanos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, Sr. President. Vegem, és que un poc... la cosa dóna per molt, però començarem amb l'excusa que planteja VOX per presentar aquesta iniciativa. D'això ja n'hem parlat en aquest Parlament i aquest Parlament va donar suport explícit a la víctima d'aquells fets, i la víctima d'aquells fets era la docent, que va ser fins i tot amenaçada de mort!, fins i tot amenaçada de mort!

I em sap molt de greu que grups com el Partit Popular, no donessin suport explícit a la víctima, a la docent. Per què? Perquè se senten incomodats per VOX, per l'extrema dreta, i em sap greu. I aquesta incomoditat que demostren quan es presenten aquest tipus d'iniciatives, la demostren també amb les esmenes presentades, se senten incòmodes, se senten incòmodes perquè aquesta gent els condiciona i els condiciona molt, els condiciona els discursos i els condiciona els governs que ja comparteixen.

(Remor de veus)

I em sap greu, sap greu perquè veure aquesta involució del Partit Popular dels anys 80 a ara és greu, és greu aquesta involució, les coses com són, perquè és vera, no varen ser capaços de donar suport a la víctima, que era la docent en aquells moments. De totes maneres, el Parlament es va pronunciar i no aniré més enllà del que va dir el Parlament, suport a la docent que va ser la víctima d'aquells fets.

Quant a la proposta concreta de l'extrema dreta, és clar, vostès proposen tornar a les escoles dels anys 40, 50, 60 i 70, vostès proposen això, i no era precisament un model d'èxit, ni un model de convivència, ni les escoles, ni la societat en aquells anys. Per tant, proposen el fracàs, proposen la no-convivència i proposen l'enfrontament, que és el que varen suposar aquells anys. I nosaltres aquí no hi volem anar.

Estan tan obsessionats amb la bandera i les banderes, que fins i tot l'única persona que en aquest Parlament ha mostrat una estelada, ha estat vostè, és que és gros! L'única persona que en aquest Parlament que ha mostrat una estelada ha estat vostè, tenen tanta cosa amb això de les banderes i els pedaços de colors, que fins i tot un dia va dur una estelada! La veritat és que m'hagués agradat ser jo qui la mostràs, però, bé, va ser vostè, em va passar davant en això! Vull dir que..., ja la va mostrar quan era del Partit Popular aquesta obsessió, en posar aquella banderola grossa, immensa, a Son Real, ja la va mostrar. Vull dir que és una cosa que amb els anys evoluciona, fins arribar fins i tot a dur-nos una estelada a aquest Parlament.

Senyors de VOX, estan realment obsessionats i realment allunyats de les necessitats dels centres educatius, perquè les necessitats dels centres educatius, les necessitats de la comunitat docent, les necessitats de l'alumnat del país, de l'alumnat de les Illes Balears, és posar en el centre els alumnes i posar en el centre aquestes necessitats que tenen dins l'aula, Sr. Campos. I els docents el que fan, amb les seves reivindicacions i amb la seva feina, és posar l'alumnat en el centre.

I parlen de ràtios i parlen d'infraestructures i parlen d'hores lectives i parlen, en definitiva, de qualitat educativa. A vostè encara no li he sentit parlar mai ni de ràtios, ni d'infraestructures, ni d'hores lectives, ni de qualitat educativa, vostè banderetes i això, i no treu cap enlloc. Els docents estan pel que han d'estar, que és per l'alumnat i l'alumnat necessita ràtios baixes, infraestructures adequades, les hores lectives adequades per als seus docents, en definitiva, com deia, qualitat educativa, que és el que aquesta setmana, si no hi ha res de nou, signaran els sindicats amb el Govern, una millora de totes aquestes qüestions.

I si té qualche cas que vostè interpreta que pugui ser adoctrinament, la mateixa administració pública li dona les eines per corregir-ho, mitjançant la Inspecció Educativa, no fa falta anar a l'Alta Inspecció Educativa, la del Govern de les Illes Balears també funciona i funciona molt bé, empri les eines que li dona la mateixa administració i que li dona el mateix Govern.

I ja per acabar, Sr. Campos, li llegiré..., ahir vaig enviar seva proposició no de llei a uns amics que són docents, perquè la veiessin i perquè em donassin qualche idea i perquè..., i em

varen enviar una glosa, de la qual llegiré els darrers versos, perquè vegi què és important per als docents i per a l'educació en el país: "Als docents l'educació és allò que ens enquimera, per als de VOX la bandera és la seva pobra obsessió". Aquests versos són de Pere Palou, un docent ja jubilat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyors de VOX, nosaltres també vàrem donar suport a la docent, perquè és un exemple del que s'ha de fer, és a dir, l'autoritat dins un centre educatiu és la professora. A mi el que em sap més greu i el que ens sap més greu d'aquesta pel·lícula, perquè vostès es munten pel·lícules, no diria dignes d'Oscar, sinó dignes de cinema B, és que vostès el que fan el voler-nos fer entrar a un joc al qual, si poguéssim, ens negaríem, però, com que som demòcrates, entrarem a intentar argumentar el que vostès proposen.

Mirin, nosaltres respectam totes les banderes, però també la nostra, nosaltres les respectam totes, la bandera d'Espanya i la bandera de la comunitat autònoma. I vostès? És la primera pregunta que s'han de formular. Nosaltres també respectam totes les llengües, però també la nostra. I vostès, també la respecten?

Després, vostès parlen d'*adoctrinamiento*, de *identidad*, de *unidad*, de *sectarismo*, és que quan nosaltres llegim aquestes paraules que vénen en boca de la seva proposta, o en escrit de la seva proposta, nosaltres pensam que no critiquen, sinó que es retracten a si mateixos, vostès es retracten a si mateixos, quan parlen d'adoctrinament, creiem que és la seva intenció; quan parlen d'identitat, creiem que és la seva intenció, o anul·lar la nostra; quan parlen d'unitat, *¿de qué estamos hablando, de una grande y libre?* O de què parlam, quan parlam d'unitat? Perquè en aquesta comunitat autònoma, històricament, s'ha viscut amb unitat, s'ha viscut amb respecte i s'ha viscut amb tolerància de les diferents maneres de ser, maneres d'entendre la vida, maneres de pensar i maneres de parlar.

I llavors, vostès parlen de sectarisme, quin sectarisme, el seu? Perquè, és clar, jo quan veig que vostès ataquen i parlen d'aquestes qüestions, tenc la sensació que fan una radiografia de la seva pròpia idiosincràsia.

I llavors els diré una cosa: a l'exposició de motius vostès parlen de "regiones", nosaltres no som una regió, *lean la RAE*, és una diferència que fa fins i tot la Real Acadèmia Espanyola, que vostès tant defensen, no és el mateix una regió que una comunitat autònoma; una regió comparteix territori, comparteix clima, però és que nosaltres som qualche cosa més que tot això, som una comunitat autònoma amb una realitat pròpia política

i administrativa, tot i que a vostès no els agradi, però som una comunitat autònoma. *No nos hablen de regiones*, han de fer una passa més enllà, som una comunitat autònoma, amb la nostra pròpia realitat política i administrativa, que vostès, per cert, volen eliminar. O han de fumar, com han dit qualque vegada? O han de fumar?

Per altra banda, hem de dir que ningú no s'ha de sentir atacat per ser espanyol, jo no m'hi sent, el meu Document Nacional d'Identitat diu que som espanyola, no em sap greu, però també tenc clara que la meua realitat és autòctona, és d'aquesta comunitat autònoma, és d'aquesta terra, és dels meus avantpassats, és d'allò que jo he après, he mamat, he après i estic aplicant.

Per altra banda, vostès parlen de "*la bandera que tiene que ondear*". A quina es refereixen? Torn demanar-ho, a la bandera d'Espanya? I la nostra, també ha d'onejar? Té dret a ser-hi la bandera de la nostra comunitat en els llocs públics, o no? O la passa que vostès volen aconseguir és eliminar-la, com ha passat històricament?

Miri, vostè en els tres punts de la proposició no de llei, parlen de "respecte i d'afecte". Apliquin-s'ho, nosaltres respectam i tenim afecte per totes les realitats, i vostès? Els torn formular la mateixa pregunta.

A la segona, parlen d'adoctrinament i d'ideologia: apliquin-s'ho. O són vostès els que volen fer adoctrinament i ideologia?

I en el tercer parlen de la regulació de la bandera: estimin també la nostra.

Ja per acabar, hem de dir que, en definitiva i en conclusió, ens trobam a les antípodes del que vostès pensen, és impossible que els votem a favor, no només per la forma, també pel fons, però també pel llautó que mostren una i una altra vegada, duim quatre anys de legislatura, ens coneixem massa bé.

Així que, des del respecte més profund a la seva manera de pensar, votarem que no al punt núm. 1, votarem que no al punt núm. 2 i votarem que no al punt núm. 3 de la seva proposició no de llei, perquè a nosaltres no ens duren a escoltar el sermó, a nosaltres no, i perquè creiem en la suma, en la diversitat, no en la crispació, no en la divisió, no en la tergiversació de les realitats, els fets i les normes.

Perquè aquí, a banda de tot, de ser una comunitat autònoma amb tota regla, hi ha un sentiment, un sentiment de respecte, però un sentiment d'estima incondicional cap a allò que és nostre, i pensam que això dignifica les societats. Així que, ens sap molt de greu, però votarem que no.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Quan vostès parlen de neutralitat ideològica, en el fons, el que volen dir és que s'ha d'ensenyar la seva pròpia ideologia, perquè qualsevol altra ideologia que surti del marc conceptual nacionalista espanyol queda exclòs. Aquest nacionalisme espanyol, amb el qual s'hi senten totalment identificats -i ho respect- ha viscut i viu de tenir enemics, i per açò tot aquell que no combregui amb la seva visió, vol trencar Espanya.

De fet, en aquesta mateixa cambra hem hagut d'escoltar, setmana rere setmana, com ens dediquen paraules tan precioses com "*cucarachas*", i altres, pel simple fet de defensar un país plural; no valoren la riquesa pròpia d'aquest país. En realitat, vostès no estimen Espanya, l'Espanya plural, vostès la rebutgen. Els espanyolistes exhibiu un narcisisme maniqueu, per a vostès el seu nacionalisme és natural, normal, democràtic, culte, solidari..., mentre que el de la resta és artificios, patològic, autoritari, barroer, interessat... La seva definició del nacionalisme espanyolista, per a mi és un nacionalisme excloent.

Amb aquesta iniciativa -ja li han dit- vostès demostren clarament el que realment els preocupa: la bandera espanyola! Res a dir de les ràtios, res a dir dels processos d'aprenentatge, tant en alumnes amb dificultats com en els d'altres capacitats. Com que la seva teoria falla per totes bandes han de recórrer a les mentides, al més pur estil goebbelià. El simple fet de debatre sobre el que va passar a La Salle no respon a una preocupació real per l'educació, respon, precisament, al que invoca aquesta iniciativa. El que vostès plantegen és un sofisme, que és un argument fals amb el qual es pretén demostrar una cosa o un fet, en aquest cas, en concret, la seva iniciativa planteja que si la professora -amb el suport del claustre- dona per acabada la classe per una actitud inapropiada de la classe, és que menysprea Espanya, és que menysprea la bandera. Més fals que els sopars de duro.

El claustre de professors havia acordat, abans de l'inici del campionat, col·locar la insígnia només els dies que hi hagués partit, i aquell dia l'equip espanyol no jugava, pel que la mestra va demanar que es retirés. I els alumnes, en lloc de respectar l'autoritat de la professora, es van sublevar.

Parlen de concòrdia, i a la seva iniciativa es troba a faltar una condemna explícita a les amenaces i insults que va rebre la professora, un assetjament propi dels intolerants i, sincerament, i pel que hem vist, promogut per vostès mateixos.

Ja no és que expressi aquesta condemna, ja que vostès han posat les aules al centre de les seves batalles culturals, posant el professorat en el seu punt de mira; mentre que una de les funcions de les escoles és ensenyar valors com l'empatia, el diàleg, la convivència, valors, sincerament, inexistents a la seva iniciativa. Cal reivindicar la importància de l'escola, ja sigui pública o concertada, com una eina d'igualtat social i com un espai potenciador de la tolerància i la convivència, just el que vostès volen dinamitar.

Jo ja vaig acabant, perquè el que realment és important de tractar són temes com les pensions, la iniciativa que nosaltres

hem portat avui a debat i que farem a continuació. Per tant, Sr. Campos, és evident que nosaltres tampoc no li donarem suport a aquesta iniciativa.

Gràcies.

(*Algunes aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bona.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Avui vostès no venen a presentar una proposició no de llei, avui venen a intentar convulsar -com sempre han intentat fer- l'educació, no venen a parlar sobre com millorar el sistema educatiu o sobre els continguts que sovint els interessa controlar, no, avui sobre símbols, els símbols com a atac, els símbols com a divisió, i recordar una de les etapes més funestes que ha tengut l'educació a la nostra comunitat, amb el darrer mandat del Partit Popular.

Això no és sumar a la qualitat educativa, que tant ha millorat a les nostres illes en els darrers anys, segons tots els indicadors. Vostès tenen un interès tan gran en l'educació que el que volen és tornar-ne les competències, quan el que passa és que són absolutament incapaços de gestionar-les.

Deia Hanna Arendt que l'educació és el punt que decidim si estimam el món suficientment com per assumir la responsabilitat per ell. La seva proposta en educació és, en canvi, absolutament irresponsable.

Aquest és un tema del qual s'ha parlat en els actes del quarantè aniversari de l'Estatut d'Autonomia, hi ha hagut acord en dir que, si no tenguéssim competències d'educació, hi hauria molts menys professionals del sector educatiu, ara mateix, a les Illes Balears. Hi ha hagut concòrdia, com la que va fer possible l'Estatut.

Vostès, en canvi, s'han autoexclòs d'aquests actes, de la mateixa manera que diuen a diputats de l'oposició que es preocupin si tenen aplaudiments de la bancada dels partits que donen suport al Govern; a vostès el que realment els preocupa és precisament que n'hi hagi, de concòrdia, que és el que els demòcrates cercam perquè és la clau de la convivència.

Demanen respecte a les normes i a l'autoritat; les representacions de símbols dins una aula, Sr. Campos, no són oficials i qui té autoritat dins l'aula és el professorat, precisament. Professorat el qual vostès assenyalen i denigren contínuament, són vostès qui polititzen qualsevol activitat. Intentar que els alumnes se centrin en la classe i no en un mundial de futbol, que és el que intenta qualsevol institució educativa preocupada mínimament per l'aprenentatge de l'alumnat, per a vostès es converteix en un afront ideològic i ve seguit de l'ús del terror, amb les seves corresponents amenaces i sospites constants. Vostès són un obstacle per a la convivència, només transmeten por.

Sap què diuen els estudis en psicologia social? Que si a un grup de gent se li assigna una bandera és percebut com a menys amable i més amenaçador. Les crides que fan vostès a reunir-se sota la bandera de la qual s'han volgut apropiat, impliquen, per tant, prendre partit i suposen poc més que una exigència de rendició incondicional a l'altra part. La seva visió de concòrdia és: estigues d'acord amb mi i així no estarem en desacord. Això és més aviat una amenaça i no un argument. Cerquen la submissió a una visió de la identitat nacional totalment incompatible amb la diversitat cultural i la pluralitat política de la ciutadania de les nostres illes, que és una de les nostres grans riqueses.

Com recordava Stefan Zweig, la tolerància és una virtut ètica; vostès recorden sempre la base cristiana de la nostra societat. Escoltin el Papa, per tant, que a una de les seves encíclics titulada *Fratelli tutti*, *Tots germans*, alertava contra els que volen exasperar, exacerbar i polaritzar per suscitar la desconfiança constant, tot i que disfressada darrere de la defensa d'alguns valors.

Cerquen trivialitzar la bandera, banalitzar-la, el que amaga la seva proposta és justificar un ús quotidià dels símbols nacionals, en aquest cas, dins les aules, sense que cap llei no ho disposi o cap institució pública ho imposi. És el que el científic social britànic Michael Billig anomena "nacionalisme banal", la bandera, fins i tot, a la sopa, i voler fer creure que això és un fet normal.

I torn a Hanna Arendt que, en analitzar els totalitarismes, ja va alertar que la banalització de segons quins actes pot tenir conseqüències gravíssimes, amb individus que actuen dins les regles del sistema al qual pertanyen sense reflexionar sobre els seus actes, sobre les seves conseqüències. El que cerquen vostès és l'homogeneïtat cultural de la societat i la supressió de qualsevol diferència. Uns patriotes a qui els sobren la meitat dels seus compatriotes, són qualsevol cosa menys uns patriotes. La seva és una recepta per a la confrontació, no per a la convivència. Fan servir la bandera nacional, no com a esforç per unir el país, sinó com a senyal als seus seguidors que comparteixen les seves opinions. És intentar malmetre un símbol que pretén representar-nos a tots, amb una política divisòria que alimenta el racisme i l'odi, i amb aquest objectiu creen una falsa creença com a instrument de mobilització, en aquest cas volen fer creure que hi ha un problema de convivència a les aules. Això és pura propaganda.

Però no s'accontenten amb mentir, no queden aquí, sinó que deliberadament es proposen transformar les seves mentides en realitat i creen una falsa dicotomia entre amics i enemics, en aquest cas, del país, i feren, així, greument la pluralitat del nostre país i de la democràcia. Cerquen que els joves perdin la seva facultat de pensar, de reflexionar, de pensar críticament i de moure's més enllà dels seus prejudicis, o d'esforçar-se a pensar des del punt de vista d'una altra persona.

I, mirin, si vostès fan una moció de censura amb un comunista, jo en citaré un altre, això sí, europeïsta, cal saber triar els referents, com deia Enrico Berlinguer, "la política han de ser grans debats, xocs d'idees, però il·luminats per perspectives clares, encara que diferents, amb la intenció de

garantir el bé comú”. No oblidin que som aquí per fer el bé comú, no per rapinyar quatre vots.

Sortiran segurament ara aquí a dir frases falangistes, com diuen habitualment, han de saber, idò, que la pàtria, que és el que ens uneix, no és la bandera, és l'educació que es rep a les aules, i els pobres el que no es poden permetre és viure sense salut i educació, que és el que construeix pàtria.

I ja que vostès ens vénen amb propostes que recorden altres temps amb *la Formació del espíritu nacional*, rememorar que aquests dies es compliran noranta anys de les paraules d'Otto Wels, Alemanya del 1933, al darrer ple del Parlament alemany, quan digué: “Ens mantenim fermes en els principis de l'estat de dret, la igualtat i el dret social que s'hi estableixen”. Els socialdemòcrates professam solemnement els principis d'humanitat, llibertat i socialisme.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Empezaré por responder al Sr. Lafuente, del Partido Popular. Cuando usted dice que estamos ante una polémica superada, lo siento, Sr. Lafuente, pero esta polémica no está superada, ya nos gustaría a nosotros que estuviera superado, pero esto no está superado, no estamos viviendo una batalla de banderas, en este caso lo que estamos viviendo son unos señores que son unas víctimas, que son los alumnos que han sido expulsados por colocar la bandera de su país, y unos agresores, que son esos docentes, que son activistas separatistas que los expulsan porque ven la bandera nacional.

Eso es lo que ha pasado en este caso, aquí no hay batallas, y no podemos decir que es un tema superado cuando esto se repite constantemente en la mayoría de centros educativos públicos.

Las enmiendas que ustedes han presentado no las podemos aceptar porque es que el título de esta proposición no de ley es *neutralidad y concordia en los centros educativos*. Ahora ustedes nos presentan una primera enmienda, donde nos dicen: “los símbolos nos representan a todos”, evidentemente, estamos completamente de acuerdo, los símbolos nos representan a todos, pero es que no estamos hablando de generalidades, estamos hablando de un tema concreto de lo que está pasando en los centros educativos.

Es igual que en la segunda, que nos dicen: “la neutralidad de los servicios públicos, todos”, sí, claro, pero es que estamos hablando de la neutralidad ideológica y política en los centros educativos. A eso hace referencia esta proposición no de ley.

Claro, ustedes se están poniendo de perfil, lo mismo que ha hecho el señor de Ciudadanos, ante una cuestión que es muy grave. Que yo entiendo que se pongan de perfil porque esta cuestión tan grave, el adoctrinamiento separatista que sufren las escuelas, se ha sufrido cuando ustedes gobernaban. Entonces, que ahora se pongan de perfil, no extraña, pero es un problema importante. Y es un problema importante porque se ve el extremismo de aquellos que nos gobiernan, cuando se presenta aquí una proposición no de ley que lo que pretende es acabar con el adoctrinamiento y que los centros educativos sean espacios de neutralidad.

Claro, hemos escuchado el mitin de la Sra. Santiago, de verdad, que por mucho que grite no va a tener la razón. Usted ha llegado aquí a... bueno, nos ha sacado hasta Mercadona, y es una proposición no de ley que habla de neutralidad ideológica y política en los centros educativos. Mire, la profesora es una autoridad, los profesores son autoridad, muy bien; si hay alguna norma de convivencia de centros que tenga que aplicar ese profesor y realmente entra en conflicto con colocar una bandera de España, el problema está en la norma de convivencia y en el profesor. Jamás puede ocasionar un problema de convivencia colocar la bandera de tu país. Imposible.

Insisto, es obligatorio colocar las banderas oficiales en los centros educativos públicos, tanto en el exterior como en el interior, en los centros educativos públicos, Ley de banderas de 1981. Como es obligatorio en la mayoría de países de nuestro entorno, en Francia mismo, en Francia es obligatorio tener no solo la fotografía, el retrato del jefe del Estado, sino la bandera nacional francesa, y eso es lo normal, porque son los símbolos que nos representan a todos y son precisamente esos símbolos que representan la unidad y la concordia.

Porque nosotros, cuando hablamos de unidad, lo digo por la Sra. Pons, que se ve que sigue viviendo en los años 60, que nos dice que ¿unidad qué es: una, grande y libre? No, unidad es...

(*Remor de veus*)

... unidad y concordia es lo que todo país busca, a ustedes, como son partido nacionalista, no les va bien, a ustedes no les gusta, y yo lo entiendo, pero no vengan aquí con el discurso de defender “*lo nostro*” porque ustedes están muy lejos de defender “*lo nostro*”, ustedes defienden todo lo que tiene que ver con lo catalán, la lengua catalana, los países catalanes, vamos, si han salido ustedes aquí a defender a una entidad progolpista, El Pi defendiendo una entidad progolpista, como es la Obra Cultural Balear, va a decir usted que aquí viene a defender “*lo nostro*”, no, ustedes no vienen a defender “*lo nostro*”.

Nosotros respetamos todas las banderas oficiales, por supuesto, no tenemos ningún problema, ¡solo faltaría! Aquí han salido ustedes a decir auténticas barbaridades, es que lo que no se está respetando, precisamente, es la bandera oficial del Estado; es que aquí no estamos hablando de que haya un problema porque se haya colgado la bandera de Baleares y como se ha colgado la bandera de Baleares han expulsado a unos alumnos, no; es que aquí estamos hablando de que se han expulsado a unos alumnos porque han colgado la bandera

nacional, la bandera de Espanya. ¿Ustedes se imaginan que en Francia, en Italia, en Estados Unidos, en cualquier democracia seria, se expulsa a unos alumnos por colocar la bandera de su país? Y que nosotros presentemos una proposición no de ley precisamente condenando esos hechos y salgan aquí desde el Partido Socialista, Podemos y MÉS, diciendo que nosotros estamos buscando la polarización y el odio, cuando se han expulsado a unos alumnos por colocar la bandera de su país, porque encima coincidió con un mundial de fútbol, ¿a ustedes les parece normal? ¿Se dan cuenta de la postura extremista y radical que están adoptando?

Se dan cuenta, señores de Ciudadanos y del Partido Popular, que no nos ponemos de perfil, porque si nos ponemos de perfil, lo que ha pasado estos últimos años, estos señores avanzan en su radicalismo, en su adoctrinamiento separatista, y los llevan a las escuelas, que es lo que está pasando actualmente. Las escuelas hoy en día, desgraciadamente, están infestadas de todo tipo de trapos estrellados, de lacitos de multicolor; todo con una carga política ideológica importantísima, eso es lo que se sufre hoy en los centros educativos públicos.

Y lo que pedimos aquí es que se cumpla la ley. Sra. Pons, la ley, Sra. Santiago, Sr. Bona, pedimos que se cumpla la ley, la Ley de banderas, que se acabe con el adoctrinamiento político e ideológico en las escuelas de Baleares, que se quite de una vez todo lo que ustedes están haciendo en los centros educativos públicos de Baleares, que está muy alejado de lo que pretende la Sra. Santiago. Bueno, la Sra. Santiago...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Campos, hauria d'anar acabant.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

... -voy terminando-, la Sra. Santiago lo que pretende, y lo ha dicho muy bien, es que los centros educativos sirvan como centros de adoctrinamiento. Nosotros no, nosotros queremos que los centros educativos sean centros donde adquirir conocimiento, ustedes no quieren eso, ustedes quieren una sociedad que esté, pues, bueno, a las órdenes, pues imagínense, de la izquierda que nos gobierna.

Yo les pido el apoyo de todos modos, porque lo que necesitan nuestros hijos es una educación fuera y al margen de todo tipo de ideología.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Segons ha manifestat el Sr. Campos, no accepten les dues esmenes.

Per tant, passam a votar els punt 1, 2 i 3, tots tres junts. Passam a votar. Votam.

20 sí, 33 no, cap abstenció.

(Remor de veus)

Seguidament... senyors diputats, per favor. Senyors diputats, per favor.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 864/23, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, per a la dignitat del sistema públic de pensions.

Seguidament, passam al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 864/23, del Grup Parlamentari Mixt, per a la dignitat del sistema públic de pensions.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I la veritat és que s'ha de dir que no sempre tenim la sort de poder portar a debat del Ple un tema de tanta actualitat com és el de la revisió del sistema de pensions, que, com saben...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... ha estat notícia els darrers dies, i nosaltres ho portam aquí de la mà de la coordinadora d'entitats, de les plataformes insulars de pensionistes de les Illes Balears, que agraeix i don la benvinguda al Sr. Pep Juárez de la Plataforma Mallorquina, i també als seus companys menorquins, que són els qui ens van demanar que presentéssim aquesta proposició no de llei, els quals segueixen aquest Ple per You Tube. I els vull donar un agraïment, perquè es tracta de persones compromeses que, com m'agrada dir a mi, no es preocupen de la seva pensió, perquè ells ja la tenen la seva i, poc o molt, la continuaran tenint, sinó que es preocupen per les nostres pensions i per les pensions dels més joves, perquè realment ells han vist molt clarament que hi ha una amenaça molt greu sobre el manteniment d'aquest sistema de pensions el qual, evidentment, és un dels puntals de l'estat del benestar i un dels puntals de la de la seguretat dels treballadors de cara a la seva vellesa.

Per tant, és un tema de molta actualitat, un tema que entronca amb una preocupació d'uns ciutadans que estan mobilitzats i gràcies als quals s'han aconseguit algunes millores i esperem que encara se n'aconsegueixin més.

Com vostès saben, el tema estrella del debat que hi ha actualment sobre la revisió del tema de pensions té a veure amb el període de còmput per meritjar les pensions, per calcular la pensió; hi ha hagut una sèrie de reformes els últims anys, el 2011, el 2013, el 2021, com es diu popularment, a cada bugada s'ha anat perdent un llençol: a la del 2011 es va perdre aquest període de 15 anys de període de còmput per calcular la pensió, s'ha anat allargant, evidentment sempre en perjudici de les expectatives dels treballadors de poder tenir una pensió d'acord amb la contribució que han fet en els anys precedents.

Un altre tema que està damunt la taula, que també ha estat notícia, en aquest sentit, positiva, que és l'increment que han experimentat enguany les pensions contributives, del 8,5%, que no han d'amagar, però, tot i que donem la benvinguda a aquest increment, la pèrdua de poder adquisitiu que han tingut les pensions en els últims anys, de manera que han augmentat de mitjana molt per sota de l'IPC, de fet, fins i tot, amb aquest increment del 8,5% continuen augmentant per sota de l'IPC i, per tant, es produeix una pèrdua de poder adquisitiu d'aquests treballadors que han cotitzat durant molts anys i que quan arriben a la seva vellesa veuen que aquella contribució que han fet queda reduïda molt per sota del que havien esperat.

Per això volem un increment de les pensions en funció de l'IPC. Volem un increment de les pensions mínimes, perquè siguin igual al Salari Mínim Interprofessional. Volem que incrementem el Salari Mínim Interprofessional fins arribar al 60% de l'import del salari mitjà. És a dir, tota una sèrie de reivindicacions que aquest col·lectiu encapçala, que nosaltres hem volgut acompanyar i que volem secundar.

Hi ha un tema també, que tocam a la proposició no de llei, importantíssim, sobre la bretxa de gènere, en aquests moments, doncs, és sabut per tothom, igual que hi ha una bretxa de gènere en els salaris, lògicament, també hi és a les pensions. A la proposta que el ministeri ha posat damunt la taula se suposa que s'intenta pal·liar aquesta bretxa de gènere, però, precisament, l'increment del període de cotització el que fa és engrandir aquesta bretxa, perquè, evidentment, els treballadors que es troben en una situació de més precarietat són les dones i són les que tenen més dificultats de mitjana per poder presentar una carrera professional prou llarga per poder aconseguir aquest període mínim de cotització. Per tant, a partir del moment que ampliem el període de cotització, evidentment, s'incrementa la bretxa de gènere, encara que de forma cosmètica incrementem, doncs, per exemple, el complement de bretxa de gènere que hi ha a les pensions, un complement que són uns 30 euros i que aleshores es proposa d'augmentar-lo un 10%. Doncs, aquest augment, comparat amb l'impacte que tendria la bretxa de gènere l'ampliació del còmput, evidentment, queda en no-res.

El rerafons que hi ha darrera de tot el procés intel·lectual de revisió de les pensions es resumeixen en un concepte, que és el que s'intenta que la ciutadania assumeixi, el de la insostenibilitat, això és insostenible, el sistema és insostenible. I aquest missatge continuat, aquesta pluja fina, el que pretén és que els treballadors es desmobilitzin i donin com per inevitable la pèrdua de poder adquisitiu de les seves pensions, la pèrdua d'expectatives de les seves pensions en el moment d'arribar a la jubilació.

És molt paradigmàtic, ho diguem a la proposició no de llei, que la Llei 21/2021, de 28 de desembre, de garantir el poder adquisitiu de les pensions, entre d'altres mesures preveia a una disposició addicional que es fes un informe d'auditoria sobre el finançament de les despeses de naturalesa contributiva i no contributiva. Ha passat un any, hi havia un any de termini per fer-ho, no s'ha fet, llavors, és clar, continuam amb el discurs d'això és insostenible, és insostenible, i resulta que quan el Govern, amb una llei que ha fet aquí mateix, es compromet a fer una auditoria, aquesta auditoria no hi és i, per tant, anam donant pals de cec amb el lema, amb l'eslògan de la insostenibilitat del sistema.

Nosaltres creiem que aquests temes s'han de desemascarar. Abans, quan parlàvem amb Pep Juárez, m'ha recordat que es calcula que el deute que té l'Estat amb la Seguretat Social és de 120.000 milions d'euros, és a dir, el saqueig que es fa del sistema de pensions per finançar les despeses del present, que hipotequen el futur, el nostre futur. Per tant, evidentment,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -sí, Sr. President, tot d'una, com que el Sr. Campos ha pogut intervenir un minut i mig més, jo pensava que ja teníem màniga més ampla, acab tot d'una, no es preocupi, Sr. President, gràcies.

Només dir, abans d'acabar, que en principi quedaré a l'espera del plantejament que facin els grups esmenants, però no acceptarem les esmenes, perquè tenim la sensació que al que venen és a descafeïnar i a esfilagarsar el missatge que volem aportar aquí amb aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista i Unidas Podemos, que han presentat conjuntament les esmenes [1645](#) i [1646/23](#). En primer lloc, intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies, president, bones tardes, senyores i senyors diputats. Avui tornem parlar en aquesta proposició no de llei del sistema públic de pensions, que hem deixat clar més d'una vegada i més de dues que nosaltres, com a Grup Socialista, ens posicionam cap a un sistema de pensions públic a partir d'unes premisses que siguin equitat i justícia social i corresponsabilitat generacional, i això és el que es planteja en tot moment, el que es planteja aquí i el que s'ha plantejat dins el si dels Acords del Pacte de Toledo és la sostenibilitat i la corresponsabilitat de tothom en fer de les pensions dels nostres majors que siguin justes i que permetin mantenir una vida digna.

Crec que aquí, en aquest Parlament, ja s'ha parlat diferents vegades sobre la necessitat de reforçar el sistema, de fer-lo sostenible; també s'ha parlat més d'una vegada de la necessitat de ser dins del marc del Pacte de Toledo, que és d'on surten les recomanacions i cap on s'han de redirigir les diferents modificacions. I, per tant, partint dels principis de solidaritat i sostenibilitat, es proposen diferents mesures.

L'actualització de pensions generada avui, també hem de veure com ve des de temps anteriors, aquí parlaven de la recuperació del poder adquisitiu, i també hem de dir que el Govern de Mariano Rajoy es va desvincular de l'actualització de pensions i això va fer que s'augmentàs per sota de l'IPC; ara es recupera aquest IPC, i jo crec que la recuperació del 8,5% és més que considerable i que s'ha de seguir endavant.

En relació amb el segon i tercer punt, nosaltres hem presentat una esmena que, ja ha dit, que ja ha avançat que no l'acceptarà, per recuperar de forma escalonada l'ajustament al Salari Mínim Interprofessional de les pensions i als acords. De tota manera, nosaltres votarem a favor tant del punt 1 com del punt 2 com del punt 3, malgrat no accepti l'esmena, perquè consideram que s'ha de fer.

Ara bé, hem de dir i hem de deixar clar aquí que es treballa, per una banda, a avançar en el Salari Mínim Interprofessional, a pujar el Salari Mínim Interprofessional, jo crec que augmentar un 47% aquest salari mínim interprofessional també és avançar en el sistema de pensions, perquè això repercutirà en les cotitzacions, jo crec que passar de 735 euros a 1.080 és un avanç molt considerable, que tal vegada no és prou, no és suficient, però hem de seguir per aquest camí.

Respecte del punt 4, també he de dir que des d'aquest grup ja es varen presentar a la legislatura passada diferents iniciatives referides a la bretxa salarial. Crec que encara és considerable la bretxa salarial i la prova és que mires les pensions mitjanes i en el 2023 la pensió mitjana és de 994 euros per a les dones i 1300 i busques per als homes, de pensió mitjana. Per tant, hi ha una escletxa, és evident, però també hem de dir que s'avança i crec que la darrera reforma avança en la reducció de l'escletxa, no sols en el 10% aquest del qual parla vostè, sinó en altres mesures, que crec que també són importants, perquè crec que el cobriment de les llacunes de cotització és important per poder reduir això i poder avançar.

Respecte dels punts 5 i 6, als quals nosaltres també donarem suport, perquè s'ha anat reduint tota aquesta escletxa, més el que parlàvem de poder augmentar de cara al futur... i crec que aquí també és important parlar de la guardiola, del fons de reserva de les pensions, que va es va buidar literalment, saquejat durant els moments del Partit Popular, vull dir, que reduir un 77% aquest fons, això també té repercussions avui dia perquè no es poden revalorar, i crec que el mecanisme d'equitat intergeneracional que es planteja és més que suficient.

Respecte dels punts 7 i 8, si no accepta l'esmena, nosaltres hi votarem en contra perquè crec que hem de partir de la idea que aquests canvis s'han acordat dintre del consens i dintre del marc del Pacte de Toledo, i la major part de grups li donen suport. I, per tant, hem de seguir pel camí del consens i de l'avanç de totes les diferències, que n'hi ha, i que s'ha de seguir

avançant amb totes les diferències, però hem de seguir pel camí d'anar ajustant aquest sistema a la situació (...).

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, president. En primer lloc, vull donar la benvinguda al Sr. Juárez en representació de la Plataforma de pensionistes i de totes aquelles persones que segueixin el debat avui pel canal de You Tube del Parlament.

Vegem, la nova reforma de pensions del govern de coalició suposa un enorme pas endavant amb un canvi de paradigma, ho explicava molt bé Nacho Álvarez, secretari d'Estat de Drets Socials i responsable d'Economia de Podemos, fa just uns dies: en lloc de retallar prestacions, com va fer el Partit Popular el 2013, aquesta reforma incorpora nous ingressos al sistema per reforçar els drets i fer sostenible el sistema. La sostenibilitat és una de les grans preocupacions que tenim, ho explicava abans el Sr. Castells. Evidentment, a Unides Podem ens preocupa, i molt, aquesta qüestió.

El sistema de pensions espanyols té importants reptes per afrontar, el 60% de les pensions continuen sent reduïdes, per sota dels 1.000 euros al mes, amb una forta bretxa de gènere. En 2040, a més, es començarà a arribar al pic de la jubilació de la generació del *baby boom*. El sistema necessita, per tant, complir el mandat constitucional de garantir pensions adequades i periòdicament actualitzades en blindar la seva revaloració i ha de fer-ho en un context de creixent tensió financera.

El Partit Popular va prendre, ja dic, al 2013 la decisió que la despesa en pensions romandria constant en el 12% del PIB durant les pròximes dècades i va plantejar una reforma que retallava les prestacions futures. En resposta a això, el govern de coalició de l'Estat impulsa, per contra, una reforma que finança l'augment transitori de despesa que es produirà el 2040-2050 i assegurarà així les prestacions, assegurar les prestacions, la sostenibilitat del sistema.

Tenir una despesa del 15%, 16% és perfectament factible. Ja hi ha països de la Unió Europea que ho fan ara. Es garanteix així la sostenibilitat a través d'un reforçament dels recursos i amb això l'equitat i la solidaritat. Aquest reforçament permet no sols garantir la sostenibilitat futura del sistema, sinó també reforçar els drets actuals.

Aquesta reforma contempla una millora progressiva del nivell de suficiència de les pensions mínimes per garantir que aconseguixin en curt termini el 60% de la renda mitjana, també les pensions no-contributives experimentaran un creixement similar.

També tenim entre els nostres objectius tancar la bretxa de gènere, com bé comentava fa uns dies la ministra Yolanda Díaz. Per això es reforça la possibilitat de les dones treballadores de completar llacunes de cotització.

A més, s'estableix durant vint anys un règim dual del període de còmput per al càlcul de la pensió, l'actual de 25 anys o un de 29 anys i descartar els dos pitjors. Es podrà triar el més beneficiós, no es penalitzarà ningú i es millorarà els treballadors amb carreres irregulars.

Per afrontar aquests reptes els ingressos de la Seguretat Social es reforçaran per diverses vies. Hi haurà, sobretot les dretes, que diguin que aquesta reforma farà perdre competitivitat a les empreses. S'equivoquen, es varen equivocar amb l'augment del Salari Mínim Interprofessional i s'equivoquen ara. Aquesta reforma suposarà una important redistribució dels ingressos des de les rendes del capital cap a les rendes del treball. Les empreses cotitzaran més pels seus salaris més elevats i es reforçarà amb això la solidaritat del sistema.

Ja el 2008 Podem va presentar un document titulat *Propostes per garantir el sistema públic de pensions*, amb una reforma molt similar a la que hem aconseguit ara. Queda camí per fer, és clar que sí, sempre queda camí per fer, però anam en un camí positiu.

Tenim raó llavors i també la tenim ara, millor aniria en aquest país si se'ns escoltàs més i se'ns atacàs menys, especialment des de les clavegueres de l'Estat. Amb la força dels fets i amb més determinació que mai continuarem lluitant per la gent d'aquest país.

A la PNL que ens presenta avui el Grup Mixt votarem a favor dels punts 1 al 7 i no ho farem al punt 8, i ho farem perquè la majoria d'aquesta iniciativa recull el que ja ha vengut a fer-se a l'acord estatal.

I ja, aprofitant que em queden uns segons i sense saber si aquesta serà la meva darrera intervenció al Ple d'aquest parlament, m'acomio de vostès satisfeta d'haver aportat el meu granet de sorra al gran projecte d'Unidas Podemos; agraeisc la confiança que en el seu moment es va dipositar en mi; lament els errors i deman disculpes per aquelles errades que hagi pogut cometre i agraeisc també al personal de la Cambra el seu suport en tots aquests anys.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Martín. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, buenas tardes ya. Bueno, debatimos esta PNL presentada por el grupo MÉS per Menorca que pide dignidad para el sistema público de

pensiones, cosa que cualquiera podría suscribir, y de hecho, a nivel general, hacemos una valoración positiva de todas aquellas medidas que vayan dirigidas a mejorar la vida de las personas, en este caso de los pensionistas, después de una vida de trabajo y de sacrificios.

Pero también nos preocupa la sostenibilidad del sistema de pensiones, y nos preocupa que en la mejora que ahora se haga no se tenga en cuenta a los trabajadores actuales, tanto por cuenta propia como por cuenta ajena. De hecho, estos días estamos viendo cómo el Gobierno Sánchez, con su ministro Escrivá al frente, ha estado tomando decisiones, junto a Podemos, pero de espaldas al resto de la coalición, de espaldas al principal partido de la oposición, una reforma que consideramos que ha de hacerse de manera responsable, de manera viable a largo plazo y de manera consensuada. El ministro está actuando omitiendo el Pacto de Toledo, de hecho, en plena reforma de las pensiones hace meses y meses que esta comisión no se convoca y hace cinco meses que está sin presidenta.

Decir también a los comentarios que han hecho por parte del PSOE o Podemos que el Gobierno Rajoy, el Gobierno del Partido Popular tuvo que afrontar una situación, un estado quebrado gracias a la falta de responsabilidad del Gobierno del PSOE del Sr. Zapatero, que negó la crisis hasta lo último y no tomó las medidas necesarias correctoras en el momento adecuado, que hubiera evitado sufrimiento a los ciudadanos.

(Remor de veus)

Hoy se anuncia que mañana, miércoles, se convocará el Pacto de Toledo; esperemos que no sea únicamente para informar de hechos consumados.

Por otro lado, decir que más allá de las noticias y de la información oficiosa sobre esta reforma, el Partido Popular, a nivel nacional, no he recibido ninguna propuesta específica por parte del ministro Escrivá, no se ha puesto sobre la mesa ninguna documentación para poder hacer una valoración completa sobre la reforma, una reforma que, si nos debemos guiar por lo que ha trascendido, lamentablemente, los que van a pagarla son los trabajadores, los autónomos, las PIME y los consumidores. En todo caso, se repite el común denominador de que la izquierda, al final, lo que hace es castigar a los ciudadanos y recaudar más.

Lo que sí sabemos es que Escrivá ha pactado una de las mayores subidas de las cotizaciones sociales de toda nuestra historia democrática y el desequilibrio lo cuadrarán solo por el lado del gasto. Sabemos que llega tarde, puesto que se había comprometido con Europa para el diciembre de 2022, y nos preocupa que eso pueda afectar negativamente a la nueva remesa de fondos Next Generation. Pero, por encima de todo, consideramos que este no es un tema para llevar al terreno del debate político. Desgraciadamente, esto no se arregla con una PNL, por muy positiva que sea, aquí creemos que sí hace falta un pacto de Estado, por eso insistimos instando al PSOE, para que vuelva al Pacto de Toledo. Consideramos que ha de ser un tema por el que se luche, para llegar a acuerdos y soluciones de manera global, que garanticen la viabilidad del pacto intergeneracional, que aporte equilibrio y sea sostenible.

Y consideramos que para hacer sostenible el sistema, la mejor vía es la generación de empleo, nuestra formación defiende que se han de crear 1,7 millones de puestos de trabajo. Y nos preocupa escuchar declaraciones, como las de la ministra Montero, diciendo que las pensiones son para ayudar a sus hijos, o a los nietos, reconociendo claramente el fracaso de sus políticas económicas. Con ocurrencias como esta, la verdad es que nos preocupa bastante saber cómo acabará esta reforma.

En cuanto a los puntos de acuerdo, vemos que hay varios, como el 1, el 3, o el 5, que básicamente están ya recogidos de alguna manera en la normativa actual.

El punto 2, decir que la pensión mínima sí que es cierto que ha subido recientemente, aunque está claro que lo deseable, sería atender las reivindicaciones y mejorarlo, pero todo ello forma parte de una negociación conjunta y nosotros seguimos defendiendo eso.

El punto 4, lógicamente ya lo han dicho quienes han intervenido anteriormente, la eliminación de la brecha salarial. Lógicamente haremos un voto favorable.

En cuanto al punto 7, decir que el Gobierno de Sánchez ya se ha cargado prácticamente los planes de pensiones. Nosotros votaremos en contra, puesto que no estamos de acuerdo en eliminar los incentivos fiscales al ahorro individual, creemos que es positivo que los ciudadanos tengan esa posibilidad y no creemos que se tenga que penalizar el ahorro personal.

En cuanto a los puntos 6 y 8, nosotros reiteramos que una cosa es lo deseable y que otra es lo posible. El sostenimiento del sistema de pensiones, no lo solucionamos con oportunismo político, con propuestas que todos quisiéramos apoyar, se ha de imponer responsabilidad y sosiego en las decisiones, insisto, pactos de Estado, consenso, generosidad y, por supuesto, en el seno del Pacto de Toledo, con todas las fuerzas políticas y de acuerdo con los agentes sociales.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrera. Por parte del Grupo Parlamentario Ciudadanos, tiene la palabra la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, vicepresidente, señoras y señores diputados. Miren, nuestro sistema de pensiones es una anomalía dentro de la Unión Europea y nuestro sistema de pensiones es una estafa intergeneracional, y los culpables son tanto el Partido Socialista como el Partido Popular. Porque hoy sale Feijóo, y va y dice que no quiere ser cómplice del agujero de las pensiones, cuando hace unos meses votaron a favor de la subida progresiva del 8,5% de las pensiones. Pero ahora, han visto la CEOE y todos los agentes empresariales y salen a decir que no

quieren ser cómplices y que van a votar en contra de esta reforma.

Miren, nuestro modelo de pensiones, creado por el bipartidismo, durante décadas, ni garantiza la sostenibilidad, ni es justo con las generaciones de los más jóvenes. Y es un error también llegar aquí a pontificar, sobre cuál debería ser el modelo de pensiones, como están haciendo ustedes hoy aquí, precisamente porque el sistema público de pensiones es un pilar fundamental de nuestro estado del bienestar. Pero lo que tenemos ahora no es un consenso entre los partidos políticos, es negacionismo, consenso es mirar hacia otro lado y dar la patada hacia adelante y esperar el voto cautivo de los pensionistas.

España tiene un problema estructural en su sistema y con un déficit de las pensiones. No podemos seguir permitiendo que se ahonde en la brecha intergeneracional y que amanecemos las pensiones futuras, porque desde Ciudadanos queremos garantizar las pensiones de hoy, por supuesto, pero garantizar las pensiones de mañana. Y no podemos decir aquí que este sistema sostenible, cuando los que lo están sosteniendo, evidentemente son los jóvenes, son los trabajadores, son los autónomos y son las PYME de nuestro país. Porque los principios fundamentales que defiende Ciudadanos y en base a los cuáles evaluamos esta proposición no de ley de hoy, pero también todas las votaciones en el Congreso de los Diputados que se han dado hasta hoy, son tres pilares: la contributividad, la sostenibilidad financiera y la equidad.

La contributividad se debe mantener el carácter contributivo del conjunto del sistema público de pensiones, de manera que la pensión que recibamos al jubilarnos, sea mayor cuanto mayor hayamos contribuido.

El segundo pilar es la sostenibilidad financiera, la reforma que debe hacerse, por supuesto, lo que debe hacer es el sistema público de pensiones más sostenible financieramente, y no apoyaremos ninguna propuesta que suponga aumentar el déficit, como esta propuesta del Sr. Escrivá.

Y el tercer pilar es la equidad, porque el modelo actual hace recaer todo el esfuerzo para mantener el sistema sobre los de siempre, las clases medias, los trabajadores y las PYME.

La irresponsabilidad y la incompetencia política de este gobierno van a pagarla los de siempre, porque es un error mayúsculo este sistema como lo está reformando y lo quiere reformar el Sr. Escrivá. Debemos abordar una reforma integral y profunda del sistema de pensiones y en esto deberíamos todos de acuerdo, que garantice realmente la sostenibilidad a largo plazo y que sea justa con las generaciones de los más jóvenes

Y yo no quiero ocultar los datos, es que España se está convirtiendo en el país que destina mayor parte de su PIB al pago de las pensiones. Desde 2008 los ingresos de los más jóvenes han aumentado un 7%, desde 2008. En cambio, las pensiones han aumentado el 40% y los salarios que tienen que pagar las pensiones son de estos trabajadores a los que sólo se les ha aumentado el 7%. Y la revalorización propuesta de las pensiones, además de ser una medida profundamente injusta, en términos de progresividad y de igualdad, y luego ustedes

hablan tanto de la progresividad, es que es regresiva, lo que están haciendo es aumentar lo mismo a los que ganan una pensión, tienen una pensión de 3.000 euros, que los que tienen de 700. Por eso, desde Ciudadanos proponemos revalorizar las pensiones de forma progresiva, en lugar de homogénea, como se ha hecho hasta ahora por parte del Gobierno y apoyado por el Partido Popular.

Y en el punto cuarto, lo que pedimos es indexar no al IPC, porque cuando hubo el Pacto de Toledo, evidentemente, no sabíamos que íbamos a pasar por esta profunda crisis y lo que pedimos es sustituir precisamente el IPC general, por uno específico de variación del coste real, de la vida real de los pensionistas.

Y yo le pido al resto de partidos que sean valientes y que digan la verdad a los ciudadanos, que digan la verdad a los jóvenes, a las PYME, y les digan que el sistema de pensiones es insostenible y nuestro sistema está quebrado, y que debemos transformarlo. Porque nosotros no nos vamos a callar, ya han exprimido bastante a esta nueva generación, han arruinado ya el futuro de los jóvenes y de nuestros hijos, el sistema es insostenible y hay que transformarlo ya. Menos parches, más reformas, más valentía y más verdad y tratar como adultos a los ciudadanos...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Guasp, si puede ir acabando.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sr. Castells, -si acabo ya-, votaremos no a los puntos 1, 2, 3, 7 y 8 y votaremos que sí y a favor del punto 4, del punto 5 y abstención en el punto 6.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Guasp. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, diputades, diputats. Bono, el Grup Parlamentari Mixt, MÉS per Menorca, ens planteja una proposició no de llei similar a la que ja vàrem discutir dijous passat en comissió, amb més punts que la que vàrem discutir dijous passat en comissió, que vàrem discutir a proposta de MÉS per Mallorca. Vull anunciar que nosaltres votarem a favor de tots els punts.

I, és clar, nosaltres el que veiem és que la paraula clau, la qüestió clau en aquesta proposició no de llei és dignitat de les pensions del sistema públic de pensions, i aquest és el tema, la dignitat del sistema públic de pensions.

Perquè, és clar, avui hem sentit aquí que el Sr. Castells explicava quina és la realitat, és a dir, que no és vera que es trobi fallit, que no es troba en perill, que sí, efectivament, és

sostenible, que el problema és el que deu l'Estat a la Seguretat Social, que el problema és el que agafen per a despeses que no són les que toca de la Seguretat Social; i hem vist com, tant el Partit Popular, com Ciudadanos, que opten per un sistema de pensions, no només públic, i que opten per no fer sostenible el sistema públic de pensions, parlen que es troba fallit, que és un desastre..

Per tant, aquí hi ha dues qüestions importants: la dignificació de les pensions, mitjançant apujar fins al Sou Mínim Interprofessional, també pujar el Sou Mínim Interprofessional tal com demana la Carta Social Europea, seguir apujant el sistema, el Sou Mínim Interprofessional, això faria que les pensions fossin dignes, però també parlem de la sostenibilitat del sistema públic de pensions. I crec que hem de ser clars, hem de ser transparents i hem d'afirmar, amb contundència i amb rotunditat, que sí és sostenible el sistema públic de pensions, de fet, se sosté.

Ara, si les formacions de dreta opten per un altre sistema, aquesta és una altra qüestió.

Quant a les cotitzacions i quant als anys que s'han de cotitzar per poder cobrar la pensió, hem vist que ara hi ha hagut una nova reforma, amb un acord que parla de poder treure dos anys i arribar fins als 28 anys de cotització, però poder treure els dos pitjors, nosaltres estam d'acord amb el que planteja la proposta de MÉS per Menorca, entre altres coses, perquè per a qualsevol autònom, mestre d'escola, qualsevol persona que treballi, treballadora o treballador, arribar a cotitzar tants d'anys és molt dur, anar més enllà dels 65 anys per poder cobrar la jubilació és molt dur. Per tant, posar-nos a la pell de les treballadores i treballadors, posar-nos a la pell d'aquella gent que ha de cotitzar i no anem tan enllà, recuperem la idea dels 15 anys de cotització, com planteja la proposta de MÉS per Menorca.

I quant a la bretxa de gènere, és clar, és que, a més a més, això a les Illes Balears és molt més greu, per mor del sistema laboral que tenim, per mor del sistema de cotitzacions que tenim. Per tant, és imprescindible anivellar el que cobren treballadores i treballadors i que aquesta esclatxa no hi sigui. Per tant, també donarem suport a les propostes de MÉS per Menorca.

Creiem que dignificar el sistema públic de pensions hauria de ser l'obligació, hauria de ser l'obsessió de qualsevol Govern. Gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Castells, de verdad, a todos nos gustaría poder aumentar las pensiones, aumentar las pensiones mínimas, aumentar el Salario Mínimo Interprofesional, o sea, nos gustaría, yo entiendo la bondad de su propuesta, lo que

pasa es que la bondad de su propuesta choca con la realidad de los datos.

En este país, que, afortunadamente, tiene la esperanza de vida más larga de toda la Unión Europea, tenemos aproximadamente unos 9 millones de pensionistas, 9 millones de pensionistas que son sostenidos en estos momentos por unos 20 millones de trabajadores, pero que es que si a estos 20 millones de trabajadores les resta usted los 3,5 millones de funcionarios, el 17% del total de los trabajadores, nos queda que 16,5 millones de trabajadores por cuenta ajena, no públicos, sostienen a 30,5 millones de personas de este país, más o menos, que tiene unos 47 millones y pico de habitantes.

Claro, esta propuesta que usted hace, porque el papel lo soporta todo, esta propuesta que usted hace realmente es económicamente insostenible, porque la política suicida, a la que nos han abocado los últimos gobiernos, de uno u otro signo, que no han fomentado para nada la natalidad, nos han llevado a que la famosa pirámide poblacional ya no tenga forma de pirámide, tiene forma aproximadamente del bulbo de la cúpula de una película de estas de Aladín, es decir, muy estrecha la base, cada vez hay menos niños, menos jóvenes, se va ensanchando y la parte de arriba, como, afortunadamente, la esperanza de vida cada vez es superior, cada vez es más ancha, esto es insostenible, vamos al suicidio demográfico.

Lo primero que tenemos que hacer, si queremos asegurar el futuro de las pensiones, para empezar es fomentar la natalidad, porque, aunque algunos partidos, y esta vez no me estoy refiriendo a los partidos de la izquierda, sino a algún partido de la supuesta derecha, haya dicho que lo que hay que hacer es traer más inmigrantes para garantizar las pensiones, nosotros pensamos que lo que hay que hacer es fomentar la natalidad, porque si los inmigrantes que traemos a pagarnos las pensiones son, por ejemplo, los que llegan en patera, reciben ayudas sociales, delinquen, no tienen trabajos estables o se dedican, como este de Campos, a ser terroristas yihadistas, si estos nos tienen que pagar las pensiones, porque ya lo decía aquel cartel que algunos llevaron a los juzgados, que, al final, nos dieron la razón, que se puso en Madrid cuando las elecciones, y que causó tanto espanto, “un MENA nos cuesta 4.700 euros al mes”, mientras que hay pensiones de las abuelitas de 426 euros al mes, y esto es lo que no se puede sostener.

¿Ustedes quieren aumentar las pensiones? Hagamos políticas de fomento de la natalidad, tenemos que ensanchar la base de la pirámide poblacional, esto para empezar.

Luego habrá que estudiar sistemas mixtos de no solo basar las pensiones en gravar a las empresas o a los trabajadores, sino sistemas de inversión para optimizar esos dineros con los que se contribuye a las pensiones, porque lo que no puede ser es tirar con pólvora del rey, que el Gobierno diga: vamos a subir las pensiones, y que lo pague ¿quien? Otra vez los trabajadores y las empresas. Porque llega un momento que estos 16,5 millones de españoles y españolas que trabajan, no van a poder sostener todo esto, no puede ser, no podemos seguir metiéndole la mano en los bolsillos a los ciudadanos que trabajan, a los pequeños autónomos, a las pequeñas y medianas empresas, a los trabajadores por cuenta ajena. Es que es imposible, la economía de este país no lo soporta.

No le podemos dar apoyo a su moción, pero no porque no queramos que nuestros mayores tengan las mejores pensiones posibles, por supuesto que lo queremos, pero la manera de hacerlo no es un decreto, la economía no funciona a golpe de decreto, bueno, funcionaba a golpe de decretos en la Unión Soviética, pero en el mundo libre occidental no funciona así. Hay que sentarse a hablar muy seriamente del tema de las pensiones, intentar llegar a un acuerdo global de todos los partidos. ver realmente cómo se pueden financiar esas pensiones sin disparar el déficit porque entonces estamos hipotecando el futuro de nuestros hijos y de nuestros nietos. Y hacerlo con seriedad, y no con afanes electoralistas, y ese día a lo mejor podremos garantizar un futuro mejor para nuestros mayores.

Pero la fórmula, por desgracia, Sr. Castells, ojalá lo fuera, no es traer a este parlamento una PNL diciendo que se suban según el IPC y que se equiparen al Salario Mínimo Interprofesional. Por desgracia, en estos momentos en este país y mientras sigamos manteniendo esta fiesta autonómica, entre otras cosas, esto no es posible.

Gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Castells, bé, resulta prou evident que la seva proposició no de llei és una proposició no de llei sobre un tema complex, un tema difícil, un tema espinós, un tema que requereix molta anàlisi i que canvia i evoluciona amb el temps, perquè aquest és un element que crec que s'ha constatat un poc al debat, és evident que quan el sistema es va dissenyar l'esperança de vida no era tan elevada i el nombre de pensionistes no era tan elevat. I, per tant, al final el sistema es va adaptant, jo crec que en la majoria de les ocasions es va adaptant per fer-ho sostenible. La veritat és que tampoc no crec que ningú intenti rompre o no dignificar el sistema, però l'intenta fer sostenible, encertadament o equivocadament, però això és la voluntat que es persegueix.

Perquè és evident, i en això coincidesc un poc amb algunes aportacions que s'han fet, que evidentment, com que l'esperança de vida és tan elevada, el període de cobrament de les pensions s'ha disparat de manera molt accentuada els darrers anys, i això, a més a més, amb la previsió que vagi en augment els pròxims anys. Per tant, algunes millores, alguns retocs s'han de fer perquè les pensions continuïn funcionant adequadament.

El nostre grup parlamentari donarà suport a una bona part de la iniciativa, concretament als cinc primers punts, els cinc primers punts que... revalorar les pensions ens sembla que això sí que és una qüestió de dignitat, evidentment el que no podem fer és condemnar els pensionistes a perdre capacitat econòmica, capacitat de despesa.

Incrementar... fer l'incrementi en l'import de les pensions mínimes per equiparar-les al Salari Mínim Interprofessional i incrementar aquest salari, ens sembla adequat i ens sembla una política que segurament no es pot assolir a curt termini, però evidentment així està estipulat, que a mitjà i llarg termini és l'objectiu desitjable i l'objectiu a aconseguir. Lògicament hem de lluitar contra la bretxa de gènere, i informe d'auditories s'ha de fer perquè és una obligació legal, no n'ofereix cap dubte.

En aquests punts també li voldria... li podríem haver fet una esmena i no l'hem feta, però l'especificitat de les Illes Balears també és important, en el sentit que, per ventura, el sistema de pensions també hauria de tenir en compte aquelles comunitats autònomes on el cost de la vida és molt més elevat, perquè evidentment per al pensionista que cobra el mateix a Extremadura que a les Illes Balears, si el seu cost de vida és molt diferent, perquè els preus són diferents, evidentment això podria tenir un reflex, i això també s'hauria de tenir en compte, perquè evidentment això impacta de manera molt més forta en els pensionistes de les Illes Balears que als pensionistes d'altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol, que, evidentment, no han de fer front a un cost de vida tan elevat com el que tenim aquí.

Als tres restants punts, és a dir, als punts 6, 7 i 8 ens abstenríem, perquè, evidentment, en alguns..., en el punt 6, quan diu "revertir totes les retallades dels drets de les pensions", bé, què són..., hi hauria una discussió, primer, sobre què són les retallades, perquè no tothom estaria d'acord que això fos una retallada, perquè probablement el que ha estat és una fórmula per intentar donar aquesta sostenibilitat a llarg termini al sistema de pensions. Per tant, encara que hi hagi coses que es podrien revertir, no totes les revertiríem o no tendríem el mateix concepte que té vostè. En aquest sentit, com que és molt genèric, ens abstenrem en aquest punt.

Al punt 7 crec que hem de trobar fórmules complementàries, jo sé que vostès són uns grans defensors de la cosa pública, però nosaltres pensam que també els plans de pensions privats han de tenir un paper i poden tenir una rellevància i poden ajudar els pensionistes. Per tant, aquest punt el constata com un cert atac als plans de pensions privats i als beneficis que, amb doblers públics, siguin fiscals o siguin amb cotització de Seguretat Social, es puguin injectar perquè aquests plans de pensions privats funcionin adequadament. De vegades, aquests recursos invertits en aquests plans de pensions privats poden ser una ajuda i un estalvi al sistema, en general.

Per tant, nosaltres ho veiem en prevenció, també és ver que s'ha produït qualche abús, d'aquí la nostra abstenció.

I al punt vuitè és indiscutible que en aquest moment estam en plena ebullició dels canvis, globus sonda, propostes damunt la taula, però també crec que no ens podem ancorar i no ens poden tancar en una posició d'inamovible, en el sentit que no es puguin fer variacions per intentar donar més sostenibilitat al sistema. Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Melià. Tiene la palabra el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, tot i que ara ja hi ha el Sr. President al seu lloc, moltes gràcies. I gràcies a tots els portaveus per les seves aportacions, la veritat és que avui és el dia que PSOE, PP i Unides Podem votaran conjuntament per incrementar el període de cotització per fer el càlcul de les pensions i amb l'excusa de la sostenibilitat, altra vegada; és a dir, PP, PSOE i Unides Podem es posen d'acord a votar conjuntament a ampliar el termini de cotització amb l'excusa de la sostenibilitat. Doncs, escoltin, és que l'increment del termini de cotització no farà que s'ingressi més, eh?, no farà que s'ingressi més, no farà que el sistema sigui més sostenible perquè tingui més ingressos, no, el que farà és que els pensionistes cobrin menys. O sigui, vostès volen assolir la sostenibilitat per la via que els pensionistes cobrin menys.

I ho he volgut assenyalar com a primer punt de partida perquè em sembla molt paradigmàtic que el Govern més progressista de la història, en aquest cas s'alineï absolutament amb el PP en aquesta matèria.

Nosaltres estam en contra de l'increment del termini de còmput per calcular les pensions, hi estem en contra perquè creiem que és una estafa per als treballadors.

El Sr. Casanova ha començat parlant del Pacte de Toledo, i no cal que el corregeixi jo perquè ja l'han corregit des del Partit Popular. No, és que això encara no s'ha fet a l'empara del Pacte de Toledo. I nosaltres, precisament, el que hem fet és, hem volgut portar aquí aquest debat per poder-nos posicionar nosaltres com a partit, i perquè els ciutadans de les Illes Balears, que són els votants de tots i cadascun dels que som aquí, sàpiguen què defensa cadascun d'aquests partits.

Perquè..., aquest és un tema sectorial, això em fa pensar, igual que en el tema de l'habitatge que es va debatre l'altre dia a Madrid, és un tema sectorial, però des de la perspectiva de les Illes Balears és un tema molt territorial, perquè nosaltres hem volgut portar aquest tema aquí perquè aquest tema de les pensions, evidentment, afecta totes les comunitats autònomes, però a la nostra l'afecta especialment. I l'afecta especialment perquè som una comunitat autònoma amb uns salaris molt baixos, amb una precarietat molt elevada, amb una discontinuïtat molt elevada, la qual cosa fa que també tinguem unes cotitzacions molt irregulars i molt baixes, i els salaris baixos d'avui i la precarietat d'avui seran la precarietat de les pensions de demà, i, per tant, aquesta és la problemàtica que tenim a les Illes Balears.

Llavors, vostès... està molt bé, parlen del Pacte de Toledo, parlen que s'ha d'arribar a un acord de totes les forces polítiques, i és evident que és la fórmula a través de la qual s'ha de fer, però jo crec que vostès han renunciat a fer una lectura en clau de les Illes Balears d'aquesta problemàtica.

La major del tema que discutim s'hagués resolt si el Govern hagués complert i hi hagués l'auditoria sobre la sostenibilitat

del sistema de pensions, és a dir, perquè, al final, vostès, de la mateixa manera que vostès, començant pel Sr. Rodríguez i la resta de portaveus, m'han dit que el que jo els dic és insostenible, jo els podria dir el mateix del que vostès diuen, perquè realment no hi ha unes dades objectives, contrastades, que es posi negre sobre blanc els ingressos necessaris i les despeses estimades del sistema, simplement ens apuntem al carro de la llegenda urbana que això és insostenible i així ens quedem tan tranquils i eludim fer el debat, diguem, que hauria de ser rigorós, assossegat, amb les dades adequades.

De les coses que s'han dit -i ja no tinc gaire temps-, el Sr. Casanova ha volgut ponderar els avantatges de la reforma que està en marxa, sobre el tema de la bretxa de gènere, m'ha parlat de les llacunes; és clar, fixi's, les llacunes, el cent per cent els primers quatre anys de no-cotització, només quatre anys. Bé, és clar, és un avenç, un avenç molt petit, només cobrim quatre anys.

La Sra. Martín em parlava, incrementen les pensions mínimes, ha dit: les contributives comparteixen amb la resta mitjana. Escolti, el 60% de la renda mitjana, les contributives; i llavors diu, i les no-contributives més o menys al mateix nivell. No, les no-contributives han de convergir el 75% del llindar de la pobresa, Sra. Martín. Això és el que defensa Unides Podem?, que convergim amb el 75% del llindar de la pobresa per a les pensions no-contributives? O sigui, que ens conformem i assumim com a normal que aquestes persones que no han pogut fer una contribució a la Seguretat Social continuïn essent pobres. Es veu que hem...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... hem d'estar conformes que assoleixin el 75% del llindar de la pobresa.

La Sra. Cabrera, bé, en la línia del que ja he dit, vostè em parlava, escolti, és que vostès volen *castigar a los ciudadanos recaudando más*. Perdoni, qui ho ha dit això? No, a veure, a veure, sí, volem recaptar més, miri, és una de les poques coses que estic d'acord amb l'actual modificació, destopar les cotitzacions més elevades i que, per tant, els qui guanyen més contribueixin més. Però insisteixo, és que, és clar, vostè diu *castiga a los ciudadanos recaudando más*. I com es pensa que es paguen les pensions? Que es pensa que surten d'una màquina de fer doblers? No, *castigar a los ciudadanos no, premiar a los ciudadanos*.

És a dir, hem de fer un sistema de pensions en què els ciutadans evidentment contribueixin en funció dels seus ingressos, per tal *no de castigar, sino de premiar a los ciudadanos* i que després, quan es jubilen, puguin tenir una pensió digna.

Bé, per tot això, crec que han quedat clares les nostres postures, mantindrem els punts. Evidentment acceptem la

votació separada, si és necessària, i altra vegada agrair a tothom les seves aportacions.

Gràcies, Sr. President.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Un cop finalitzat el debat, procedirem a la votació dels vuit punts per separat.

Passam a votar el punt 1. Votam.

42 sí, 7 no, cap abstenció.

Votació del punt 2. Votam.

30 sí, 7 no, 12 abstencions.

Votació del punt 3. Votam.

42 sí, 7 no, cap abstenció.

Votació del punt 4. Votam.

45 sí, 4 no, cap abstenció.

Votació del punt 5. Votam.

45 sí, 4 no, cap abstenció.

Votació del punt 6. Votam.

27 sí, 4 no, 18 abstencions.

Votació del punt 7. Votam.

10 sí, 36 no, 3 abstencions.

Votació del punt 8. Votam.

5 sí, 29 no, 15 abstencions.

V. Informe sobre el compliment del Pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici del 2022.

Finalment, passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon a la informe sobre el compliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici de l'any 2022.

Sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe sobre el compliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici 2022, aprovat per la Mesa dia 2 de març, proppassat, i que ha estat tramès oportunament als grups parlamentaris.

El president demana al plenari, als diversos portaveus, si es pot considerar aprovat per assentiment. Idò, ho donam aprovat per assentiment.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
